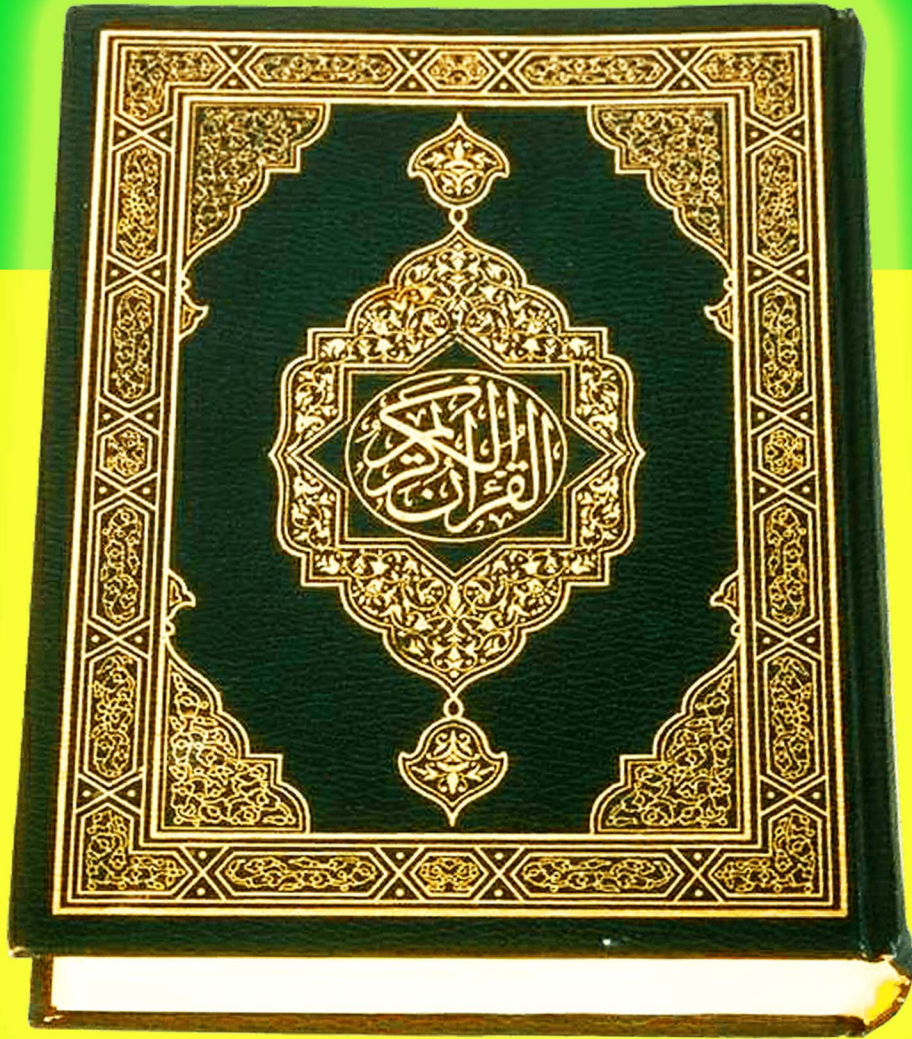

വെളിച്ചം

ഖുർആനിലൂടെ ഒരു യാത്ര

ഖുർആൻ വിവരണം : മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി

സൂറ അൽ ഖസസ് ആയ 26 മുതൽ സൂറ അൻകബൂത് ആയ 44 വരെ

INDIAN ISLAHI CENTER, KUWAIT

WWW.IICINKUWAIT.COM

PHONE : 99926427, 65829673

രജിസ്ട്രേഷൻ & പരിക്ഷ ഫീസ്

1. ഒരു പരിക്ഷ എഴുതിയ എല്ലാവർക്കും രജിസ്ട്രേഷൻ നമ്പർ നൽകുന്നതാണ്.
 2. തുടർന്നുള്ള പരിക്ഷകളിൽ രജിസ്ട്രേഷൻ നമ്പർ നിർബന്ധമായും എഴുതേണ്ടതാണ്, മറന്നാൽ വെളിച്ചം കോർഡിനേറ്ററുമായി ബന്ധപ്പെടേണ്ടതാണ്.
 3. ഓരോ പരിക്ഷക്കും 500 ഫീൽഡ് പരിക്ഷ ഫീസ് അടക്കേണ്ടതാണ്. അത് ഉത്തരപേപ്പറിനോടൊപ്പം നൽകേണ്ടതാണ്.
 4. 6 മൊഡ്യൂൾ കഴിയുമ്പോൾ ഫീസ് അടച്ചു എല്ലാ പരിക്ഷയും എഴുതിയവരിൽ നിന്ന് വർഷാവസാനം (ഡിസംബറിൽ) നറുക്കെടുത്തു താഴെ കൊടുത്ത സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ്. (ചോദ്യപേപ്പർ 27 മുതലാണ് ബാധകം)
 - 1 ആം സമ്മാനം 3000 ഇന്ത്യൻ രൂപയുടെ ബുക്കുകൾ *
 - 2 ആം സമ്മാനം 2000 ഇന്ത്യൻ രൂപയുടെ ബുക്കുകൾ *
 - 3 ആം സമ്മാനം 1000 ഇന്ത്യൻ രൂപയുടെ ബുക്കുകൾ* (പത്തു പേർക്ക്)
- * വിജയികൾക്ക് ' വെളിച്ചം ' നൽകുന്ന ലിസ്റ്റിൽ നിന്നും പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്.

പരിക്ഷയെഴുതുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ :

1. മർഹും മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവിയുടെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും ചോദ്യങ്ങൾ .
2. 15 വയസിനു മുകളിലുള്ള ആർക്കും പരിക്ഷയെഴുതാം.
3. ചോദ്യക്കടലാസിൽ തന്നെയാണ് ഉത്തരമെഴുതേണ്ടത് .
4. ഓരോ ചോദ്യത്തിന് ശേഷവും കൊടുത്ത ഉത്തരങ്ങളിൽ നിന്ന് ശരിയായത് ടിക്ക് (✓ അല്ലെങ്കിൽ ×) ചെയ്യുക .
5. ഉത്തരക്കടലാസിൽ രജിസ്റ്റർ നമ്പർ മാത്രമേ എഴുതാൻ പാടുള്ളൂ. ആളിന്റെ പേര്, ഫോൺ നമ്പർ, മറ്റു വിവരങ്ങളൊന്നും എഴുതാൻ പാടില്ല.
6. ഒരാളുടെ ഒന്നിലധികം പേപ്പർ പരിഗണിക്കുന്നതല്ല.
7. ഉത്തര പേപ്പർ നിശ്ചിത തീയതിക്ക് വെളിച്ചം കോർഡിനേറ്റർമാരെ ഏൽപിക്കേണ്ടതാണ്.
8. ഓരോ മൊഡ്യൂളിനും 100 മാർക്ക് വാങ്ങുന്നവരെ പങ്കെടുപ്പിച്ചു നടത്തുന്ന നറുക്കെടുപ്പിൽ വിജയികളാവുന്നവർക്ക് സമ്മാനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ചോദ്യപേപ്പർ 27			
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന തീയതി	08 ഫെബ്രുവരി 2019	ഉത്തരങ്ങൾ ലഭിക്കേണ്ട അവസാന തീയതി	20 മാർച്ച് 2019
ചോദ്യ മേഖല	സൂറ അൽ ഖസസ് 26 മുതൽ അൻകബൂത് 44	ആകെ മാർക്ക്	25
ഫല പ്രഖ്യാപനം	31 മാർച്ച് 2019		
താഴെ ആവശ്യപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ നിർബന്ധമായും നൽകേണ്ടതാണ്			
രജിസ്ട്രേഷൻ നമ്പർ		കുവൈറ്റിലെ താമസ സ്ഥലം	
പേര്		സ്വദേശം (ഇന്ത്യ)	
മൊബൈൽ നമ്പർ		ഇമെയിൽ ഐഡി	
വാട്സ്ആപ്പ് നമ്പർ		ബ്ലഡ് ഗ്രൂപ്പ് (രക്ത ദാനം ചെയ്യാൻ താൽപര്യമുള്ളവർ)	

കുവൈറ്റിലെ വിവിധ ഏരിയയിലുള്ള വെളിച്ചം കോർഡിനേറ്റർമാരുടെ വിവരങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.		
നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും അവരെ ബന്ധപ്പെടാവുന്നതാണ്		
ഏരിയ	പേര്	ഫോൺ നമ്പർ
കുവൈറ്റ് സിറ്റി	അബ്ദുൽ ഗഫൂർ	99803617
	അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ	97298133
ജഹ്റ	നജ്ദ് മുഖീൻ	90079352
	സയ്ദ് റഫീഖ്	94164240
ഫർവാനിയ	നഹാസ് മകു	99215634
	നബീൽ ഹമീദ്	66015925
കൈതാൻ	അനസ് മുഹമ്മദ്	66405706
ജലീബ്	അംജദ് കെ സി	67086531
	അനസ് അഹ്മദ്	66543029
	ഇബ്രാഹിം കുളിമുട്ടം	66149420
അബ്ബാസിയ	അഫ്സൽ	99102842
	ബദറുദ്ധീൻ	55709309
	അയ്യൂബ്ഖാൻ	97827920
ഹസാവിയ	നവാസ് ആലുവ	66791781
	ആമീർ യു. പി	66560439
ഹവല്ലി	അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ	69634046
സാൽമിയ	സുനീർ	60788809
	മനാഫ് മാത്തോട്ടം	65829673
	മുഹമ്മദ് റാഫി	97229452
ഫിൻതാസ്	മുഹമ്മദ് റഫീഖ്	51571101
മഹ്ബൂല	ബിൻസീർ	50933109
അബൂ ഹലീഫ	റിഷാദ്	51360066
	മുഹമ്മദ് ശാനിബ്	55685576
മംഗഫ്	ഹംസ . പി	99467428
	ഫിസൽ	97544617
	മുദ്രസീർ	65684455
ഫഹാഹീൽ	മുഹമ്മദ് റമീസ്	96934090
	താജുദ്ധീൻ	51125798
	ആഷിഫ്	65675689
അഹ്മദി	ഉമ്മർ കുട്ടി	99993432
കുവൈറ്റ് വെളിച്ചം കോർഡിനേറ്റർ ഫോൺ നമ്പർ 99926427		

1. "ഭയപ്പാടിന് നീ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ നിന്നിലേക്ക് കുട്ടിപ്പിടിക്കുക". എന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് ?
കുടുംബത്തെ കൂടെ കൂട്ടുക ☐ സത്യ വിശ്വാസികളായ അനുയായികളെ തന്നോടൊപ്പം കൂട്ടുക ☐
നീ നിന്റെ കൈ നെഞ്ചിൽ ചേർത്ത് വെച്ച് കുട്ടിപ്പിടിക്കുക ☐ ബന്ധു ഇസ്സാഹുലയുടെ സംരക്ഷണാവുക ☐
2. മൂസ (അ) തന്നെ ഫിർഔൻ കൊല്ലുമെന്ന് ഭയപ്പെടാൻ കാരണമെന്ത് ?
മൂസ നബിയാൽ ഒരാൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനാൽ ☐ യഥാർത്ഥ ദൈവത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ ☐
ബന്ധു ഇസ്സാഹുലിൽ പെട്ടതിനാൽ ☐ താൻ പ്രവാചകനാണെന്ന് പറയുന്നത് കൊണ്ട്
3. ഫിർഔൻ മൂസ നബിയെ പരിഹസിച്ചത് എന്തിന്റെ കാര്യത്തിലാണ് ?
ഗോത്രത്തിന്റെ ☐ നാട് വിട്ടതിന്റെ ☐ നൈൽ നദിയിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്തതിന്റെ ☐ സംസാരത്തിന്റെ ☐
4. ഫിർഔൻ സൗയമുണ്ടാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് ആരോടാണ് ?
ഹാറൂൻ ☐ ഹാമാൻ ☐ ഖാറൂൻ ☐ ഗുപ്തൻ ഖാമൻ ☐
5. ഇസ്ലാമിക നിയമ സംഹിതയ്ക്ക് പറയുന്ന പേരെന്ത്?
മതം ☐ ജിഹാദ് ☐ ശരീഅത്ത് ☐ ഇസ്ലാം ☐
6. അബ്സീനിയയിൽ നിന്നും പ്രവാചക സന്നിധിയിലെത്തിയ നിവേദക സംഘത്തിന് പ്രവാചകൻ ഓതി കേൾപ്പിച്ച സുറത്തു ഏത് ?
യാസീൻ ☐ ഫാത്തിഹ ☐ ഖസസ് ☐ ഇഖ്ലാസ് ☐
7. ഒരാൾ തന്റെ അടിമയ്ക്ക് മദ്യാദി പഠിപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് അവളെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്താൽ കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലമെത്ര ?
ഒരു വീറാത് ☐ ഉപദ് മലയോളം ☐ രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രതിഫലം നൽകും ☐ സ്വർഗ്ഗ പ്രവേശനം ☐
8. 'നിശ്ചയമായും നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ നീ സന്മാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല എന്നർത്ഥം വരുന്ന ആയത്ത് ആരുടെ കാര്യത്തിലാണ് അവതീർന്നതായത്?
അബൂലഹബ്ബ് ☐ അബൂൽ മുത്തലിബ്ബ് ☐ അബൂ ജഹൽ ☐ അബൂത്വാലിബ്ബ് ☐
9. എന്താണ് നിങ്ങൾ മുൻപലുകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകിയത് എന്ന് അല്ലാഹു എവിടെ വെച്ചാണ് ചോദിക്കുന്നത്?
ഖബറിൽ ☐ നരകത്തിൽ ☐ സ്വർഗത്തിൽ ☐ വിചാരണക്കായി ഹാജരാവുമ്പോൾ ☐
10. പലപ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ അക്കാദ്യം തന്നെ ഗുണകരമായിരിക്കുമോ - ദോഷകരമായിരിക്കുമോ എന്നറിയാതെ വിഷമിക്കുന്ന പക്ഷം അവന് മനസ്സമാധാനം ലഭിക്കുവാൻ നബി(സ) നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ?
ജ്യോത്സ്യന്റെ അടുത്ത് പോകൽ ☐ പുരോഹിതന്മാരെ സമീപിക്കൽ ☐ ഇസ്തിഖാരത്ത് ☐ പ്രശ്നം വെക്കൽ ☐
11. "ഓരോ സമുദായത്തിൽ നിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതാണ്" ആരാണ് ഈ സാക്ഷി ?
പ്രവാചകൻമാർ ☐ മലക്കുകൾ ☐ തന്റെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവർ ☐ പിശാച് ☐
12. ശക്തമായ ഒരു കുട്ടം ആളുകൾക്ക് വഹിക്കാൻ മാത്രം ധന നിക്ഷേപങ്ങളുടെ താക്കോൽകുട്ടം ഉണ്ടായിരുന്ന ധിക്കാരിയായ ധനാധ്യൻ ആര്?
ഫിർഔൻ ☐ കാറൂൺ ☐ ഹാമാൻ ☐ ഹാറൂൻ ☐
13. ഇഹലോകത്തെ എത്ര വിഭാഗം ആളുകളായിട്ടാണ് പ്രവാചകൻ കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത് ?
2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ ഇവയൊന്നുമല്ല ☐

14. ഗർവ്വ് കാരണം വസ്ത്രം ഇഴച്ചു നടക്കുന്നവന്റെ വിയാമത് നാളിലെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും ?
മലക്കുകൾ അവനെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിക്കും ☐ അല്ലാഹു അവനെ നോക്കുകയില്ല ☐
അവനെ നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കും ☐ അവനെ ധിക്കാരികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തും ☐
15. താഹിദിന്റെ (ഏകദൈവ വിശ്വാസം) അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളിൽ പെടാത്തതേത് ?
അവനല്ലാതെ വേറൊരു ഇലാഹും ഇല്ല ☐ വിധി കർത്യത്വം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമാണ് ☐
അല്ലാഹുവിലേക്കാണ് എല്ലാം വരുന്നതും മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതും ☐ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ജീവിക്കുന്നത് ☐
16. 'ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലേ' എന്ന് പ്രവാചകനോട് പരിതപിച്ച സഹാബി ആര് ?
ബിലാൽ (റ) ☐ ഖബ്ബാബ് (റ) ☐ സുഹൈബ് (റ) ☐ യാസിർ (റ) ☐
17. 'മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ല ' എന്ന് ബുർആൻ എടുത്തു പറഞ്ഞ കാര്യം ഏതാണ് ?
സാമ്പത്തിക കാര്യത്തിൽ ☐ സന്താന പരിപാലനത്തിൽ ☐ ദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ☐
ഭൗതിക സംവിധാനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ☐
18. 'നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഞങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളാം ' എന്ന് പറയുന്നതാര് ?
ഔലിയാക്കൾ ☐ പ്രവാചകന്മാർ ☐ അവിശ്വാസികൾ ☐ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആളുകൾ ☐
19. 950 വർഷം എന്നത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്തിനെയാണ് ?
നൂഹ് (അ) യുടെ പ്രബോധന കാലഘട്ടം ☐ നൂഹ് (അ) ന്റെ പ്രായം ☐ നൂഹ് (അ) നു ശേഷം വന്ന പ്രവാചകനും അദ്ദേഹത്തിനുമിടയിലുള്ള കാലയളവ് ☐ നൂഹ് (അ) ക്ഷലുണ്ടാക്കാൻ എടുത്ത സമയം ☐
20. ' അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുവിൻ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ആരുടെ ജനതയാണ് ?
ഇസ്ഹാഖ് (അ) ☐ നൂഹ് (അ) ☐ ഇബ്രാഹിം (അ) ☐ മൂസ (അ) ☐
21. ലൂത് (അ) ആരുടെ സഹോദര പുത്രനാണ് ?
യാക്കൂബ് (അ) ☐ ഇസ്മായിൽ (അ) ☐ ഇസ്ഹാഖ് (അ) ☐ ഇബ്രാഹിം (അ) ☐
22. നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽ വെച്ച് നിഷിദ്ധ കൃത്യം നടത്തുന്നു എന്നതിന് നബി (സ) നൽകിയ വിശദീകരണം?
ഒരു മറയും കൂടാതെ ലൈംഗിക വേഴ്ച നടത്തുന്നു ☐ മനുഷ്യന്റെ അന്തസിനു വില കൽപിക്കാതിരിക്കുന്നു ☐
അവർ വഴിയിലിരുന്നു ചരൽ കല്ലെടുത്തേറിയുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു ☐
തിന്മകൾക്ക് വേണ്ടി മാത്രം നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നു ☐
23. ഇബ്രാഹിം നബിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ച മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ ?
സ്വാലിഹ് ☐ ലൂത് (അ) ☐ ഹൂദ് (അ) ☐ ദാവൂദ് (അ) ☐
24. കൂട്ടത്തിൽ പെടാത്തതേത് ?
ചരൽ കാറ്റു-ലൂത് നബി ☐ മദ് യൻ-ഘോരശബ്ബം ☐ മൽസ്യം വിഴുങ്ങി-യൂനുസ് നബി ☐
മുക്കി നശിപ്പിക്കൽ-നൂഹ് നബി ☐
25. എട്ടു കാലി വലയെ എന്തുമായാണ് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്?
മനുഷ്യന്റെ ദൗർബല്യം ☐ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചു തേടൽ ☐ ഐഹിക ലോകത്തെ ☐
മനുഷ്യന്റെ യുക്തിയെ ☐

എന്ന് പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും കാണുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത മാനുവ്യഭൂൻ ശുഅയ്ബ് (അ) തന്നെയാണെന്നോ അല്ലെന്നോ, തീർത്തുപറയുക സാധ്യമല്ല. അതേ സമയത്ത് വ്യഭൂന്റെ പേർ യമിറുൻ (*) എന്നാണെന്നും, ഇദ്ദേഹം ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവനാണെന്നുമാണ് വേറെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഈ വ്യഭൂൻ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ മാത്രമല്ല, ഒരു മഹാനും ഭക്തനുമായിരുന്നുവെന്ന് ക്വർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ബൈബിളിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- ‘മോശെ ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി, മിദ്യാൻദേശത്ത് ചെന്ന് പാർത്തു; അവൻ ഒരു കിണറ്റിനരികെ ഇരുന്നു. മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതന് ഏഴ് പുത്രിമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വന്ന് അപ്പന്റെ ആടുകൾക്ക് കുടിപ്പാൻ വെള്ളം കോരി തൊട്ടികൾ നിറച്ചു. എന്നാൽ ഇടയൻമാർ അവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ മോശെ എഴുന്നേറ്റ് അവരെ സഹായിച്ചു അവരുടെ ആടുകളെ കുടിപ്പിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ അപ്പനായ (**) റെഗുവേലിന്റെ ആടുകൾ വന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇന്ന് ഇത്രവേഗം വന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു.... അവൻ പുത്രിമാരോട്: അവൻ എവിടെ?... ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്ന് പറഞ്ഞു. മോശെക്ക് അവനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ സമ്മതമായി. അവൻ മോശെക്ക് തന്റെ മകൾ സിപ്പോറ (***)യെ കൊടുത്തു.... മോശെ മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനും തന്റെ അമ്മായപ്പനുമായ യിശോ (***)വിന്റെ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു....’ (പുറപ്പാട്: അദ്ധ്യായം 2, 3.)

രണ്ട് സ്ത്രീകളായിരുന്നു ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാൻ വന്നതെന്ന് ക്വർആൻ വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഏഴ് പുത്രിമാർ വന്നിരുന്നുവെന്ന് ബൈബിളിൽ കാണുന്നത് സ്വീകാര്യമല്ല. ഇത്പോലെത്തന്നെ, രണ്ടാമത്തെ ദിവസം ശബ്ദംകൂടിയത് രണ്ട് എബ്രേയർ (ഇസ്റാഹൂലൂർ) തമ്മിലാണെന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്. ഇതും ക്വർആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് യോജിക്കുന്നതല്ല. ഇത്പോലെ എത്രയോ വിഷയങ്ങളിൽ ബൈബിൾ ക്വർആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് യോജിക്കാത്തതായി കാണാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അതിനെ ആസ്പദമാക്കി സംഭവങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാതെ വന്നതും. എന്നിരിക്കെ, നമ്മുടെ മാനുവ്യഭൂന്റെ പേരും മറ്റും ഈ ഉദ്ധരണിയെ ആസ്പദമാക്കി തീരുമാനിക്കുവാൻ നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. വേറെ തെളിവുകളും നമ്മുടെ മുമ്പിലില്ല. അതറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകം വല്ല ഗുണവുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ക്വർആൻ തന്നെ അത് വ്യക്തമാക്കുമായിരുന്നു.

﴿26﴾ ആ രണ്ട് സ്ത്രീകളിൽ ഒരുവൾ (പിതാവിനോട്) പറഞ്ഞു: ‘പിതാവേ, ഇദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ (നമുക്ക്) കൂലിക്ക് വിളിച്ചേക്കുക. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, കൂലിക്ക് വിളിക്കുന്നവരിൽവെച്ച് നല്ലവൻ, ശക്തിമാനും വിശ്വസ്തനുമായുള്ളവനാണ്.’

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَتَّيَّبَتْ أَسْتَجِرُّهُ
إِنَّ خَيْرَ مَنْ أَسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ

الْأَمِينُ

يثرى (****) صفوراء (***) رعوائل (**) يثرو - او يثرون (*)

പിതാവ് മകളുടെ ശുപാർശ സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ

ഒരു സ്ഥാനം കൂടി മൂസാ (അ)ക്ക് നൽകുവാനാണ് ആഗ്രഹിച്ചത്.

﴿27﴾ അദ്ദേഹം [വൃദ്ധൻ] പഞ്ഞു 'താങ്കൾ എട്ട് വർഷം എനിക്ക് കൂലി വേല ചെയ്യുമെന്നതിന്റെ പേരിൽ എന്റെ ഈ രണ്ട് പുത്രിമാരിൽ ഒരുവളെ താങ്കൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുതരുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.' എന്നി, പത്ത് വർഷം താങ്കൾ പൂർത്തിയാക്കുകയാണെങ്കിൽ (അത്) താങ്കളുടെ വക (ഒരു ദാര്യം) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. താങ്കൾക്ക് വിഷമമുണ്ടാക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനായി എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

﴿28﴾ അദ്ദേഹം [മൂസാ] പഞ്ഞു 'അത് എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിലുള്ളതത്രെ.' [നാം തമ്മിലുള്ള നിശ്ചയമാണത്.] (ഈ പറഞ്ഞ) രണ്ട് കാലാവധികളിൽ ഞാൻ ഏതൊന്ന് നിറവേറ്റിയാലും എന്റെ പേരിൽ യാതൊരു അതിക്രമവും ഉണ്ടാകാവതല്ല. നാം പറയുന്നതിന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.'

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرْنِي ثَمَنِي حَجَجٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ

الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا

الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

﴿27﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَنْകَحَكَ താങ്കൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുതരുവാൻ إِحْدَى ابْنَتَيَّ എന്റെ രണ്ട് പെൺമക്കളിൽ ഒരുവളെ هَاتَيْنِ ഈരണ്ട് عَلَى أَنْ تَأْجُرْنِي താങ്കളെനിക്ക് കൂലിവേല ചെയ്യുന്നതിന്റെ പേരിൽ (നിശ്ചയത്തോടെ) ثَمَنِي എട്ട് വർഷം فَإِنْ أَتَمَمْتَ എന്നി താങ്കൾ പൂർത്തിയാക്കിയാൽ عَشْرًا പത്ത് (കൊല്ലം) فَمِنْ عِنْدِكَ എന്നാൽ (അത്) താങ്കളുടെ പക്കൽ നിന്നാണ് (തന്റെ വകയാണ്) وَمَا أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല أَنْ أَشُقَّ ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കാൻ, വിഷമമുണ്ടാക്കാൻ عَلَيْكَ താങ്കളുടെ മേൽ سَتَجِدُنِي എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാം, കണ്ടെത്താം إِنْ شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, നല്ലവരിൽ പെട്ടവനാ

യി) ﴿28﴾ قَالَ أَهْدِنَا الْحَقَّ الْمُبِينُ അത് ബിന്തിയും താങ്കളുടെയും ഇടയിലുള്ളതത്രെ (നമ്മുടെ നിശ്ചയമാണ്) أَيْمًا الْأَجَلِينَ രണ്ട് കാലാവധികളിൽ ഏതൊന്നും فَضَيْتُ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതായാൽ, തീർത്താൽ فَلَا عُدْوَانَ ഒരതിക്രമവും ഇല്ല (ഉണ്ടായിക്കൂടാ) എന്റെ മേൽ وَاللَّهِ അല്ലാഹു عَلَى مَا نَقُولُ നാം പറയുന്നതിന്റെ മേൽ, പറയുന്നതിന് وَكِيلٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാണ്.

അങ്ങനെ, ചുരുങ്ങിയത് എട്ടുകൊല്ലം- അധികരിച്ചാൽ പത്ത്കൊല്ലം കൂലിവേലചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്ന നിശ്ചയത്തിന്മേൽ മൂസാ നബി (അ) വിവാഹിതനായി.

വിഭാഗം - 4

﴿29﴾ എന്നിട്ട്, മൂസാ കാലാവധി നിറവേറ്റുകയും, തന്റെ വീട്ടുകാരുമായി (സ്വരാജ്യത്തേക്ക്) പോകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, 'തൂർ' (പർവ്വതത്തിന്റെ ഭാഗത്ത്നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു തീ ദർശിച്ചു.

അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ (ഇവിടെ) നിൽക്കുക- ഞാൻ ഒരു തീ ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു! അവിടെനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വർത്തമാനമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തീക്കൊള്ളിയോ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നേക്കാം, നിങ്ങൾക്ക് തീക്കൊള്ളിയോ മല്ലോ!'

﴿29﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا

قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

﴿29﴾ എന്നിട്ട് നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ മൂസാ കാലാവധി നിറവേറ്റുകയും (പോകുകയും) തന്റെ വീട്ടുകാരുമായി, കുടുംബസമേതം آنَسَ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു, കണ്ട് സന്തോഷിച്ചു مِنْ جَانِبِ الطُّورِ 'തൂറി' ന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് نَارًا ഒരു തീ, അഗ്നി قَالَ لِأَهْلِهِ അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു امْكُثُوا നിങ്ങൾ നിൽക്കുവിൻ (തമ്മിക്കുവിൻ) തങ്ങളുവിൻ إِنِّي آنَسْتُ നാറേ ഒരു തീ നിങ്ങൾക്ക് لَّعَلِّي آتِيكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നേക്കാം مِنْهَا അതിൽനിന്ന് بِخَبَرٍ വല്ല വർത്തമാനവുമൊക്കെ കൊണ്ടുവന്നേക്കാം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കനൽ (കൊള്ളി) مِّنَ النَّارِ തീയിൽനിന്നുള്ള لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ നിങ്ങൾക്ക് തീ കായാം, തീ കായുവാൻ വേണ്ടി

ഇരുട്ടിയ രാത്രി, അതിശൈത്യം, വഴി അറിയാത്ത, എല്ലാംകൂടി ഗതിമുട്ടിയ അവസരത്തിലാണദ്ദേഹം അകലെ ഒരു തീ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നത്. വീട്ടുകാരെ പറഞ്ഞാശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടുപോയി.

﴿30﴾ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അതിനടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ, അനുഗൃഹീതമായ (ആ) പ്രദേശത്തുള്ള താഴ്വരയുടെ വലത്തെ തീരത്തുനിന്ന് -വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് -അദ്ദേഹത്തോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു: 'ഹേ, മൂസാ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവത്രെ' എന്ന്.

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ
الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ
يَمُوسَىٰ إِنَّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ

الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

﴿31﴾ 'നിന്റെ വടി (നിലത്ത്) നീ ഇടുക' എന്നും (പറയപ്പെട്ടു). എന്നിട്ട് ഒരു (ചെറു) സർപ്പമെന്നോണം പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു പോന്നു; പിമ്പോട്ട് നോക്കിയതു(പോലു)മില്ല.

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا هَٰئِرًا
كَآئِنًا جَانًّا وَلِيَ مَذْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ

(അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:) 'ഹേ, മൂസാ! നീ മുന്നോട്ട് വരുക, പേടിക്കുകയും വേണ്ട! നിശ്ചയമായും, നീ നിർഭയൻമാരിൽ [സുരക്ഷിതരിൽ] പെട്ടവനാകുന്നു.'

يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ

الْأَمِينِ ﴿٣١﴾

﴿30﴾ അങ്ങനെ അതിനടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു (വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു) مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ താഴ്വരയുടെ തീരത്തുനിന്ന്, ഓരത്തുനിന്ന് الْأَيْمَنِ വലത്തേ പ്രദേശത്തിലുള്ള സ്ഥലത്തിലുള്ള അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട الْمُبْرَكَةِ അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട مِنَ الشَّجَرَةِ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് أَنْ يَمُوسَى ഹേ മൂസാ എന്ന് നിശ്ചയമായും ഞാൻ അല്ലാഹുവത്രെ رَبُّ الْعَالَمِينَ ഞാൻ അല്ലാഹുവത്രെ أَنَا اللَّهُ ﴿31﴾ അതൊരു ചെറുസർപ്പമെന്നോണം കണ്ടപ്പോൾ നീ ഇടുക എന്നും عَصَاكَ നിന്റെ വടി فَلَمَّا رَآهَا എന്നിട്ടതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി, പിടയുന്നതായി كَآئِنًا جَانًّا അതൊരു ചെറുസർപ്പമെന്നോണം وَلَمْ يُعَقِّبْ പിമ്പോട്ട് നോക്കിയ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു مَذْبِرًا പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് (പിന്നോക്കം) وَتِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ مُّذْهِبِينَ

തുമില്ല, തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുമില്ല **يَا مُوسَى** ഹേ മൂസാ **أَقْبِلْ** നീ മുന്നോട്ടുവരുക **وَلَا تَخَفْ** നീ പേടിക്കേണ്ട **إِنَّكَ** നിശ്ചയമായും നീ **مِنَ الْآمِنِينَ** നിർഭയൻമാരിൽ (സുരക്ഷിതരിൽ) പെട്ടവനാണ്

തീ പ്രകാശിച്ചു കണ്ട ആ വ്യക്തിത്തെപ്പറ്റി 'ഒരു മുശ്ശിപ്പടർപ്പ്' എന്ന് ബൈബിളിലും, (*) ഒരു മുളളുമാരം എന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതിന്റെ പേരറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) അവിടെ ദർശിച്ച തീയാകട്ടെ, അത് സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന തീയല്ലായിരുന്നു. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളൂ. അവിടെവെച്ചാണ് മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാത്ത ആ ഭാഗ്യം- അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേട്ടാസ്വദിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം- മൂസാ നബി (അ)ക്ക് സിദ്ധിച്ചത് എന്ന് മാത്രമേ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. മൂസാ നബി (അ)യെ ഇപ്രകാരം അഭിമുഖീകരിച്ചു സു: അഅ്റാഫ് 144 ൽ അല്ലാഹുപ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: **الاعراف** **يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي** - (മൂസാ, എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾക്കൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരംകൊണ്ടും ഞാൻ നിന്നെ മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നു.) സു: മർയം 52 ലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂചനയുണ്ട്. തന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം സ്വസഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി (അ)യെ തനിക്ക് സഹായകനെന്ന നിലയിൽ റസൂലായി നിയോഗിച്ചതും മൂസാ നബി (അ)ക്ക് സിദ്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗ്യം തന്നെയാണ്. ഇവിടേക്കാവശ്യമായ പല വിവരവും സു: താഹയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. വടി സർപ്പമായി മാറുന്നത് കാണിച്ചശേഷം അല്ലാഹു മൂസാ നബി (അ)യോട് പറയുന്നു:-

﴿32﴾ 'നിന്റെ കൈ നിന്റെ കുപ്പായത്തിന്റെ മാറിൽ കടത്തുക; യാതൊരു ദുഷ്ടവും കൂടാതെ അത് വെളുത്തതായി പുറത്തുവരുന്നതാണ്. യേപ്പാടിന് (പരിഹാരമായി) നീ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ നിന്നിലേക്ക് കുട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അങ്ങനെ, അത് രണ്ടും, [വടിയും, കൈയും] ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്ക് നിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിന്നുള്ള രണ്ട് തെളിവുകളാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവർ തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരിക്കുന്നു.'

أَسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ
جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَنِكَ
بُرْهَانًا مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا

فَسَقِينِ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ **أَسْلُكَ** നീ കടത്തുക, പ്രവേശിപ്പിക്കുക **يَدَكَ** നിന്റെ കൈ **فِي جَيْبِكَ** നിന്റെ (കുപ്പായത്തിന്റെ) മാറിൽ **تَخْرُجُ** അത് പുറത്തുവരും, പ്രത്യക്ഷപ്പെടും **بَيْضَاءَ** വെള്ളനിറമുള്ളതായി **مِنْ غَيْرِ سُوءٍ** ഒരു ദുഷ്ടവും (കെടുതലും) കൂടാതെ **أَضْمَمَ** നീ ചേർക്കുകയും (കുട്ടിപ്പിടിക്കുകയും)

(*) പുറപ്പാട് 3: 2

കയും ചെയ്യുക **إِلَيْكَ** നിന്നിലേക്ക് **جَنَاحَكَ** നിന്റെ പാർശ്വത്തെ, പക്ഷത്തെ **مِنَ الرَّهْبِ** ഭയപ്പാടിന്, ഭയപ്പാടിനാൽ **فَذَانِكَ** അങ്ങനെ അത് രണ്ടും **بُرْهَانَانِ** രണ്ട് തെളിവുകളാണ്, ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് **مِنْ رَبِّكَ** നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് **إِلَى فِرْعَوْنَ** ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് **وَمَلِكِهِ** അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും, സംഘക്കാരുടെയും **إِنِّمُ** നിശ്ചയമായും അവർ **كَانُوا** ആയിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു **قَوْمًا** ഒരു ജനത **فَاسْقِيْنَ** തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ

‘ഭയപ്പാടിന് നീ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ നിന്നിലേക്ക് കുട്ടിപ്പിക്കുക’ എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാണ്: വടി പാമ്പായിത്തീരുമ്പോഴോ, കൈ വെള്ളനിറം പുണ്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോഴോ, ഫിർഔന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴോ ഒന്നും തന്നെ നീ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഭയം തോന്നുന്നപക്ഷം, അതിന് പരിഹാരമായി നീ നിന്റെ പാർശ്വം- അഥവാ കൈ-നിന്റെ നെഞ്ചിൽ ചേർത്തുവെച്ച് കുട്ടിപ്പിക്കുക. എന്നാൽ ആ ഭയം നീങ്ങിക്കൊള്ളും. വടി പാമ്പായി മാറിയപ്പോൾ മൂസാ നബി (അ)ക്ക് വലിയ ഭയം അനുഭവപ്പെട്ടുവല്ലോ. മേലിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ മതിയെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയാണ്. ഈ ഉപദേശം മൂസാ നബി (അ)യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യേകം ഫലവത്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു സഹായിച്ചു ഭയവേളയിൽ, ഹൃദയത്തിനുമീതെ കൈവച്ചുകൊണ്ട്- ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ- നമുക്കും ഇത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇത്മൂലം ഭയത്തിന് അൽപമെങ്കിലും ലഘുവം കൂടുമെന്ന് ഏറെക്കുറേ അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്.

﴿33﴾ അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു ‘എന്റെ രക്ഷിതാവേ! അവരിൽപെട്ട ഒരാളെ ഞാൻ കൊന്നിട്ടുണ്ട്; അതിനാൽ അവരെനെ കൊല്ലുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا

فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

﴿34﴾ ‘എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനാകട്ടെ, എന്നെക്കാൾ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ എന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു സഹായകനായി എന്നോടൊപ്പം (നിയോഗിച്ചു) അയച്ചു തരേണമേ! നിശ്ചയമായും, അവരെനെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.’

وَإِخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي

لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۖ

إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

﴿33﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു **قَالَ** എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ **إِنِّي قَتَلْتُ** ഞാൻ കൊന്നിട്ടുണ്ട് **مِنْهُمْ** അവരിൽനിന്ന് **نَفْسًا** ഒരാളെ **فَأَخَافُ** അതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു **أَنْ يَقْتُلُونِ** അവരെനെ കൊല്ലുമെന്ന് **﴿34﴾** **وَإِخِي هَارُونُ** എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനാകട്ടെ **هُوَ**

അവൻ, അദ്ദേഹം أَفْصَحُ مَنِّي എന്നെക്കാൾ ചാതുര്യം (വടിവ്, വ്യക്തത) ഉള്ളവനാണ് لِسَانًا സംസാരം, ഭാഷ, നാവ് فَارْسُهُ അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അയക്കണേ, നിയോഗിക്കണേ مَعِيَ എന്നോടൊപ്പം ۚ دُرِّ സഹായകനായിട്ട്, ഉതവിയായി يُصَدِّقُنِي അവൻ എന്നെ സത്യപ്പെടുത്തും (എന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കും) إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു أَنْ يُكَذِّبُونِ അവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന്

വാക്ചാതുര്യം, അഥവാ സംസാരവൈഭവം തന്നെക്കാൾ സഹോദരൻ കൂടുതലുള്ളത് കൊണ്ട് താൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളും, തെളിവുകളും കൂടുതൽ വ്യക്തവും യുക്തവുമായ നിലയിൽ ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനും, അത്വഴി തന്റെ സത്യതക്ക് കൂടുതൽ ദൃഢീകരണം ലഭിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് മൂസാ നബി (അ) സഹോദരനെക്കൂടി റസൂലായി നിയോഗിച്ചയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് സംസാരത്തിൽ അൽപം വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സുഃ ത്വാഹായിലും, ശുഅറാ ഇലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫിരിഓൻ ഒരിക്കൽ മൂസാ നബി (അ)യെ പരിഹസിച്ചു പറയുന്ന മദ്ധ്യ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി സുഃ സുഖ്റുഫ് 52ൽ കാണാം: الزخرف: (അവൻ വ്യക്തമായി സംസാരിച്ചേക്കുന്നതുമല്ല.) ഇതിനും പുറമെ, ഇറജിപ്തുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു പഴയ കൊലപാതകിയുമാണല്ലോ മൂസാ നബി (അ). ആ നിലക്കും സഹോദരന്റെ സഹായവും വാചാലതയും പ്രയോജനപ്പെടുമല്ലോ.

﴿35﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു 'നിന്റെ സഹോദരനെക്കൊണ്ട് നിന്റെ തോൾ കൈക്ക് നാം ബലം കൂട്ടിത്തരാം. നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും നാം ഒരധികൃത ശക്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യാം. അതിനാൽ, അവർ നിങ്ങളിലേക്ക് വന്നെത്തുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന നിങ്ങളും നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നവരും ആയിരിക്കും വിജയികൾ

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِأَيَّتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ أَتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ അവൻ പറഞ്ഞു سَنَشُدُّ നാം ബലം കൂട്ടിത്തരാം, ശക്തിപ്പെടുത്താം عَضُدَكَ നിന്റെ തോൾക്കെക്ക്, (കരങ്ങൾക്ക്) بِأَخِيكَ നിന്റെ സഹോദരനെക്കൊണ്ട് وَنَجْعَلُ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും (ഏർപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്യാം لَكُمَا നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും ഒരു പ്രാബല്യം, ശക്തി, തെളിവ്, പ്രമാണം, അധികാരം, സ്വാധീനം فَلَا يَصِلُونَ അതിനാൽ അവർ വന്നെത്തുകയില്ല, ചേരുകയില്ല, എത്തുകയില്ല إِلَيْكُمَا നിങ്ങളിലേക്ക് بِأَيَّتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിമിത്തം, (കൊണ്ട്) أَنْتُمْ നിങ്ങൾ രണ്ടാളുമാണ് وَمَنْ أَتَّبَعَكُمَا നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നവരും الْغَالِبُونَ വിജയികൾ, പ്രബലർ

സഹോദരൻ മുഖേന നിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് -അഥവാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് -നാം ശക്തിയും ബലവും നൽകുകയും, ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്ത് തെളിവും പ്രാബല്യവും തന്നു നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് നിങ്ങളെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യാനും, നിങ്ങളെ

പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കുന്നതല്ല. നാം കല്പിച്ചു തന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോയിക്കൊള്ളുക. അത്വഴി, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അനുയായികളും തന്നെയായിരിക്കും വിജയം വരിക്കുക. ശത്രുക്കൾ പരാജയമടയുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് തികച്ചും നിറവേറ്റിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അധികാ രപ്രമത്തതയുടെയും ധിക്കാരഭരണത്തിന്റെയും പരമകാഷ്ഠയിലെത്തിയ ഫിരഔന്റെ ഭരണാതിർത്തിക്കുള്ളിൽവെച്ച്- ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ രബ്ബ് എന്നും, ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല എന്നും നിസ്സങ്കോചം വീരവാദം ചെയ്ത ആ ഏകാധിപതിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ച്- തരിമ്പ് പോലും തലകുനിക്കാതെ, അണു അളവും പതറാതെ, തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനം അവർ നടത്തി. പതിനായിരക്കണക്കിലോ, ലക്ഷക്കണക്കിലോ ജനസംഖ്യ വരുന്ന ഇസ്റാഹൂൽ ജനതയെ അത്യത്ഭുതകരമാം വിധം അവർ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ആ വമ്പിച്ച ജനതക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവിതവും ജീവിതക്രമവും നൽകി. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ആ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം ഒന്നുമാത്രമാണ്.

﴿36﴾ അങ്ങനെ, മൂസാ അവരുടെ അടുക്കൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകളായി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് ചെന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഇത് വ്യാജ നിർമിതമായ ഒരു ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നുംതന്നെ) അല്ല; നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ നാം ഇതിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുമില്ല.'

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا
سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

﴿37﴾ മൂസാ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബ് നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്: അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള സന്മാർഗ്ഗവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളവൻ ആരാണെന്നും, ഈ (ഇഹലോകമാകുന്ന) ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പര്യവസാനം ആർക്കൊണ്ണുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നുമുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച്. കാര്യം, അക്രമികൾ നിശ്ചയമായും വിജയിക്കുകയില്ല.'

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ
بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ ۖ وَمَن تَكُونُ
لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الظَّالِمُونَ

﴿36﴾ അങ്ങനെ അവരുടെ അടുക്കൽചെന്നപ്പോൾ മൂസാ ബാياتിനാ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് ബَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ, തെളിവുകളായിട്ട് قَالُوا അവർ ഞങ്ങൾക്കു മാഹ്‌ദാ ഇതല്ല إِلا سِحْرٌ م്ُ‌فْتَرًى വ്യാജനിർമിതമായ, കെട്ടിച്ചമക്ക

പെട്ടു وَمَا سَعَيْنَا നാം (ഞങ്ങൾ) കേട്ടിട്ടുമില്ല **فِي آبَائِنَا** ഇതിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ പിതാക്കളിൽ **الْأَوَّلِينَ** പൂർവ്വന്മാരായ, മുൻകഴിഞ്ഞ **﴿37﴾** وَقَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു رَبِّي എന്റെ രബ്ബ് നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ് **بِمَنْ جَاءَ** വന്നവനെപ്പറ്റി, ആരാണ് വന്നതെന്ന് **بِالْهَدَى** സന്മാർഗം കൊണ്ട് **عِنْدِهِ** അവിന്റെ പക്കൽനിന്ന് **وَمَنْ** ഒരുവനെപ്പറ്റിയും, ആരാണെന്നും **تَكُونُ لَهُ** അവന്നുണ്ടായിരിക്കും **عَاقِبَةً** (ശുഭമായ)പര്യവസാനം **الدَّارِ** ഭവനത്തിന്റെ (ഈ ലോകത്തിന്റെ) **إِنَّهُ** നിശ്ചയമായും കാര്യം **لَا يُفْلِحُ** വിജയിക്കുകയില്ല, ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല **الظَّالِمُونَ** അക്രമികൾ

ഇതൊന്നും ചിന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയല്ല ഫിർഓൻ ചെയ്തത്. അവന്റെ അഹങ്കാരവും ധിക്കാരവും അങ്ങേയറ്റം മുഴക്കുകയാണുണ്ടായത്.

﴿38﴾ ഫിർഓൻ പറഞ്ഞു: 'പ്രധാനികളേ, ഞാനല്ലാതെ യാതൊരു ഇലാഹും [ആരാധ്യനും] നിങ്ങൾക്കുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഓ, ഹാമാൻ! എനിക്ക് വേണ്ടി നീ കളിമണ്ണിൽ നെരിപ്പുട്ടുക. [ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ചുളുവക്കുക] എന്നിട്ട് എനിക്കൊരു ഉന്നത സൗധമുണ്ടാക്കിത്തരുക- മൂസായുടെ ഇലാഹികലേക്ക് എനിക്ക് ചെന്ന് നോക്കേണ്ടല്ലോ! നിശ്ചയമായും, അവനെ വ്യാജം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനെനത്രെ ഞാൻ ധരിക്കുന്നത്.'

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأَيُّهَا آلَمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي

فَأَوْقَدْ لِي يَنْهَمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِي مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنْ

الْكَذِبِينَ

﴿38﴾ **يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ** ഹേ പ്രധാനികളേ **مَا عَلِمْتُ** ഞാനറിഞ്ഞിട്ടില്ല **എനിക്കുണ്ടില്ല** **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **مِنْ إِلَهٍ** ഒരു ഇലാഹിനെയും **غَيْرِي** ഞാനല്ലാതെ, ഞാനൊഴികെ **فَأَوْقَدْ** അതുകൊണ്ട് നീ കത്തിക്കുക, നെരിപ്പുട്ടുക **لِي** എനിക്ക് വേണ്ടി **يَنْهَمَنُ** ഓ ഹാമാനേ! **عَلَى الطِّينِ** കളിമണ്ണിൽ, മണ്ണിന്മേൽ **فَاجْعَلْ لِي** എന്നിട്ട് എനിക്കുണ്ടാക്കുക **صَرْحًا** ഉന്നതസൗധം, കൊത്തളം, സ്തംഭം **لَعَلِّي أَطْلُعُ** ഞാൻ എത്തിനോക്കാം, എനിക്ക് ചെന്നു നോക്കുവാൻ **إِلَى إِلَهِي مُوسَى** മൂസായുടെ ഇലാഹികലേക്ക് **وَإِنِّي** നിശ്ചയമായും ഞാൻ **لَأَظُنُّهُ** അവനെ ഞാൻ ധരിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു **مِنْ الْكَاذِبِينَ** വ്യാജം (കളവ്) പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന്

ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ലെന്നും, (79: 24ൽ പറയുന്നത്പോലെ) ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അത്യുന്നതനായ രബ്ബാണെന്നും ഫിർഓൻ പ്രഖ്യാപിച്ചത് കൊണ്ട് ഈ ആകാശഭൂമികൾ സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചു വരുന്നവൻ താൻ തന്നെ

യാണെന്ന് ഫിർഓൻ വാദിക്കുന്നതായി കരുതേണ്ടതില്ല. ഇമാറാസീ (റ)യും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ, ആ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ മാത്രം ഭോഷനല്ലായിരുന്നു ഫിർഓൻ നെന്നും, ഒരു പക്ഷേ, അതവൻ പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും അൽപം ബുദ്ധിയുള്ള ഏവരും അത് സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. നാട്ടിനെയും, പ്രജകളെയും സ്വേച്ഛയനുസരിച്ച് ഭരിച്ചു നില്ക്കുന്നിപ്പോഴെന്ന ഏറ്റവും വലിയ രക്ഷിതാവും, അവരുടെ എല്ലാവിധ ആരാധനാ വണക്കങ്ങൾക്കും അവകാശിയായ ഏകാരാധ്യന്തും താനാണെന്നും അതിനാൽ വേറൊരു റബ്ബിനെയും, ഇലാഹിനെയും (രക്ഷിതാവിനെയും ആരാധ്യനെയും) അവിടെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുമാണ് അവന്റെ വാദം. രാജാക്കൾ ആരാധ്യപുരുഷൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, അവരിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് അടുത്ത കാലം വരെ പല നാട്ടിലും നടപ്പുള്ളതായിരുന്നു. ഫിർഓനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നിലകൂടുതൽ മുർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയിരുന്നുവെന്ന് മാത്രം.

ജനമദ്ധ്യേ മുസാ നബി (അ)യെ പരിഹസിക്കുവാനും, തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ആശയക്കുഴപ്പവും, സംശയവും ഉളവാക്കാനും വേണ്ടി ഫിർഓൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു സൂത്രമത്രെ തന്റെ മന്ത്രി ഹാമാനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ കൽപന. കളിമണ്ണുകൊണ്ട് ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ചുളുവെച്ചു ചുട്ടെടുത്താണല്ലോ മിക്ക നാട്ടിലും കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നത്. വേഗം കുറെ ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ഒരു ഉന്നതമായ സൗധം കെട്ടിപ്പൊക്കണം. ഭൂമിയിലെ വിടെയും ഞാനല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മുസായുടെ പുതിയ ഇലാഹിനെ ആകാശത്താണ് പരിശോധിച്ചുനോക്കണം എന്നാണവൻ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു സൗധം ഫിർഓൻ ഉണ്ടാക്കിയതായോ അതിൽ കേറി നോക്കിയതായോ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. വേറൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നും, മുസാ കളവ് പറയുന്നവനാണെന്നാണ് താൻ ധരിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞത് താനൊരു നിഷ്പക്ഷവാദിയും സത്യാന്വേഷിയുമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്രയും കടുത്ത ധിക്കാരത്തിനും, നിഷേധത്തിനും ഫിർഓനും കക്ഷിയും ഒരുപെടുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

﴿39﴾ അവനും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും നാട്ടിൽ ന്യായരഹിതരായി അഹങ്കാരം നടിച്ചു;

وَأَسْتَكْبَرُوا هُوَ وَجُنُودُهُ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് അവർ മടക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

﴿40﴾ അതിനാൽ, അവനെയും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളെയും നാം പിടിച്ചു; എന്നിട്ട് സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
الْيَمِّ

അപ്പോൾ, (ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെയാണുണ്ടായതെന്ന് നോക്കുക!

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

﴿41﴾ നാം അവരെ നരകത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന നേതാക്കളാക്കി; കീയാമത്ത് നാളിൽ അവർക്ക് സഹായം നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى

النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

﴿٤١﴾

﴿42﴾ ഈ ഐഹികലോകത്ത് നാം അവർക്ക് (പിന്നാലെ) ശാപം തുടർത്തുകയും ചെയ്തു. കീയാമത്ത് നാളിലാകട്ടെ, അവർ വഷളാക്കപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട]വരുടെ കൂട്ടത്തിലുമായിരിക്കും.

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ

الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

﴿39﴾ അവൻ അഹങ്കാരം (ഗർവ്വ്) നടിച്ചു. **هُوَ** അവൻ **وَجُنُودُهُ** അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) **بِغَيْرِ الْحَقِّ** ന്യായം കൂടാതെ, ന്യായരഹിതമായി **وَطَنُوا** അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. **أَنَّهُمْ** നിശ്ചയമായും അവർ **إِلَيْنَا** നമ്മുടെ അടുത്തേക്ക് **لَا يُرْجَعُونَ** മടക്കപ്പെടുകയില്ല (എന്ന്) **﴿40﴾ فَأَخَذْنَاهُ** അതിനാൽ നാം അവനെ പിടിച്ചു. **تَنْظُرُ** അപ്പോൾ നോക്കുക **فَبَدَّلْنَاهُمْ** എന്നിട്ട് അവരെ **عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ** നമ്മെതിർത്തു. **كَيْفَ كَانَ** എങ്ങനെ ഉണ്ടായെന്ന്, ആയെന്ന് **إِلَى النَّارِ** അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം, അന്ത്യഫലം **﴿41﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ** അവരെ നാം ആക്കി **أَيْمَةً** നേതാക്കൻമാർ, മുന്ധൻമാർ **يَدْعُونَ** ക്ഷണിക്കുന്ന, വിളിക്കുന്ന **إِلَى النَّارِ** നരകത്തിലേക്ക് **﴿42﴾ لَا يُنصَرُونَ** കീയാമത്ത് നാളിൽ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. **وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ** ഈ **فِي هَذِهِ الدُّنْيَا** നാം അവരെ അനുഗമിച്ചു, പിൻതുടർത്തുകയും ചെയ്തു. **وَاتَّبَعْنَاهُمْ** ഈ ഐഹികലോകത്ത് **لَعْنَةً** ശാപം **وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ** കീയാമത്ത് നാളിലാകട്ടെ **هُمْ** അവർ **مِنَ الْمَقْبُوحِينَ** വഷളാക്കപ്പെട്ട (ചീത്തപ്പെടുത്തപ്പെട്ട)വരിലായിരിക്കും

അവനെയും, അവന്റെ സൈന്യങ്ങളെയും പിടിച്ചു കടലിൽ എറിഞ്ഞു എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ, ആ സംഭവം അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ നിസ്സാരമായ ഒരു നടപടിയായിരുന്നുവെന്ന് സൂചന കാണാം. 6-ാം വചനത്തിൽ ദുർബ്ബലരായ ഇസ്റാഈല്യരെപ്പറ്റി അവരെ നേതാക്കൻമാരാക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇതേവരെയും നേതാക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ ഫിരിദുനും അവന്റെ

ആൾക്കാരും തന്നെയായിരുന്നു. അവരുടെ നേതൃത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ് 41-ാം വചനത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അതെ, അവർ നേതാക്കളായിരുന്നു. പക്ഷേ, നരകത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അവരുടെ നേതൃത്വം. അധികാരപ്രമത്തതയിലും ഭ്രാന്തികമായ നേട്ടങ്ങളിലും അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിച്ചുവരുന്ന എല്ലാവരും പിർഓനെയും, അവന്റെ ആൾക്കാരെയും മാതൃകയാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന സൂചനയും ഈ വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം - 5

﴿43﴾ പൂർവ്വ തലമുറകളെ നശിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, ജനങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കാഴ്ചകളായും, മാർഗദർശനമായും, കാര്യങ്ങളുമായുംകൊണ്ട് നാം മൂസാക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി; അവർ ഉറ്റലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

﴿43﴾

﴿43﴾ നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, നൽകിയിട്ടുണ്ട് مُوسَى മൂസാക്ക് الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം مِنْ بَعْدِ ശേഷമായി مَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചതിന്റെ الْقُرُونَ തലമുറകളെ, കാലക്കാരെ الْأُولَى പൂർവ്വ ആദ്യത്തെ, മുൻകഴിഞ്ഞ بَصَائِرٍ ഉൾക്കാഴ്ചകളായി, അന്തർബോധങ്ങളായിട്ട് لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് وَهُدًى മാർഗദർശനമായും وَرَحْمَةً കാര്യങ്ങളുമായും لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം يَتَذَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന, ഉറ്റലോചിക്കുന്ന

മൂസാ നബി (അ)ക്ക് മുമ്പും എത്രയോ പ്രവാചകന്മാർ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രവാചകന്മാരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ദൈവികസന്ദേശങ്ങളും, മാർഗദർശനങ്ങളും ആ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം നൽകപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനും 'ശരീഅത്താ'കുന്ന നിയമസംഹിത (الشريعة) എന്ന നിലക്ക് ഒരു വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ധർമസമരം (ജിഹാദ്) നടന്നിരുന്നതായും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അറിയപ്പെട്ടിട്ടേതോളം, ഒന്നാമത്തെ ശരീഅത്ത് നിയമഗ്രന്ഥമത്രെ തൗറാത്ത്. അത് മുതൽക്കാണ് ജിഹാദ് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതും. മുൻസമുദായങ്ങളിൽ ഉണ്ടായത് പോലെ പ്രവാചകനെ ധിക്കരിക്കുകമൂലം ഒരു സമുദായം ആകമാനം നാശമടയത്തക്ക ഉന്മൂലശിക്ഷ (عذاب الاستئصال) തൗറാത്തിന് ശേഷം സംഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളായി മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു:

1) അത് മനുഷ്യന് ഉൾക്കാഴ്ച- അഥവാ അന്തർബോധം- നൽകുന്നു. അതായത്: ഹൃദയമാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കി (ചിന്തിച്ചു) യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്.

2) അത് മാർഗദർശനമാണ്. അതായത്: സത്യാസത്യങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്ന് അത് കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു.

3) അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യമല്ല. മനുഷ്യൻ അവന്റെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ പര്യാപ്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ പലതുണ്ട്. അവൻ വിശേഷബുദ്ധിയും, വിവേചന ശക്തിയും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ അതിന് പുറമെ മനുഷ്യന്റെ ജയാപജയമാർഗങ്ങളും ഗുണദോഷഫലങ്ങളും സ്പഷ്ടമായി തുറന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണംകൂടി അവൻ നൽകുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ കാര്യവുമാണ്. വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹവും തന്നെ. സംശയമില്ല.

﴿44﴾ (നബിയെ) മൂസാക്ക് നാം (ആ) കാര്യം നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ (തൂർ പർവ്വതത്തിന്റെ) പടിഞ്ഞാറുവശത്തെ പാർശ്വത്തിൽ നീയുണ്ടായിരുന്നില്ല; നീ (അതിന്) സാക്ഷികളിൽപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നില്ല.

﴿45﴾ എങ്കിലും നാം (പിന്നീട്) പല തലമുറകളെയും ഉണ്ടാക്കി; എന്നിട്ട് അവരിൽ ആയുഷ്കാലം ദീർഘമായിക്കഴിഞ്ഞു.

മദ്യൻകാർക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നീ അവരിൽ നിവസിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നാം ദൗത്യം നൽകുന്ന [റസൂലുകളെ നിയോഗിക്കുന്ന]വരാകുന്നു.

﴿46﴾ തൂർ (പർവ്വതത്തി)ന്റെ പാർശ്വത്തിൽ, നാം (മൂസായെ) വിളിച്ചപ്പോഴും നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും, നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (വമ്പിച്ച) അനുഗ്രഹമായിട്ടത്രെ (ഇതൊക്കെ നിനക്ക് അറിയിച്ചതന്നത്.) നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു താക്കീതുകാരനും ചെന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ജനതക്ക് നീ താക്കീത് നൽകുവാനായിട്ടാകുന്നു (അത്); അവർ ഉറ്റാലോചിച്ചേക്കാമല്ലോ.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ

وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا

وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحِمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

﴿44﴾ وَمَا كُنْتُ إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذْ قَضَيْنَا نَارَ كَذِبٍ ۚ നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, നീ ആയിരുന്നില്ല بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ പടിഞ്ഞാറുവശം ത്തിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ, ഓരത്തിൽ إِذْ قَضَيْنَا നാം നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ, നിറവേറ്റിയപ്പോൾ الْمُوسَىٰ (ആ) കാര്യം, കല്പന وَمَا كُنْتُ നീ ആയിരുന്നതുമില്ല مِنَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷികളിൽ, ഹാജരുള്ളവരിൽ (പെട്ടവർ) ﴿45﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا نَكَاحًا ۖ فَتَطَاوَلُ എന്നിട്ട് ദീർഘമായി, നീണ്ടു നിന്നു عَلَيْهِمْ അവരിൽ, അവർക്ക് الْعُمُرُ ആയുഷ്കാലം, ആയുസ്സ് وَمَا كُنْتُ നീ ആയിരുന്നതുമില്ല ثَاوِيًا നിലവിലിരുന്നവൻ, പാർക്കുന്നവൻ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ മദ്യൻകാരിൽ تَتَلَوُ നീ ഓതിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് عَلَيْهِمْ അവർക്ക് അവരിൽ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ وَلَكِنَّا ۖ وَلَكِنَّا ۖ എന്നിലും നാം كُنَّا നാം ആകുന്നു مُرْسِلِينَ ദൂതന്മാരും നൽകുന്നവർ, അയക്കുന്നവർ ﴿46﴾ وَمَا كُنْتُ തൂരിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ, അരികിൽ إِذْ نَادَيْنَا നാം വിളിച്ചപ്പോൾ وَلَكِن ۖ എന്നിലും, പക്ഷേ رَحْمَةً കരുണയുമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമായിട്ട് مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള لِنُنْذِرَ നീ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാൻ) قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക് مَا آتَاهُمْ അവർക്ക് വന്നിട്ടില്ല مِنْ نَذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനും, മുന്നറിയിപ്പുകാരനും مِنْ قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പ് لَعَلَّهُمْ അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റോലോചിക്കും.

തൂരി മലയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് വെച്ച് മൂസാ നബി (അ)യെ അല്ലാഹു വിളിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തുകയും, അദ്ദേഹത്തെ റസൂലായി നിയോഗിക്കുകയും മറ്റും ഉണ്ടായപ്പോൾ നബി തിരുമേനി ﷺ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നതുകൊണ്ടോ ഒന്നുമല്ല ആ സംഭവങ്ങൾ ഇത്രയും സൂക്ഷ്മമായും, വ്യക്തമായും അവിടുന്ന് വിവരിക്കുന്നത്. അത്പോലെത്തന്നെ, മദ്യനിലെ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുവാൻ സാധിച്ചത് അന്നവിടെ- ഇന്ന് മക്കയിലെന്ന് പോലെ- ആ രാജ്യക്കാർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കിടയിൽ നബി ﷺ താമസിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും അല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ നബി ﷺ യുടെ എത്രയോ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ അവിടുന്ന് വിവരിക്കുന്നത് ആ സംഭവങ്ങളൊന്നും അവിടുന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞത് കൊണ്ടല്ല.

പക്ഷേ, മൂസാ നബി (അ)ക്ക് ശേഷം പല തലമുറകളും ഉൽഭവിക്കുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്തു. ദീർഘമായ കാലവും കഴിഞ്ഞുപോയി. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപന തത്വങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. കേട്ടുകേൾവിയും ഊഹാപോഹങ്ങളുമായി അവ അവശേഷിച്ചു. ഈ തലമുറയുടെ റസൂലായി നബി ﷺ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇടക്കിടെ റസൂലുകളെ അയക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പതിവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയ്ക്കൊണ്ട് വഹ്യാലും നബി ﷺ ക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം. നബി ﷺ യുടെ ജനതയാകുന്ന ക്വറൈശി അറബികളാകട്ടെ, യഹൂദരെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയുംപോലെ- വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായോ, പ്രവാചകൻമാരുമായോ പരിചയപ്പെടാത്തവരാണ്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം- അനേകം നീക്കുപോക്കുകളോടുകൂടിയാണെങ്കിലും- ഇത്തരം കാര്യം

ങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ മുൻപ്രവാചകന്മാരുടെയും, അവരുടെ ജനതകളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്ന ഒരാളെപ്പോലെ ശരിക്കു വിവരിച്ചുകൊടുത്ത അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഇതെല്ലാം നബിﷺ-ക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ കേട്ടറിയുമ്പോൾ അവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാനും, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അത് കാരണമായിത്തീരുമല്ലോ. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. അടുത്ത ആയത്തിൽ നബി തിരുമേനിﷺയെ ഈ സമുദായത്തിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കുവാനുള്ള കാരണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

﴿47﴾ അവരുടെ കരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് വല്ല വിപത്തും ബാധിക്കുകയും, അപ്പോൾ അവർ (ഇങ്ങനെ) പറഞ്ഞെങ്കിലും ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (നിന്നെ നാം അവരിലേക്ക് അയക്കുമായിരുന്നില്ല): 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങൾക്ക് നീ ഒരു റസൂലിനെ അയച്ചുതന്നു കൂടായിരുന്നോ, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയും, ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവരാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നുവല്ലോ!'

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് ബാധിക്കുക വല്ല വിപത്തും, ബാധയും **بِمَا قَدَّمَتْ** മുൻചെയ്തത് (മുമ്പ് പ്രവർത്തിച്ചത്) നിമിത്തം **أَيْدِيهِمْ** അവരുടെ കരങ്ങൾ, കൈകൾ **فَيَقُولُوا** അപ്പോൾ അവർ പറയുകയും **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ **لَوْلَا** നീ അയച്ചു കൂടായിരുന്നോ, എന്തുകൊണ്ട് അയച്ചുതന്നില്ല **إِلَيْنَا** ഞങ്ങളിലേക്ക് **رَسُولًا** ഒരു റസൂലിനെ, ദൈവദൂതനെ **فَنَتَّبِعَ** എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുമായിരുന്നു, തുടരുമായിരുന്നു **آيَاتِكَ** നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ **وَنَكُونُ** ഞങ്ങളാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ട (വർ)

അവിശ്വാസം, ദുർന്നടപ്പ് മുതലായവ നിമിത്തം പല വിപത്തുകളും അനുഭവിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരാണ് വാസ്തവത്തിൽ അവർ. അങ്ങനെ വല്ലതും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, തങ്ങളിലേക്ക് ഒരു റസൂലിനെ- ദൈവദൂതനെ- അയച്ച് തരാത്തത് കൊണ്ടാണ് തങ്ങൾ ഈ ശിക്ഷക്ക് അർഹരാകേണ്ടി വന്നതെന്നും, ഒരു റസൂൽ തങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ തങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസികളാകുമായിരുന്നുവെന്നും ന്യായവാദം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവരിലേക്ക് റസൂലിനെ അയച്ചത് എന്ന് സാരം. എന്നാൽ, അവർക്കൊരു റസൂൽ വന്നപ്പോൾ അവർ ചെയ്തതെന്താണ്?-

﴿48﴾ എന്നാൽ, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് യഥാർത്ഥം അവർക്ക് വന്നപ്പോഴോ, അവർ പറയുകയാണ്; 'മുസാക്ക് നൽകപ്പെട്ടത് പോലെയുള്ളത് [ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] ഇവന് നൽകപ്പെടാത്തതെന്താണ്?!' എന്ന്.

മുമ്പ് മുസാക്ക് നൽകപ്പെട്ടതിലും അവർ അവിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ലേ?! അവർ പറഞ്ഞു: 'പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യകളാണ്' എന്ന്. 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്' എന്നും അവർ പറയുകയും ചെയ്തു!

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ

أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ
قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا
إِنَّا بِكُلِّ كَافِرٍ نَّ

﴿48﴾ അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ യഥാർത്ഥം, സത്യം مِنْ عِنْدِنَا അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ യഥാർത്ഥം, സത്യം നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَوْلَا أُوتِيَ അവന് നൽകപ്പെടാത്തതെന്ത്, കൊടുക്കപ്പെടരുതോ مِثْلَ مَا أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ مُوسَى മുസാക്ക് أَوَلَمْ يَكْفُرُوا അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തില്ലേ بِمَا أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടതിൽ مُوسَى മുസാക്ക് مِنْ قَبْلُ മുമ്പ് قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു سِحْرَانِ രണ്ട് ജാലവിദ്യകൾ تَظَاهَرَا രണ്ടും പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്നു وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ بِكُلِّ എല്ലാറ്റിലും أَكْفَرُونَ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്

കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാരണത്താലാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ സത്യമാകുന്ന ക്വർആനുംകൊണ്ട് നബി ﷺ നിയുക്തനായത്. അപ്പോഴത്തെ ആക്ഷേപം; മുസാനബിക്ക് വടി, കൈ, മുതലായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിച്ചത് പോലെ 'എന്തുകൊണ്ട് മുഹമ്മദിനുണ്ടായില്ല' എന്നായിരുന്നു! എന്നാൽ, അതേ മുസാനബിയിൽ ഇവരും ഇവരുടെ മുൻഗാമികളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവോ? അതുമില്ല. മുസായും ഹാറൂനും പരസ്പരം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാരാണെന്ന് ഇവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അന്ന് പറഞ്ഞു. മുസായും മുഹമ്മദും രണ്ടുപേരും ഒരേ തരത്തിലുള്ള രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാരാണ്. രണ്ടാളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതും, ജാലവിദ്യയാണ്. രണ്ടിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല എന്ന് ഇപ്പോൾ ഇവരും പറയുന്നു.

ساحران تظاهرا എന്നതിന് പകരം سَاحِرَانِ എന്നും വായനയുണ്ട്. അപ്പോൾ تظاهرا എന്നതിന് 'പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാർ' എന്നർത്ഥമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെ.

﴿49﴾ (നബിയേ) പറയുക: 'എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുമുള്ള

قُلْ فَاتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ

ഒരു വേദഗ്രന്ഥം- അത് അവ രണ്ടിനെ
ക്കൊള്ളും കൂടുതൽ മാർഗദർശകമായതാകട്ടെ
ണ്ട്- നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുക, ഞാൻ
അത് പിൻപറ്റിക്കൊള്ളാം; നിങ്ങൾ സത്യ
വാൻമാരാണെങ്കിൽ (കാണട്ടെ)!

أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

﴿49﴾ قُلْ നീ പറയുക فَأَتُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ ഒരു വേദഗ്രന്ഥംകൊണ്ട്
مِنْهُمَا അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്ന് هُوَ അത് أَهْدَى കൂടുതൽ മാർഗദർശകമാണ്
അത് രണ്ടിനേക്കാൾ أَتَّبِعُهُ (എന്നാൽ) ഞാനതിനെ പിൻപറ്റാം إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ
صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ, സത്യവാദികൾ

‘അവ രണ്ടും’ എന്ന് പറഞ്ഞത് രണ്ട് നബിമാരും കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ- ക്വൂർ
ആനെയും തൗറാത്തതിനെയും- ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. മാർഗദർശനത്തിൽ രണ്ടിനെയും കവ
ച്ചുവെക്കുന്ന ഒരു ദൈവികഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവരെ
അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്.

﴿50﴾ എന്നിട്ട് അവർ നിനക്ക് (അ
തിന്) ഉത്തരം തന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർ
തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെമാത്രം പിൻപറ്റി
ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞു
കൊള്ളുക. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള
യാതൊരു മാർഗദർശനവും കൂടാതെ,
തന്റെ ഇച്ഛയെ പിൻപറ്റുന്നവനേക്കാൾ
വഴിപിഴച്ചവൻ ആരാണുള്ളത്?! നിശ്ചയ
മായും, അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജന
തയെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا

يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَمَنْ أَضَلُّ

مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ

اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

വിഭാഗം - 6

﴿51﴾ തീർച്ചയായും, (ഈ) വചനം
നാം അവർക്ക് (ഒന്നിന് ശേഷം മറ്റൊ
ന്നായി) ചേർത്തു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്-
അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ

يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

﴿50﴾ فَأَعْلَمْ لَكَ നിനക്ക് നിനക്കിട്ടവർ മറുപടി (ഉത്തരം) തന്നില്ലെങ്കിൽ
എന്നാൽ നീ അറിയുക أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ നിശ്ചയമായും അവർ പിൻപറ്റുന്നു എന്ന്
അവ

രുടെ ഇച്ഛകളെ (മാത്രം) وَمَنْ أَضَلُّ ആരാണ് അധികം വഴി തെറ്റിയവൻ اَتَعَ പിൻപറ്റി യന്മനക്കാരും, തുടർന്നവനക്കാരും هُوَ തന്റെ ഇച്ഛയെ بِغَيْرِ هُدًى ഒരു മാർഗദർശനവും കൂടാതെ مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يَهْدِي അവൻ മാർഗ ദർശനം നൽകുകയില്ല, വഴി കാട്ടുകയില്ല الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ജനതക്ക് ﴿51﴾ (ഒന്നിന് ശേഷം ഒന്നായി) നാം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്, വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് وَلَقَدْ وَصَّلْنَا അവർക്ക് الْقَوْلَ വചനം, വാക്ക് لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാ ലോചിക്കുന്ന (വർ)

‘വചനം’ (الْقَوْلَ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ക്യാർആനാകുന്നു. ക്യാർആന്റെ അവതരണം ഒരു പ്രാവശ്യമായിട്ടല്ല, അനേകം ഗഡുക്കളിലായിട്ടാണുള്ളത്. അതിലെ വിഷയങ്ങളാകട്ടെ, വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു വിശദീകരിക്കുകയും, ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഗ്രഹിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന മാർഗങ്ങളെല്ലാം അതിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

﴿52﴾ ഇതിനുമുമ്പ് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർതന്നെയും ഇതിൽ [ക്യാർആനിൽ] വിശ്വസിക്കുന്നു.

﴿53﴾ ഇത്വർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർ പറയും: ‘ഞങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും, ഇത് നമ്മുടെ രക്ഷിതാ വിങ്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമാകുന്നു; ഞങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പേ ‘മുസ്ലിം’ കളായി [അനുസരണമുള്ളവരായിരിക്കുന്നു].’

﴿54﴾ അക്കൂട്ടർക്ക്- അവർ ക്ഷമിച്ചത് നിമിത്തം - അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ട് പ്രാവശ്യം [ഇരട്ടിയായി] നൽകപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അവർ, നന്മ കൊണ്ട് തിന്മയെ തടുക്കുന്നു; നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് അവർ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴿55﴾ വ്യർത്ഥമായുള്ളത് കേട്ടാൽ, അവർ അതിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും (ഇങ്ങനെ) പറയുകയും ചെയ്യും

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ

هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ءِ إِنَّهُ

الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ

مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا

صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ

നതാണ്: 'ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ; നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും. നിങ്ങൾക്ക് 'സലാം!' ഞങ്ങൾ മുഡൻമാരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.'

وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ

سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

﴿52﴾ വേദ الْكِتَابِ യാതൊരു കൂട്ടർ أَتَيْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിന് മുമ്പ് أَوْفَوْا (അവർതന്നെ) بِهِ അതിൽ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു, വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ﴿53﴾ وَإِذَا يُنَادِي (ഇത് ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ) عَلَيْهِمْ അവർക്ക് അവർ പറയും أَمَّا بِهِ ഞങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു إِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത് യഥാർത്ഥമാണ് مِنْ رَبِّنَا നമ്മുടെ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഇതിന് മുമ്പായി مِنْ قَبْلِهِ (ഇതിന് മുമ്പായി) مُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകൾ. അവർക്ക് കൊടുക്കപ്പെടും أَوْفَوْا അവരുടെ പ്രതിഫലം مَرَّتَيْنِ രണ്ട് പ്രാവശ്യം. അവർ സഹിച്ചതുകൊണ്ട്, ക്ഷമിച്ചത് നിമിത്തം وَيَذَرُونَ അവർ തടയുന്നു بِالْحَسَنَةِ നന്മകൊണ്ട് തിന്മയെ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നമ്മൾക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന് يُنْفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും. ﴿55﴾ وَإِذَا سَمِعُوا (അവർ കേട്ടാൽ) اللَّفْوَ വ്യർത്ഥമായത്, അനാവശ്യം أَعْرَضُوا അവർ തിരിഞ്ഞുകളയും, അശ്രദ്ധകാണിക്കും عَنْهُ അതിൽ നിന്ന് وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. أَعْمَالُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് أَعْمَالُنَا ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും وَسَلَامٌ സലാം, ശാന്തി, സമാധാനം عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവാൻ لَا نَبْتَغِي (ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല, (വേണ്ടതില്ല) الْجَاهِلِينَ അജ്ഞാൻമാരെ, മുഡൻമാരെ

ഒരു നിലക്ക് വേദക്കാരായ യഹൂദന്മാരെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അപേക്ഷിച്ച് കൂർ ആനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേഗം മുമ്പോട്ട് വരേണ്ടത് ക്യാറൈം അറബികളാണ്. കാരണം, വേദക്കാരുടെ കയ്യിൽ നാമമാത്രമാണെങ്കിലും വേദഗ്രന്ഥം- തൗറാത്തും ഇൻജീലും- ഉണ്ട്. കൂർആനാണെങ്കിൽ അവർക്ക് പ്രത്യേകമായി അവതരിച്ചതുമല്ല. എന്നിട്ടും കൂർആൻ കേട്ടമാത്രയിൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ- അതിന്റെ സത്യസാക്ഷ്യങ്ങളുടെ ബഹുലതയും വ്യക്തതയും കാരണമായി- അവരിൽ പലരും മുന്നോട്ടുവരുന്നു. അബീസീനിയ, ശാം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പോലും വേദക്കാരായ പലരും വന്നു നബി ﷺ യിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടായി. ഇവരിൽ പലരും മതപുരോഹിതന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരുമായിരുന്നു. അബീസീനിയയിലെ ചക്രവർത്തിയായ നജാശി (നെഗാശി) എഴുപത് പേരടങ്ങിയ ഒരു നിവേദക സംഘത്തെ അയക്കുകയും, റസൂൽ ﷺ അവർക്ക് സുറത്തുയാസീൻ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ - آل عمران

(നിശ്ചയമായും വേദക്കാരിലുണ്ട് ചിലർ, അവർ അല്ലാഹുവിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇരക്കപ്പെട്ട

തിലും, അവർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും അല്ലാഹുവിന് ഭക്തി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾക്ക് അവർ അൽപമായ വില വാങ്ങുന്നില്ല. അക്കൂട്ടർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമുണ്ട്. (ആലു ഇംറാൻ- 199)

തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും അവർ നബി ﷺ യെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബി ﷺ യുടെ നിയോഗവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉടനെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, നേരത്തെത്തന്നെ അവർ മുസ്‌ലിംകളായിത്തീർന്നിരുന്നു. ആദ്യത്തിൽ അവരുടെ വേദത്തിലും, അനന്തരം കൂർആനിലും വിശ്വസിച്ചതിനാൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഇരട്ടി പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. രണ്ട് ഗ്രന്ഥവും സ്വീകരിക്കുവാനും, അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുവാനും, അതിന്റെ പേരിൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന മർദ്ദനങ്ങൾ അവഗണിക്കുവാനുമുള്ള അവരുടെ സഹനവും, ക്ഷമയുമാണതിന് കാരണം. നബി ﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂമുസൽ അശ്അരീ (റ) പറയുന്നു:-

ثلاثة يؤتون اجرهم مرتين رجل من اهل الكتاب امن بنيه ثم امن بي وعبد مملوك ادى حق الله وحق

مواليه ورجل كانت له امة فادبها فاحسن تأديبها ثم اعتقها فترجها - متفق عليه

സാരം: മൂന്നാളുകൾക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടുപ്രാവശ്യം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. ഒന്ന്: തന്റെ പ്രവാചകനിൽ (ആദ്യം) വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീട് എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത വേദക്കാരനായ മനുഷ്യൻ. മറ്റൊന്ന്: അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ബാധ്യതയും, തന്റെ യജമാനന്മാരോടുള്ള ബാധ്യതയും നിറവേറ്റിയ അടിമ. വേറൊന്ന്: ഒരു അടിമസ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട് അവൾക്ക് നല്ലപോലെ മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുക (ശിക്ഷണം നൽകുക)യും, പിന്നീട് അവളെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യൻ. (ബു. മു.)

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഭാഗ്യവാൻമാരായ വേദക്കാരുടെ ഗുണങ്ങളായി മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. ഓരോ ഗുണവും നമുക്ക് മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(1) അവർ തിന്മകളെ നന്മകൊണ്ട് തടുക്കുന്നു. അഥവാ തിന്മയെ തടുക്കുവാൻ തിന്മ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. സഹനം, ക്ഷമ, മാപ്പ്, ഉപകാരം, വിട്ടുവീഴ്ച ഇत्याദി ഗുണങ്ങളായിരിക്കും അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ. മുസ്‌ലിം (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി ﷺ യോട് ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, എനിക്ക് ചില കുടുംബങ്ങളുണ്ട്: ഞാനവരോട് കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുന്നു. അവർ ബന്ധം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ അവർക്ക് നന്മചെയ്യുന്നു, അവർ എന്നോട് തിന്മ ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ അവരെക്കുറിച്ച് സഹനമവലംബിക്കുന്നു, അവരെന്നോട് വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്നു (ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം)?' നബി ﷺ മറുപടി പറഞ്ഞു: 'താൻ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് തന്റെ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ, അവർക്ക് താൻ ചുടുവെണ്ണിർ തീറ്റുന്ന (*) മാതിരിയുണ്ടല്ലോ! താൻ അതേ സ്ഥിതിയിൽ നിലകൊള്ളുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്കെതിരിൽ (തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പിന്തുണ തന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.'

فقال لئن كنت كما قلت فكأنما تسفهم المل ولا يزال)

(*) ചുടുവെണ്ണിർ തിന്നുന്നവർക്ക് വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത് പോലെ, അവർക്ക് നിന്റെ ഉപകാരം മൂലം പാപം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്ന് സാരം. (الصالحين)

رياض

معك من الله ظهير عليهم ما دمت على ذلك - رواه مسلم

(2) അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ കഴിവുകളിൽനിന്ന് (നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ) അവർ ചിലവഴിക്കുന്നു. അഥവാ സക്കാത്ത് ഫോലയുള്ള നിർബന്ധ കടമകൾ മാത്രമല്ല സാധുക്കൾക്കും കഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കും സഹായം നൽകുക, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുക മുതലായവയും അവർ ചെയ്യുന്നു.

(3) വ്യർത്ഥമായ വല്ലതും കേട്ടാൽ അതിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുകയോ, പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അവർ തിരിഞ്ഞുപോകും. ഇസ്‌ലാമിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ അനാവശ്യവും, അനഭിലഷണീയവുമായ എല്ലാ കാര്യവും വ്യർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പരദുഷണം, വ്യാജം, നിരർത്ഥമായ സംസാരം, ചീത്ത വാക്ക് മുതലായവയും, കൂർആനെയോ, നബി ﷺ യെയോ, ഇസ്‌ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ച് പഴിവാക്കുകൾ പറയുന്നതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വല്ല രംഗങ്ങളും അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ; ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമം, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമം' (لَنَا أَعْمَالٌ وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ) എന്നും 'ഞങ്ങൾക്ക് മൂഢജനങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ല' (لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ) എന്നും പറഞ്ഞു 'സലാം' കൊടുത്തു പിരിഞ്ഞുപോകുകയാണവർ ചെയ്യുക. ഹാ! എത്ര അനുകരണീയമായ സ്വഭാവങ്ങൾ!

വേദക്കാരായ ആളുകൾ, ഒറ്റയായും, കൂട്ടായും- ദുരദേശങ്ങളിൽനിന്ന് പോലും- വന്നു നബി ﷺ യിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന വസ്തുത വിവരിച്ചശേഷം, സ്വജനതയിൽനിന്നും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിഷേധത്തിലും, കടുത്ത ശത്രുതയിലും വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് നബി ﷺ യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതാണ് അടുത്ത വചനം.

﴿56﴾ (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല; എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു. സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമത്രെ.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

﴿56﴾ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَا تَهْدِي നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല مَنْ أَحْبَبْتَ നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ وَلَكِنَّ اللَّهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു يَهْدِي അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു وَهُوَ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ أَعْلَمُ അവൻ, അവനാകട്ടെ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ് بِالْمُهْتَدِينَ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി

നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവൃന്ദം, സ്വന്തം പിതാവിന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു പോറ്റിവളർത്തിയ പിതാവുമായ അബൂതാലിബിന്റെ സംഭവമാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ അവതരണത്തിന് സന്ദർഭമായിരുന്നതെന്ന് ബുഖാരി (റ), മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മരണം

ആസന്നമായപ്പോൾ, തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു 'എന്റെ പിതൃവ്യരേ! അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ താങ്കൾക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു വാക്ക് (لا اله الا الله എന്ന തൗഹീദിന്റെ കലിമ:) താങ്കൾ ഉച്ചരിക്കണം!' എന്നിങ്ങനെ അപാരമായ വികാരാവേശത്തോടുകൂടി പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, കുറയ്ക്കലുകളിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കാവുന്ന പരിഹാസത്തിനാണദ്ദേഹം മുൻഗണന നൽകിയത്. തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതത്രത്തോളം ചേദകരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് വരുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ഗൗരവവും, അഗാധതയും ഏറെക്കുറെ നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ചില ആളുകൾ നബിﷺ യോട്: 'താങ്കൾ സത്യത്തിലാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം; പക്ഷേ, താങ്കളെ പിൻപറ്റിയാൽ അറബികൾ ഞങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോയ്ക്കളഞ്ഞേക്കാം. (ബഹിഷ്കരിക്കും)' എന്ന് പറയുകയുണ്ടായതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ഇതുപോലെ ജനഭയം മുൻനിറുത്തി ഇസ്‌ലാമിനെ കൈവെയ്ക്കുന്നവരെ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿57﴾ അവർ പറയുന്നു: '(മുഹമ്മദേ) തന്റെ കൂടെ ഞങ്ങൾ (ഈ) സന്മാർഗം പിൻതുടർന്നാൽ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് റാഞ്ചി എടുക്കപ്പെടും.' എന്ന്!

നാം [അല്ലാഹു] ഒരു നിർഭയമായ 'ഹറം' [അലംഘനീയമായ പവിത്രസ്ഥല] അവർക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ?! നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ആഹാരമായി എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ഫലങ്ങൾ അവിടേക്ക് ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല.

وَقَالُوا إِن نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ
تُخْطِفُ مِنَّا أَرْضَنَا

أَوَلَمْ نُمْكِن لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ
إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا
وَلَكِن أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴿57﴾ അവർ പറയുന്നു: 'ഇന്ത്യൻ പിൻപറ്റിയാൽ ഹുദായ സന്മാർഗം, നേരിവഴി, മാർഗദർശനം مَعَكَ താങ്കളുടെ കൂടെ تُخْطِفُ ഞങ്ങൾ റാഞ്ചി എടുക്കപ്പെടും, പറ്റിച്ചെടുക്കപ്പെടും مِنَّا أَرْضَنَا ഞങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് أَوَلَمْ نُمْكِن നാം സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടില്ലേ, സ്വാധീനം നൽകിയിട്ടില്ലേ لَعَمْرُ അവർക്ക് حَرَمًا ആഹാരമായി (പവിത്രസ്ഥലത്തെ, അലംഘനീയമായ സ്ഥാനത്തെ) آمِنًا നിർഭയമായ, സ്വസ്ഥമായ, വിശ്വസനീയമായ, സുരക്ഷിതമായ يُجْبَى ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു إِلَيْهِ അതിലേക്ക് ثَمَرَاتُ അതിലേക്ക് كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും رِزْقًا ആഹാരമായിട്ട്, ഉപജീവനമായിട്ട് مِن لَّدُنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള وَلَكِن أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികമാളും لَا يَعْلَمُونَ അവർ

അറിയുന്നില്ല.

മക്ക: ഹറമിൽവെച്ച് യുദ്ധം രക്തച്ചൊരിച്ചൽ തുടങ്ങിയ യാതൊന്നും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അവിടെ അഭയം പ്രാപിച്ചവരുടെ നേരെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യാനും പാടില്ല. ഈ നിയമം ഇസ്‌ലാമിലും, ഇസ്‌ലാമിനുമുമ്പ് അറബികൾക്കിടയിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. എന്നിരിക്കെ, നബി ﷺ യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവിടുത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തത് നിമിത്തം അവിടെ നിവസിക്കുന്നവരെ ആരെങ്കിലും പുറത്താക്കുമെന്നോ കയ്യേറ്റം നടത്തുമെന്നോ പറയുന്നതിൽ ന്യായമില്ല. മക്കാ പരിസരങ്ങൾ കേവലം ഭക്ഷ്യധാന്യപാദക കേന്ദ്രമല്ലെങ്കിലും നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമായി- പ്രത്യേകിച്ച് താഇഫിൽനിന്ന്- എല്ലാ ആവശ്യ വസ്തുക്കളും അവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. അന്നും ഇന്നും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ ഇത്. എന്നിരിക്കെ, ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണവും, ഉപരോധവും കൂറെ ശിക്ഷക്ക് ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടുമില്ല. പക്ഷേ, മിക്കവാറും തങ്ങളുടെ ഭാവിനന്മയും വിജയമാർഗവും മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയാണ്.

﴿58﴾ ജീവിതരീതിയിൽ അഹങ്കരിച്ച എത്രയോ രാജ്യങ്ങളെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്;-

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا

എന്നിട്ടതാ, അവരുടെ [ആ രാജ്യക്കാരുടെ] വാസസ്ഥലങ്ങൾ! അവർക്ക് ശേഷം ദുർല്ലഭമായിട്ടല്ലാതെ അവയിൽ നിവസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. നാം തന്നെ അവയ്ക്ക് അവകാശികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ

الْوَارِثِينَ

﴿58﴾ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَا എത്രയോ, എത്രയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിൽനിന്ന് بَطَرَتْ അഹങ്കരിച്ചു, ശർവ് കാണിച്ചു مَعِيشَتَهَا അതിന്റെ ജീവിതരീതിയിൽ, ഉപജീവനക്രമത്തിൽ فَتِلْكَ എന്നിട്ടതാ مَسْكِنُهُمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ لَمْ تُسْكَنْ അവ നിവസിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, പാർപ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. مِنْ بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശമനം إِلَّا قَلِيلًا അല്പമല്ലാതെ, ദുർല്ലഭമായിട്ടല്ലാതെ وَكُنَّا നാമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. نَحْنُ നാം തന്നെ الْوَارِثِينَ അനന്തരാവകാശികൾ

ജനങ്ങൾ ഐഹിക സുഖങ്ങളിൽ മതിമറന്നുപോകുക നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും, അങ്ങനെ ശിക്ഷമൂലം രാജ്യക്കാർ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ പലതും മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ ഇന്നുവരെ- ചുരുങ്ങിയ തോതിലൊഴികെ- ജനവാസമില്ലാതെ ശൂന്യമായി കിടക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ അവയ്ക്കൊന്നും അവകാശപ്പെടുവാൻ പിൻഗാമികളില്ലാതെ അവ ശൂന്യമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, അങ്ങനെ പല രാജ്യങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് തക്കതായ ന്യായം കൂടാതെയാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. കാരണം:-

﴿59﴾ (നബിയെ) നിന്റെ രബ്ബ്, രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ അവർക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിക്കുന്നത് വരേക്കും അവയെ [രാജ്യങ്ങളെ] നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ല; രാജ്യക്കാർ അക്രമികളായിരിക്കവെ അല്ലാതെ നാം [അല്ലാഹു] അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരുമല്ല.

﴿60﴾ വസ്തുവഹകളായി നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗവും, അതിന്റെ അലങ്കാരവും (മാത്രം) ആകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ഉത്തമമായതും കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ?

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ۚ أَيْنَتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ ۚ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنْتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

﴿59﴾ നിന്റെ രബ്ബ്, രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ **حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا** അവയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ, മർമസ്ഥാനത്ത് ദൈവദൂതനെ, റസൂലിനെ **يَتْلُوا عَلَيْهِمْ** അവർക്ക് അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുക്കും **أَيْنَتِنَا** നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ **وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ** നാം അല്ലതാനും രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ **إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ** അവയിൽ ആളുകൾ ആയിട്ടില്ലാതെ അക്രമികൾ **﴿60﴾** **وَمَا أُوتِيتُمْ** നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടുള്ളത് (എന്തും) വസ്തുവായിട്ട്, ഏത് വസ്തുവിൽനിന്നും **الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** ഐഹികമായ, ദുനിയായിന്റെ **وَمَا عِنْدَ اللَّهِ** അതിന്റെ അലങ്കാരവും, മോടിയും **أَبْقَىٰ** അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളത് **خَيْرٌ** ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ് **وَأَبْقَىٰ** ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നതുമാണ് **أَفَلَا تَعْقِلُونَ** എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ

ഭൗതികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ലഭിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമായും, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നുള്ളതിന്റെ നാന്ദിയായും പലരും കരുതാറുണ്ട്. ഈ ധാരണ തികച്ചും തെറ്റാണ്. ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ഏത് സുഖഭോഗമാർഗങ്ങളും- അവ എത്രതന്നെ ഉന്നത തരമായിരുന്നാലും ശരി- നശ്വരമായ ഈ ജീവിതത്തിൽമാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും, വെറും താല്ക്കാലികങ്ങളുമാകുന്നു, പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സുഖഭോഗങ്ങളാകട്ടെ, ഏത് നിലക്കും അവയെക്കാൾ എത്രയോ ഉന്നതവും, ഉൽകൃഷ്ടവുമായിരിക്കും. അവ നാശത്തിന് വിധേയമാകാതെ എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

വിഭാഗം - 7

﴿61﴾ അപ്പോൾ, ഏതൊരുവനോട് നാം നല്ലൊരു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് അവനത് കണ്ടെത്തി (അനുഭവി)ക്കുന്നവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ, ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗം നാം അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, പിന്നീട് കീയാമത്ത് നാളിൽ താൻ (ശിക്ഷക്ക്) ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയാണോ?!

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ

الْمُحْضَرِّينَ ﴿٦١﴾

﴿61﴾ അപ്പോൾ ഒരുവനാണോ, ആരാണോ **وَعَدْنَاهُ** നാം അവനോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു **وَعْدًا حَسَنًا** നല്ലൊരു വാഗ്ദാനം **فَهُوَ** എന്നിട്ടവൻ **لَاقِيهِ** അതിനെ കാണുന്നവനാണ്, അനുഭവിക്കുന്നവനാണ് **كَمَنْ** ഒരുവനെപ്പോലെ **مَتَّعْنَاهُ** നാമവന് സുഖഭോഗം നൽകി, അനുഭവിപ്പിച്ചു **مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا** ജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗം **ثُمَّ هُوَ** പിന്നെ അവൻ **يَوْمَ الْقِيَامَةِ** കീയാമത്ത് നാളിൽ **مِنَ الْمُحْضَرِّينَ** ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവനുമാണ്

സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു ഏറ്റിച്ചുള്ള മഹത്തായ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിനർഹരായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ അത് ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും- ക്ഷണികമായ ഐഹിക സൗഖ്യങ്ങളിൽ അവരുടെ നില കേവലം മോശമായിരുന്നാലും ശരി- ഐഹികജീവിതത്തിൽ എല്ലാവിധ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പരലോകത്ത് ശിക്ഷാർഹരായിത്തീരുന്ന കേഡികളും ഒരിക്കലും സമമല്ല. സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ ഐഹികജീവിതം അവസാനിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് യാതൊരുതരത്തിലുള്ള ശിക്ഷാനടപടികളും ഭാവിയിൽ അനുഭവപ്പെടുവാനില്ലെന്ന് സങ്കല്പിച്ചാൽപോലും ഒരുക്കമില്ലാത്ത പരലോകജീവിതത്തിലെ സുഖാനുഭവങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മനുഷ്യൻ യത്നിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവിടെവെച്ച് ശാശ്വതവും കഠിനകഠോരവുമായ ശിക്ഷാനടപടികൂടി നേരിടാനിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് തീർച്ചയായും അവൻ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കേണ്ടതല്ലേ?! പരലോകത്തിൽ ശിക്ഷാർഹരായുള്ളവർ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ ചുവടെ വിവരിക്കുന്നു:-

﴿62﴾ അവരെ അവൻ [അല്ലാഹു] വിളിച്ചു (ഇങ്ങനെ) പറയുന്ന ദിവസം (ദാർക്കുക); ‘നിങ്ങൾ ജല്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ?!’

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ

الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

﴿63﴾ (അന്ന്) ഏതൊരുത്തരുടെ മേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർ പറയുന്നതാണ്; 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിച്ചിട്ടുള്ളവർ (ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരാണ്. ഞങ്ങൾ സ്വയം വഴി തെറ്റിയതുപോലെ, ഞങ്ങൾ അവരെയും വഴിതെറ്റിച്ചതാണ്. (അവരെ സംബന്ധിച്ച്) നിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങൾ (ഇതാ) ഉത്തരവാക്കമാഴിഞ്ഞുതന്നു; ഞങ്ങളെ അവർ ആരാധിച്ചുവരികയായിരുന്നില്ല.'

﴿64﴾ 'നിങ്ങളുടെ (ആരാധ്യൻമാരായ) പങ്കുകാരെ വിളിക്കുവിൻ!' എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ അവർ വിളിച്ചു നോക്കും, എന്നാലവർ തങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല; ശിക്ഷയെ അവർ (അനുഭവത്തിൽ) കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. 'തങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.' (എന്നവർ കൊതിക്കൂ)!

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

﴿62﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ അവരെ അവൻ വിളിക്കുന്ന ദിവസം എന്നിട്ടവൻ പറയും ﴿63﴾ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ നിങ്ങൾ ജല്പിച്ചിരുന്ന എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ കُنْتُمْ تَزْعُمُونَ എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ യാതൊരു കൂട്ടർ പറയുന്നതാണ് حَقَّ عَلَيْهِمْ അവരിൽ അവകാശപ്പെട്ട, സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الْقَوْلُ വാക്ക്, വാക്യം رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രണ്ടു ഇക്കൂട്ടരാണ് هَؤُلَاءِ ഞങ്ങൾ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിച്ചവർ كَمَا غَوَيْنَا അവരെ ഞങ്ങൾ വഴിതെറ്റിച്ചു أَغْوَيْنَاهُمْ ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിയതുപോലെ تَبَرَّأْنَا ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്വം ഒഴിഞ്ഞു, കുറ്റം ഒഴിഞ്ഞു إِلَيْكَ നിങ്കലേക്ക്, നിന്റെ അടുത്തു മാകാനോ അവരായിരുന്നില്ല إِيَّانَا ഞങ്ങളെ يَعْبُدُونَ ആരാധിക്കും ﴿64﴾ وَقِيلَ ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ شُرَكَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ فَدَعَوْهُمْ അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളിക്കും فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا അപ്പോഴവർ ഉത്തരം നൽകുകയില്ല لَعْنَهُمْ അവർക്ക് وَرَأَوُا الْعَذَابَ അവർ കാണുകയും ചെയ്യും لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ അവരായിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) يَهْتَدُونَ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നു (എങ്കിൽ)

അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് ബാധ്യസ്ഥനായ ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കളും, പ്രചാരകൻമാരുമാണ് 'വാക്കിനവകാശപ്പെട്ടവർ' (الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കളെയും, നീതൻമാരെയും വഷളാക്കുവാനായി, ആരാധകൻമാരോട് ചോദിക്കുന്ന

ചോദ്യമാണ് 62-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഈ ചോദ്യം തന്നെ അവർക്കൊരു അസഹ്യമായ ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തിൽ വല്ല ഇളവും ലഭിച്ചെങ്കിലോ എന്ന ഭാവേന നേതാക്കളായ ആരാധ്യന്മാർ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്ന മറുപടിയാണ് 63-ാം വചനത്തിലുള്ളത്. 'ഞങ്ങൾ ഏതായാലും സ്വയം പിഴച്ചുപോയി, അപ്രകാരം അവരും ആയിത്തീരട്ടെ എന്നുവെച്ച് അവരെയും ആ പിഴവിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിൽ കവിഞ്ഞു ഞങ്ങളൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവർ ഞങ്ങളുടെ നിർബന്ധക്കൊണ്ടും ശക്തിക്കൊണ്ടും വഴിപിഴച്ചതല്ല. വാസ്തവത്തിൽ അവർ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വന്നിട്ടുമില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം വിഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മറ്റ് പലതിനെയുമാണ് ആരാധിച്ചിരുന്നത്, അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കുറ്റത്തിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരല്ല. ഞങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം ഞങ്ങളിതാ ബോധിപ്പിക്കുന്നു.' എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ മറുപടിയുടെ സാരം.

പരദൈവാരാധകന്മാരുടെ നിസ്സഹായതയും, വഷളത്തവും കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാക്കത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുവാൻ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുമെന്നും, അതിരില്ലാത്ത പരിഭ്രമത്തിലും ദുഃഖത്തിലും മുഴുകിയ അവർ അവയെ വിളിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അവ ഉത്തരം നൽകുകപോലും ചെയ്കയില്ലെന്നുമാണ് 64-ാം വചനം കാണിക്കുന്നത്. ഇവിടെ വെച്ച് ഇരുകൂട്ടരും- ആരാധകരും നീതരുമായുള്ളവരും, നേതാക്കളും ആരാധ്യന്മാരുമായുള്ളവരും എല്ലാം തന്നെ- കൊതിച്ചുപോകും; ഹാ! തങ്ങൾ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ എന്ന്.

അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വിചാരണക്കായി എല്ലാവരും ഹാജരാക്കപ്പെടുന്ന അതിഗുരുതരമായ ഘട്ടത്തിൽ- സജ്ജനങ്ങൾ, ദുർജ്ജനങ്ങൾ, വിശ്വാസികൾ, അവിശ്വാസികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും, പ്രവാചകന്മാരും, സാക്ഷികളും ഒന്നടങ്കം സമ്മേളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആ വമ്പിച്ച മഹാസദസ്സിൽ -അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യം തുടർന്നു പറയുന്നു:

﴿65﴾ അവരെ വിളിച്ചു 'എന്താണ് നിങ്ങൾ മുർസലുകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകിയത്?' എന്ന് അവൻ [അല്ലാഹു] പറയുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!-

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ

الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

﴿66﴾ അന്നത്തെ ദിവസം, വർത്തമാനങ്ങൾ അവർക്ക് അന്ധമായിരിക്കുന്നതാണ്; അതിനാൽ, അവർ അന്വേഷം (യാതൊന്നും) ചോദിച്ചിരുകയില്ല.

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ

لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

﴿67﴾ എന്നാൽ, ആർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, വിജയികളിൽ പെട്ടവനായേക്കാവുന്നതാണ്.

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا

فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ

الْمُفْلِحِينَ

﴿65﴾ مَاذَا يَقُولُ അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന ദിവസം എന്നിട്ട് പറയും എന്താണ്, എന്തെന്നാണ് أَجَبْتُمْ നിങ്ങൾ ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകി الْمُرْسَلِينَ മുൻസലൂ കൾക്ക് ﴿66﴾ الْأَنْبَاءُ അപ്പോൾ അന്ധമായിക്കുന്നതാണ് عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ لَا يَتَسَاءَلُونَ അവരോട് അതിനാൽ അവർ فَهُمْ അതിനാൽ അവർ لَا يَتَسَاءَلُونَ അവരോട് ചോദിച്ചിരിക്കുകയില്ല ﴿67﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ എന്നാൽ ആർ പശ്ചാത്തപിച്ചുവോ, പശ്ചാത്തപിച്ചവൻ وَآمَنَ വിശ്വസിക്കുകയും وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും صَالِحًا സൽക്കർമ്മം നല്ലത് ആവനായേക്കാം مِنَ الْمُفْلِحِينَ വിജയികളിൽ, ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ (പെട്ടവൻ)

പ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിച്ച് വന്ന അവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുവാനാകട്ടെ, തങ്ങൾ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന നയത്തിന് എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരണമോ, ഒഴികഴിവോ സമർപ്പിക്കുവാനാകട്ടെ സാധ്യമാകുന്നതല്ല. എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ഒരേത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ അവർ കൂഴങ്ങുന്നതാണ്. ഐഹികജീവിതത്തിലെ പതിവനുസരിച്ച് ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും ചോദിക്കുവാനോ, അന്വേഷിക്കുവാനോ, അപേക്ഷിക്കുവാനോ സാധ്യമാകുമോ? അതും സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടരായ പ്രവാചകൻമാർപോലും വമ്പിച്ച പരിഭ്രമത്തിലായിത്തീരുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ, സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരായ ആ മഹാപാപികൾക്ക് വല്ല മനസ്സമാധാനത്തിനും അവകാശമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ?! പ്രവാചകൻമാരുടെ അന്നത്തെ നിലയെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു സുറത്തുൽ മാഇദയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ - المائدة : 109

(അല്ലാഹു റസൂലുകളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം! എന്നിട്ടവരോട് അവൻ പറയും; 'നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടത്?' അവർ പറയുന്നതാണ്: 'ഞങ്ങൾക്ക് അറിവില്ല. നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് അദ്യശ്യകാര്യങ്ങളെ ധാരാളം അറിയുന്നവൻ') എന്നിരിക്കെ മറ്റുള്ളവരുടെ പരിഭ്രമത്തെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതുണ്ടോ?!

ഏത് ഭയങ്കര കുറ്റം ചെയ്തവനാകട്ടെ, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, സത്യവിശ്വാസം കൈകൊള്ളുകയും, നല്ല കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവർക്ക് രക്ഷയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർ സൽഭാഗ്യവാന്മാരാണ്, വിജയികളാണ്. പരമകാര്യണികനും അത്യുദാരനുമായ അല്ലാഹു 'ആയേക്കാം' (عَسَى أَنْ يَكُونَ) എന്ന് പന്തതാൽ അക്കാര്യം സൂക്ഷ്യം തന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അന്നത്തെ ദിവസം അവൻ നമുക്കെല്ലാം വിജയവും, രക്ഷയും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

﴿68﴾ നിന്റെ റബ്ബ്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കുകയും, തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർക്ക് [സൃഷ്ടികൾക്ക്] തിരഞ്ഞെടുപ്പിനവകാശമില്ല.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْحِجْرَةُ

അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്
അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനും, അത്യു
ന്നതനായുള്ളവനുമത്ര!

سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

﴿68﴾ നിന്റെ രബ്ബ്, രക്ഷിതാവ് يَخْلُقُ സൃഷ്ടിക്കുന്നു مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കു ന്നത് وَيَخْتَارُ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مَا كَانَ لَهُمْ അവർക്കല്ല, അവർക്ക് ആകാവാതല്ല (അ വകാശമില്ല) وَتَعَالَى അവൻ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ وَالْخَيْرُ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ അതിതനാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്

എന്തെല്ലാമാണ് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്, എങ്ങനെയെല്ലാമാണത് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്, ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടത്, ഏതിനൊക്കെയാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒന്നിലുംതന്നെ, അവന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയല്ലാതെ, അതിൽ മറ്റാരുടെയെങ്കിലും ഇഷ്ടത്തിനോ, അഭിപ്രായത്തിനോ യാതൊരുവിധ പങ്കുമില്ല തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, അവനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരാളെ പങ്കാളിയായി ഗണിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഏത് സങ്കല്പത്തിനും അവൻ അതീതനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു, അത്യുന്നതനാകുന്നു. ഒരു അറബിക്കവി പറഞ്ഞതത്ര വാസ്തവം!

الْعَبْدُ ذُو جُرِّ وَالرَّبُّ ذُو قَدْرٍ وَالذَّهْرُ ذُو دُولٍ وَالرِّزْقُ مَقْشُومٌ
وَالْخَيْرُ أَجْمَعُ فِيمَا اخْتَارَ خَالِقُنَا وَفِي اخْتِبَارِ سِوَاهِ اللّٰوْمِ وَالشُّؤْمِ

(സാരം:- അടിയാൻ മടുപ്പ് ബാധിക്കുന്നവനത്രെ; രബ്ബാകട്ടെ, എല്ലാം നിർണയിക്കുന്നവനും! കാലം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ആഹാരം ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. നമ്മു മുഴുവനും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലത്ര. മറ്റുള്ളവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലാണ് ആക്ഷേപവും ദുഷ്ശങ്കുവുമുള്ളത്.)

68-ാം ആയത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അൽപം ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയോ, മറഞ്ഞ സംഗതികളെയോ അറിയേണ്ടതിനും, കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായ മാർഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കേണ്ടതിനുംവേണ്ടി, പലതരം പ്രശ്നക്കാരെ-- അവർ ഏതുപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടാലും ശരി- സമീപിക്കുന്നതും, അവരിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നതും വമ്പിച്ച വിഡ്ഢിത്തം മാത്രമല്ല, മഹാപാപംകൂടിയാണെന്ന് കാണാം. 'അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽനിന്നും അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനും പരമോന്നതനുമാണ്' എന്ന് ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞത് നോക്കുമ്പോൾ, ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ശിർക്കിന്റെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടേക്കുമെന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രശ്നക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുനബി ﷺ വളരെ താക്കീതുകൾ നൽകുന്നതും.

مَنْ اتَى عَرَا فَاَسْأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يَقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً - مُسْلِم

(ആരെങ്കിലും ഒരു 'അർറാഫി' ന്റെ -അഥവാ പ്രശ്നക്കാരന്റെ -അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോട് വല്ല കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ചോദിക്കുന്നപക്ഷം നാൽപ്പത് ദിവസത്തെ നമസ്കാരം അവൻ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.) മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളോ, ഭാവികാര്യങ്ങളോ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ഗണിച്ചുപറയുന്ന എല്ലാവർക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന പേരാണ് 'അർറാഫ്' (عَراف). മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന പുരോഹിതൻമാരായ ഗണിതക്കാർക്ക് 'കാഹിൻ' (كاهن) എന്നും പറയപ്പെടും. 'കാഹിനി'ന്റെ അടുക്കൽ പോകുകയും, അവൻ പറഞ്ഞത് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ ക്ക് അവതരിക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്നും ബന്ധമുറപ്പാക്കുന്നതാണ് എന്ന് ഇമാം അഹ്മദ്യും (റ) അബുദാവൂദ്യും (റ) തിവായത്ത് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

വല്ല പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവൻ, അക്കാര്യം തനിക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കുമോ, ദോഷകരമായിരിക്കുമോ എന്നറിയാതെ വിഷമിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ മനസ്സമാധാനം ലഭിക്കുവാൻ നബി ﷺ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗമാണ് 'ഇസ്തിഖാരത്ത്' (الاستخارة). ഗുണകരമായത് കാണിച്ചുതരുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക എന്നത്രെ ഈ വാക്കിന്റെ വിവക്ഷ. ഇസ്തിഖാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല രൂപം ഇമാം ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ നമുക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്:-

عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الأمور كما يعلمنا السورة من القرآن يقول إذا هم أحدكم بالأمر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل اللهم إني أستخيرك بعلمك وأستقدرك بقدرتك وأسألك من فضلك العظيم فإنك تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علام الغيوب اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري فاقدريه لي ويسره لي ثم بارك لي فيه وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري فاصدريه عني واصرفني عنه واقدر لي الخير حيث

كان ثم رضى به قال ويسمى حاجته - رواه البخارى
(സാരം: ജാബിർ (റ) പറയുന്നു: കൂർആനിലെ സൂറത്ത് പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നത് പോലെ- അത്ര പ്രാധാന്യം കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട്- എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും 'ഇസ്തിഖാരത്ത്' -നല്ലതിനെ തേടൽ- ചെയ്യേണ്ട ക്രമം നബി ﷺ ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഒരു കാര്യത്തിന് ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ 'ഫർദ്ദ്' (നിർബന്ധ) നമസ്കാരമല്ലാത്ത രണ്ട് റക്അത്ത് നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പിന്നീട് ... استخيرك اللهم إني എന്ന് (തുടങ്ങി അവസാനംവരെയുള്ള ദുആ) പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. അതോടുകൂടി അവന്റെ ആവശ്യം എടുത്തുപറയുകയും വേണം.' (ബു.) ഈ പ്രാർത്ഥന എല്ലാവരും പഠിക്കേണ്ടതും അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാകുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥം:- 'അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ അറിവ് നിമിത്തം ഞാൻ നിന്നോട് ഗുണത്തിനപേക്ഷിക്കുന്നു. നിന്റെ കഴിവ് നിമിത്തം ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. കാരണം, നിശ്ചയമായും നിനക്ക് കഴിവുണ്ട്. എനിക്ക് കഴിവില്ല; നിനക്കറിയാം, എനിക്കറിയാകയില്ല; നീ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവനാണല്ലോ. അല്ലാഹുവേ! (എന്റെ

ഉദ്ദേശ്യത്തിലിരിക്കുന്ന) ഇക്കാര്യം, എന്റെ മതത്തിലും, എന്റെ ജീവിതത്തിലും, എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തിലും (ഭാവിയിലും) എനിക്ക് ഗുണകരമാണെന്ന് നീ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അത് എനിക്ക് നീ സാധിപ്പിച്ചുതരികയും, അതെനിക്ക് നിഷ്പ്രയാസമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ! അനന്തരം അതിൽ എനിക്ക് 'ബർക്കത്തും' (അഭിവൃദ്ധിയും) നൽകേണമേ! അല്ലാഹുവേ! ഇക്കാര്യം എന്റെ മതത്തിലും, എന്റെ ജീവിതത്തിലും, എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തിലും എനിക്ക് ദോഷകരമാണെന്ന് നീ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അത് എനിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവീടേണമേ! എന്നെ അതിൽനിന്നും തിരിച്ചുതരേണമേ! നമ്മെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എവിടെയായിരുന്നാലും നീ അതെനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചുതരുകയും, പിന്നീട് എനിക്കതിൽ തൃപ്തി വരുത്തിത്തരുകയും വേണമേ!

ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ 'എന്റെ ജീവിതത്തിലും എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തിലും' (ومعاشي وعاقبة امری) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് 'എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയിലും, ഭാവിയിലും' (في عاجل امری واجله) എന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന്റെ യുക്തം പോലെ രണ്ടിലൊന്ന് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

﴿69﴾ നിന്റെ രക്ഷിതാവ് അവരുടെ നെഞ്ചുകൾ [ഹൃദയങ്ങൾ] ഗോപ്യമാക്കിവെക്കുന്നതും, അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും അറിയുന്നതാണ്.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تَكُنُّ صُدُورُهُمْ

وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

﴿70﴾ അവനത്രെ അല്ലാഹു; അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. ആദ്യലോകത്തും, അവസാനലോകത്തും [ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും] സ്തുതികീർത്തനം അവന്നാകുന്നു. അവൻ തന്നെയാണ് വിധികർതൃത്വവും; അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ

تَرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

﴿69﴾ നിന്റെ രക്ഷിതാവ്, രബ്ബ് يَعْلَمُ അറിയുന്നതാണ് مَا تَكُنُّ ഗോപ്യമാക്കുന്നത്, ഒളിച്ചുവെക്കുന്നത് صُدُورُهُمْ അവരുടെ നെഞ്ചുകൾ (ഹൃദയങ്ങൾ) അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും, വെളിവാക്കുന്നതും وَمَا يُعْلِنُونَ അല്ലാഹു അവനത്രെ, അവനാണ് اللَّهُ അല്ലാഹു. ഒരു ഇലാഹുമില്ല إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ لَهُ അവനാണ് الْحَمْدُ സ്തുതികീർത്തനം, പുകഴ്ച്ച فِي الْأُولَى ആദ്യത്തേതിൽ (ഇഹത്തിൽ) وَالْآخِرَةِ അവസാനത്തേതിലും (പരത്തിലും) وَلَهُ അവൻ തന്നെയാണ് الْحُكْمُ വിധി കർതൃത്വം, അധികാരം وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ تَرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച നാല് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് ആസ്പദങ്ങളായ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണാം:-

﴿71﴾ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [മന്നസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ]? കപിയാമത്ത്നാൾ വരെ സദാസമയത്തും നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു രാത്രി (തന്നെ) ആക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു ഇലാഹാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വെളിച്ചം കൊണ്ടുവന്നുതരുക?! എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ കേട്ടറിയുന്നില്ലേ?'

﴿72﴾ പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [മന്നസ്സിലാക്കുന്നുവോ]? കപിയാമത്ത്നാൾ വരെ സദാസമയത്തും നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു പകൽ (തന്നെ) ആക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു ഇലാഹാണ് നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തമായിരിക്കാവുന്ന ഒരു രാത്രി നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരിക?! എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ?'

﴿73﴾ അവന്റെ കാര്യം ത്താലത്രെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് രാവും പകലും ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത്; നിങ്ങൾക്കിതിൽ ശാന്തമായിരിക്കുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് (ജീവിതമാർഗം) അന്വേഷിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടി. (മാത്രമല്ല) നിങ്ങൾ നന്ദിപെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയും

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
الَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ
إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَا
تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ
إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ أَوْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

﴿71﴾ قُلْ നീ പറയുക أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആക്കിയാൽ

مَّا يُوعَدُونَكَ مِنْ أَجْلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ فَكَذَّبْتَ بِهَا ۚ وَرَبُّكَ يُزِيلُ الْمُفْسِدِينَ ۚ ﴿٧٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ أَوْ أَطَاعْتُ أَنْ يَكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ بَأْسٌ كَبِيرٌ ۚ ﴿٧٣﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ أَوْ أَطَاعْتُ أَنْ يَكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ بَأْسٌ كَبِيرٌ ۚ ﴿٧٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ أَوْ أَطَاعْتُ أَنْ يَكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ بَأْسٌ كَبِيرٌ ۚ ﴿٧٥﴾

നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ രാത്രിയെ സമമായി സദാസമയത്തും, നിത്യമായും **إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ** കീയാമത്തനാശവരെ **مَنْ إِلَهٌ** ഏതൊരു ഇലാഹാണ് **غَيْرُ اللَّهِ** അല്ലാഹു അല്ലാത്ത **يَأْتِيَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത് **بِضِيَاءٍ** ഒരു വെളിച്ചം, **أَفَلَا تَسْمَعُونَ** എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ **﴿72﴾** **قُلْ** നീ പറയുക **أَرَأَيْتُمْ** നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ **إِنْ جَعَلَ اللَّهُ** അല്ലാഹു ആക്കിയാൽ **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെ മേൽ **النَّهَارَ** പകലിനെ **سَمَدًا** സദാസമയത്തും, നിത്യം **إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ** കീയാമത്തനാശവരെ **مَنْ إِلَهٌ** ഏതൊരു ഇലാഹാണ് **غَيْرُ اللَّهِ** അല്ലാഹു അല്ലാത്ത **يَأْتِيَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരിക **بَلِيلٍ** ഒരു രാത്രിയെ **تَسْكُنُونَ** നിങ്ങൾ ശാന്തമായിരിക്കും, അടങ്ങിയിരിക്കാവുന്ന **فِيهِ** അതിൽ **أَفَلَا تَبْصِرُونَ** അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ **﴿73﴾** **وَمِنْ رَحْمَتِهِ** അവന്റെ കാരുണ്യത്താലാണ് **جَعَلَ** അവൻ ഉണ്ടാക്കിയത്, ഏർപ്പെടുത്തിയത് **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **اللَّيْلَ** രാത്രി **وَالنَّهَارَ** പകലും **لِتَسْكُنُوا** നിങ്ങൾ ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ, അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ **فِيهِ** അതിൽ **وَلِتَبْتَغُوا** നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും, തേടുവാനും **مِنْ فَضْلِهِ** അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് **وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ** നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യാനും

അൽപമൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! മുഴുവൻ സമയത്തും ഭൂലോകമാകെ രാത്രിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ സമയവും പകലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും അവസ്ഥ?! പകൽവെളിച്ചത്തിൽ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചും, അത്യധാനം ചെയ്തും പോരുന്ന മനുഷ്യൻ സൈന്യപുർവ്വം വിശ്രമംകൊള്ളുവാൻ ഉതകുന്ന- അല്ല, അതിന് നിർബന്ധിതനാകുന്ന -രാത്രിയും, ശാന്തമായ വിശ്രമത്തിന് ശേഷം തിരിച്ചുകിട്ടിയ ഉണർവും, ഉന്മേഷവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആയിരമായിരം കാര്യങ്ങളിൽ വിഹരിക്കേണ്ടതിന് അനിവാര്യമായ പകലും മാറിമാറി ലഭിക്കാത്ത ഒരു ഭൂലോകത്തെപ്പറ്റി സങ്കല്പിച്ചുനോക്കുക! മനുഷ്യനെന്ന്വേണ്ടാ, ഇതരജീവികൾക്ക് പോലും ഇവിടെ ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ഈ ഒരേ ഒരു അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പേരിൽ മാത്രം രാവും പകലും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാനും അവനോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുവാനും കടപ്പെട്ടവനത്രെ.

﴿74﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] അവരെ വിളിപ്പിച്ചു 'നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ?' എന്ന് ചോദിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

تَزْعُمُونَ

﴿75﴾ എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്; എന്നിട്ട് നാം പറയും: 'നിങ്ങളുടെ തെളിവ് കൊണ്ടുവരുവിൻ' എന്ന്! അപ്പോൾ അവർക്കറിയാം, ന്യായം അല്ലാഹുവിനാണ് ഉള്ളതെന്ന്.

وَتَزْعُمَانِ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ

അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് (മുഴുക്കെ) അവരെ വിട്ടുമാറി (മറഞ്ഞു) പോകുന്നതുമാണ്.

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

﴿74﴾ അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന ദിവസം **فَيَقُولُ** എന്നിട്ട് പറയുകയും **كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ** യാതൊരു കൂട്ടരായ കൂട്ടരായ **الَّذِينَ** എന്റെ പങ്കുകാർ **شُرَكَائِي** എവിടെയാണ് **أَيْنَ** നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുവന്നിരുന്നു, വാദിച്ചിരുന്നു, ധരിച്ചിരുന്നു ﴿75﴾ **وَنَزَعْنَا** നാം പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്, നീക്കിയെടുക്കും **مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ** എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും **شَهِيدًا** ഒരു സാക്ഷിയെ **فَقُلْنَا** എന്നിട്ട് നാം പറയും **هَاتُوا** നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ **بُرْهَانَكُمْ** നിങ്ങളുടെ തെളിവ് **فَعَلِمُوا** അപ്പോൾ അവർ അറിയുന്നതാണ് **أَنَّ الْحَقَّ** നിശ്ചയമായും ന്യായം **اللَّهُ** അല്ലാഹുവിനാണ് (എന്ന്) **وَضَلَّ** വഴി മാറിപ്പോകയും ചെയ്യും, മറഞ്ഞുപോകും, തെറ്റിപ്പോകും **عَنْهُمْ** അവരെവിട്ട്, അവരിൽനിന്ന് **مَا كَانُوا** അവരായിരുന്നത് **يَفْتَرُونَ** കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്ന, കളവ് കെട്ടിയിരുന്ന

ഓരോ സമുദായത്തിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാരാണ് ഇവിടെ സാക്ഷി കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഓരോ സമുദായവും അവരവരുടെ പ്രബോധനത്തിൽ എന്ത് നില കൈക്കൊണ്ടുവെന്ന് അവരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ച് തെളിവ് കൊടുക്കുന്നതിനാണ് അവരെ സാക്ഷികളായി കൊണ്ടുവരുന്നത്. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനാണെങ്കിലും, അവന്റെ നീതിന്യായപാലനം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടത്രെ സാക്ഷികളും, തെളിവുകളും ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നത്. തങ്ങളുടെ നിലപാട് ന്യായീകരിക്കുവാനുള്ള തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുമെങ്കിലും അവർക്കുണ്ടോ അതിന് സാധ്യമാകുന്നു?! അപ്പോൾ ഏക ഇലാഹായിരിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും, അർഹതയും എല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്ന് അവർക്ക് തികച്ചും ബോധ്യപ്പെടും.

സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹമാണ്. പക്ഷേ, അവ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, അവ മനുഷ്യനെ ഉന്മത്തനും ധിക്കാരിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് അവ കാശിയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപത്തിന് ഇരയായ ഒരു മുഴുത്ത ധിക്കാരിയായിരുന്നു ക്വാറൻ. അവന്റെ കഥയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്:-

വിഭാഗം - 8

﴿76﴾ നിശ്ചയമായും, ക്വാറൻ മുസായുടെ ജനതയിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു.

﴿76﴾ إِنَّ قُرُونَكُمْ كَاتَبٌ مِنْ قَوْمٍ

എന്നിട്ട് അവൻ അവരുടെ മേൽ ധിക്കാരം കാണിച്ചു. അവന്റെ താക്കോലുകൾ തന്നെ, ശക്തനായ ഒരു സംഘത്തിന് (പേറാൻ കഴിയാത്ത) ഭാരമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിക്ഷേപങ്ങളെ നാം അവന് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, അവന്റെ ജനങ്ങൾ അവനോട് പറഞ്ഞു: 'നീ പുളകം കൊള്ളേണ്ട- നിശ്ചയമായും പുളകം കൊള്ളുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല!

مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

﴿77﴾ 'അല്ലാഹു നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നീ പരലോക (ഗുണ)ത്തെ തേടിക്കൊള്ളുക; ഇഹത്തിൽനിന്നുമുള്ള നിന്റെ പങ്ക് നീ വിസ്മരിക്കുകയും വേണ്ട! നിനക്ക് അല്ലാഹു നന്മ ചെയ്തു തന്ന പ്രകാരം നീയും നന്മ ചെയ്യുക; നീ നാട്ടിൽ കൂഴപ്പത്തിന് മുതിരരുത്. നിശ്ചയമായും, കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.'

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۚ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۚ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

﴿76﴾ നിശ്ചയമായും ക്വാറൂൻ അവനായിരുന്നു മുസായുടെ ജനതയിൽ പെട്ടവൻ) **فَبَغَىٰ** എന്നിട്ടവൻ ധിക്കാരം കാണിച്ചു **عَلَيْهِمْ** അവരുടെമേൽ നാം അവന് കൊടുക്കയും ചെയ്തിരുന്നു **مِنَ الْكُنُوزِ** നിക്ഷേപങ്ങളിൽ (നിധികളിൽ, ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ) നിന്ന് **مَا** യാതൊന്ന് **إِنْ مَفَاتِحُهُ** നിശ്ചയമായും അതിന്റെ താക്കോലുകൾ അത് (പേറാൻ കഴിയാത്ത) ഭാരമായിരുന്നു **بِالْعُصْبَةِ** ഒരു സംഘത്തിന്, കൂട്ടത്തിന് **أُولَى الْقُوَّةِ** ശക്തനായ ഒരു അങ്ങനെയിരിക്കെ, അപ്പോൾ **قَالَ لَهُ** അവനോട് പറഞ്ഞു **قَوْمُهُ** അവന്റെ ജനങ്ങൾ **لَا تَفْرَحْ** നീ പുളകം കൊള്ളേണ്ട, ആഹ്ലാദിക്കരുത് **إِنَّ اللَّهَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **لَا يُحِبُّ** അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല **الْفَرِحِينَ** പുളകം (ആഹ്ലാദം) കൊള്ളുന്നവരെ **﴿77﴾** **وَابْتَغِ** നീ തേടുക, അന്വേഷിക്കുക **فِيمَا آتَاكَ** നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ **اللَّهُ** അല്ലാഹു **الدَّارَ الْآخِرَةَ** പരലോകത്തെ, പരലോകഭവനം **وَلَا تَنْسَ** നീ വിസ്മരിക്കുകയും വേണ്ട **نَصِيبَكَ**

നിന്റെ പക്ഷം, ഓഹരി مِنَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽനിന്ന് وَأَحْسِنَ നീയും നന്മ ചെയ്യുക اللَّهُ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ നന്മ ചെയ്തതുപോലെ إِلَيْكَ നിനക്ക് لَا تَتَّبِعْ നീ മുതിരുമുത്, തേടരുത്, ശ്രമം നടത്തരുത് الْفَسَادَ കൃഷ്ടത്തിന്, നാശത്തിന് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, (നാട്ടിൽ) إِنَّ اللَّهَ നീശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الْمُفْسِدِينَ കൃഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നവരെ

﴿78﴾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ അടുക്കൽ (തക്ക) അറിവുള്ളതിന്റെ പേരിൽ തന്നെയാണ് എനിക്കിത് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്'

അവന്റെ മുമ്പ് അവനെക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയുള്ളവരും കടുത്ത സംഘബലമുള്ളവരുമായിരുന്ന തലമുറകളെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?!

കുറ്റവാളികളോട് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي

أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن

قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ

مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا

وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ

الْمُجْرِمُونَ

﴿78﴾ അവൻ പറഞ്ഞു إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ നീശ്ചയമായും എനിക്കിത് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَلَىٰ عِلْمٍ അറിവിന്റെ പേരിൽ, അറിവുള്ളതോടെത്തന്നെ عِنْدِي എന്റെ പക്കൽ أَوَلَمْ يَعْلَم അവൻ അറിഞ്ഞില്ല أَنَّ اللَّهَ നീശ്ചയമായും അല്ലാഹു قَدْ أَهْلَكَ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് مِنْ قَبْلِهِ അവന്റെ മുമ്പ് قُوَّةً അവനെക്കാൾ مِنْهُ കടുത്തവരെ കടുത്തവരെ ശക്തി, ശക്തിയാൽ أَكْثَرَ സംഘം, കൂട്ടം لَا يُسْأَلُ ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല عَنْ ذُنُوبِهِمْ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികളോട്, മഹാപാപികളോട്

കാറുനെക്കുറിച്ച് ഈ ആയത്തുകളിലും, തുടർന്നുള്ള ചില ആയത്തുകളിലും പ്രസ്താവിച്ചതല്ലാതെ കൂർആനിൽ അധിക വിവരങ്ങളൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 76-ാം വചനത്തിൽ കാറുൻ മൂസാ നബി (അ)യുടെ ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും മറ്റ് ചില പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുമായി അവൻ ഇസ്റാഈൽ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവനായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാം. അടുത്ത സൂറ: 39 ൽ وَفَارُوقَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ (കാറുനെയും, ഫിർഔനെയും, ഹാമാനെയും (ഓർക്കുക) എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ നബി (അ)യുടെ കടുത്ത ശത്രുക്കളിൽ ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്നു അവൻ എന്നാണ് ഈ

മുൻ പേരെയും ഒന്നിച്ച് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അവൻ മൂസാ (അ)ന്റെ പിതൃ വ്യപുത്രനായിരുന്നുവെന്നും, ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് സമ്പത്തും, ആഡംബരശേഷിയും വർദ്ധിച്ചതോടെ അസൂയയും ധിക്കാരവും മുഴുത്തു കപടവിശ്വാസിയും ശത്രുവുമായിത്തീർന്നുവെന്നും പല മുഹമ്മ്സിറുകളും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഈ പ്രസ്താവനകൾ മിക്കവാറും ശരിയായിരിക്കുമെന്നാണ് 76-ാം വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത്.

ബൈബിളിൽ ക്വാറന്റെ കഥ ഏറെക്കുറെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചില ഭാഗം ക്വാർ ആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് എതിരില്ലാത്തതാണ്. കോരഹ് എന്ന പേരിലാണ് അതിൽ ക്വാറു നെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'എന്നാൽ ലേവിയുടെ മകനായ കെഹാത്തിന്റെ മകൻ യിസ്ഹാറിന്റെ മകൻ കോരഹ്, (*)ദാഥാൻ, അബീരാം..... ഓൻ എന്നിവർ യിസ്റായേൽ മക്കളിൽ സദാ പ്രമാണികളും സംഘസദസ്സൻമാരും പ്രമാണികളുമായ ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പത് പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി മോശെയോടുമത്സരിച്ചു. അവൻ മോശെക്കും അഹറോനും വിരോധമായി കൂട്ടംകൂടി അവരോട്: മതി, മതി; സഭ ഒട്ടൊഴിയാതെ എല്ലാവരും വിശുദ്ധൻമാരാകുന്നു; യഹോവ (ദൈവം) അവരുടെ മദ്ധ്യ ഉണ്ട്. പിന്നെ നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ സഭക്കുമീതെ നിങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തുന്നതെന്താണ്? എന്ന് പറഞ്ഞു.....' (സംഖ്യാ പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം: 16.) മോശെ (**)യുടെ പിതാവായ അറാം കഹാത്തി (***)ന്റെ മകനാണെന്നും ബൈബിൾ (പുറപ്പാട്, അ:6) പറയുന്നു. ബൈബിളിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനകളും മേൽപറഞ്ഞതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവയാണ്. അസൂയയും, ധിക്കാരവും, നേതൃത്വമോഹവും കാരണമാണ് അവൻ മൂസാ നബി (അ)ക്കും, ഹാറൂൻ നബി (അ)ക്കും എതിരായി പുറപ്പെട്ടതെന്നാണ് ഈ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം.

ക്വാറന്റെ ധനനിക്ഷേപങ്ങളുടെ താക്കോലുകൾപോലും ശക്തന്മാരായ ഒരു കൂട്ടം (****) ആളുകൾക്ക് ഞെരുങ്ങി എടുക്കുവാൻ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് അവന്റെ ധനത്തിന്റെ ആധിക്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. مَفَاتِحُ ('ഫാതിഹ്') എന്ന വാക്കിന് താക്കോലുകൾ എന്നർത്ഥം. താക്കോലല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും സ്വർണം, വെള്ളി, മുതലായവ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഖജനകൾ കുറെ ആളുകൾക്ക് വഹിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വളരെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണുദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. രണ്ടായാലും അവന്റെ ധനാധികൃതനായാണത് കുറിക്കുന്നത്. അവൻ അതിൽ അഹങ്കാരം കൊള്ളുകയും പുളകംകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (അ) മാത്രമല്ല, ജനങ്ങളും അവനെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. അല്ലാഹു നിനക്ക് തന്നരുളിയ ഈ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിന്റെ പരലോകഗുണത്തിനും നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നീ വിനിയോഗിക്കണം, അതേ സമയത്ത് ഭൗതികമായ നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും സുഖജീവിതവും നീ പാടെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമില്ല, പക്ഷേ, അതിന് ഒരതിരുണ്ടായിരിക്കണം, ധിക്കാരത്തിനും നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാനും അത് കാരണമാകരുത്. ഈ നില തുടർന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് നീ വിധേയനായേക്കും എന്നൊക്കെ അവർ ഉപദേശിച്ചു. ഇതൊന്നും അവൻ സ്വീകരിച്ചില്ലെന്ന്

(*) موسى بن عمران بن قاهث (**) قارون بن يسهب (او يسهب) بن قاهث (***) കെഹാത്ത്, കഹാത്ത് എന്നീ രണ്ട് പ്രയോഗങ്ങളും ഒരാളെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണെന്ന് വേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിൽ കാണാം.

(****) عَصَبَةٌ (ഉസ്ബത്) എന്ന വാക്ക് അർത്ഥം ആളുകൾമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംഘത്തിനാണ് ഉപയോഗിക്കുകയെന്ന് സു: നൂറിൽവെച്ച് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

മാത്രമല്ല, തനിക്ക് വേണ്ടുന്ന അറിവും, ത്രാണിയും തനിക്കുതന്നെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഇതെല്ലാം തനിക്ക് ലഭിച്ചതും. മറ്റുള്ളവരുടെ മാർഗദർശനമോ ഉപദേശമോ തനിക്കാവശ്യമില്ല, എന്നിങ്ങനെ പൊങ്ങച്ചം നടിക്കയാണ് അവൻ ചെയ്തത്.

പക്ഷേ, ക്വാറനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും സ്വാധീനവുമുള്ള എത്രയോ ആളുകൾ ഇത് പോലെ ധിക്കാരവും അനുസരണക്കേടും പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കും ശാപകോപത്തിനും പാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത അവൻ ഓർത്തില്ല. ഫിർഓന്റെ ചരിത്രവും, അവനും സൈന്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽവെച്ച് തന്നെ അനുഭവിച്ച ദൈവിക ശിക്ഷയും ക്വാറൻ ഇതിനകം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണല്ലോ. അക്രമവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിയുമ്പോൾ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് വെച്ചുതന്നെ ചില നടപടികൾ എടുക്കുന്നു, പരലോകശിക്ഷ അതിന് പുറമെയും, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായതുകൊണ്ട് ശിക്ഷ നടത്തേണ്ടതിന് കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അവന് ഒരന്വേഷണം നടത്തുകയോ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരോട് ചോദിച്ചറിയുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അത് പതിവുമില്ല.

ക്വാറനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്ക് അവനെപ്പറ്റി ചുരുക്കത്തിൽ ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:- അവൻ വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു ധനികനായിരുന്നു: അതോടുകൂടി

(1) അവൻ ജനങ്ങളോട് വളരെ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

2) തനിക്ക് ലഭിച്ച സമ്പൽസമൃദ്ധിയിൽ അവൻ പുളകംകൊള്ളുകയും അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

3) പരലോക കാര്യങ്ങളിൽ അവൻ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചതേയില്ല. അവന്റെ ധനവും കഴിവും പരലോക ഗുണത്തിനായി വിനിയോഗിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതുമില്ല.

4) മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മയും ഉപകാരവും ചെയ്തതുമില്ല.

5) നാട്ടിൽ പലതരം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

6) തനിക്ക് ലഭിച്ച സമ്പത്തും, ഭാഗ്യവുമെല്ലാം തന്റെ യോഗ്യതകൊണ്ട് ലഭിച്ചതാണെന്നായിരുന്നു അവന്റെ വിചാരം.

7) തനിക്ക് മുസ് തന്നെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്ന പലരും അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിച്ചു. ജീവിച്ചതുമൂലം, അവന്റെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിട്ടുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥം അവൻ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞു. അഥവാ താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാനടപടിക്ക് വിധേയനായേക്കാമെന്ന ബോധം അവന്നുണ്ടായില്ല.

8) സദുപദേശം നൽകിയവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോട് അഹങ്കാരപൂർവ്വം താൻ സ്വീകരിച്ച നിലപാടും തന്റെ പ്രവൃത്തിയും ന്യായീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ അസൂയ, അധികാരപ്രമത്തത, നേതൃത്വമോഹം, ധനപരമായ കടമകളെ നിഷേധിക്കൽ എന്നിവയും അവന്റെ ദുഃസ്വഭാവങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. മൂസാ നബി (അ)യുടെ പേരിൽ ചില ആരോപണങ്ങൾ അവൻ നടത്തിയതായും ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, കണക്കിലേറെ ധനവും, വേണ്ടത്ര സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ- അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചവ

രിലൊഴികെ- പലപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളാണിവ. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഒരു പാഠമായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിതന്നെയാണ് ക്വാറന്റെ ചരിത്രവും, അവന്റെ പര്യവസാനവും അല്ലാഹു കൂർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും.

﴿79﴾ അങ്ങനെ, അവൻ തന്റെ ആഡംബരത്തിലായുംകൊണ്ട് തന്റെ ജനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. (ഇതുകണ്ട്) ഐഹികജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ പറഞ്ഞു: 'ഹാ! ക്വാറുന് നൽകപ്പെട്ടത് പോലെ ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനേ! നിശ്ചയമായും അവൻ ഒരു വമ്പിച്ച ഭാഗ്യവാൻ തന്നെയാണ്!'

﴿80﴾ അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ നാശം! വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ (പക്കൽനിന്നുള്ള) പ്രതിഫലം കൂടുതൽ ഉത്തമമായിരിക്കും, സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ അത് (സാധിച്ചു) കിട്ടുന്നതുമല്ല'

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ
الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ
ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا
الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾

﴿79﴾ അങ്ങനെ അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു **فَخَرَجَ** തന്റെ ജനങ്ങളിൽ **فِي زِينَتِهِ** തന്റെ ആഡംബരത്തിൽ, അലങ്കാരത്തിൽ, മോടിയിൽ **قَالَ** ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ **الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** ഐഹിക ജീവിതത്തെ **يَلَيْتَ** ഹാ, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ **لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ** ക്വാറുന് നൽകപ്പെട്ടത് പോലെ ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനേ! **إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ** നിശ്ചയമായും അവൻ ഒരു ഭാഗ്യവാൻതന്നെ **﴿80﴾** നൽകപ്പെട്ടവർ **وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ** അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവർ **خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ** നിങ്ങളുടെ കഷ്ടം, നാശം **ثَوَابُ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ അതേ പ്രതിഫലം, കൂലി **خَيْرٌ** ഉത്തമമാണ് **لِّمَنْ ءَامَنَ** യാതൊരു കുട്ടർക്ക് **وَعَمِلَ صَالِحًا** വിശ്വസിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല, കിട്ടുകയില്ല **إِلَّا الصَّابِرُونَ** ക്ഷമയുള്ളവർക്കല്ലാതെ, സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ

ക്വാറുൻ തന്റെ ആർഭാടസാമഗ്രികൾ സഹിതം ആഡംബരപൂർവ്വം പുറത്ത് വരുന്നത്

കാണുമ്പോൾ കാണികളിൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലം രണ്ട് തരത്തിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഒരു തരക്കാർ അതിൽ ആകൃഷ്ടരാകുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്വാറൻ ഒരു മഹാഭാഗ്യവാനും അത്യുൽകൃഷ്ടനുമാണ്. ഹാ! തങ്ങൾക്കും അത് പോലെയുള്ള നിലപാട് ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനേ! എന്ന് അവർ വ്യാമോഹിക്കുന്നു. ഐഹിക സുഖവും, ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളുമാണ് ജീവിതലക്ഷ്യമെന്ന് കരുതുന്നവരാണിവർ. മറ്റൊരുതരം ആളുകൾക്കെ, യാതൊരു നിലയും വിലയും അതിന് കൽപിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതെല്ലാം നിസ്സാരമാണ്. അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കഴിവുകൾ യഥാവിധി വിനിയോഗിക്കുന്നപക്ഷം അതിനെക്കാൾ എത്രയോ ഉപരിയായ നേട്ടങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം നശ്വരമായ ഈ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം ഭാവിയിൽ ആപത്തായിട്ടാണ് കലാശിക്കുവാനിരിക്കുന്നതെന്നും, അതെല്ലാം കേവലം പരീക്ഷണം മാത്രമാണെന്നും അവർക്കറിയാം. ആകയാൽ അവർക്ക് അതിലൊന്നും യാതൊരു മതിപ്പും തോന്നുന്നില്ല. ഐഹികസുഖം ജീവിതാധാരമായി കരുതുന്ന ധനാധ്യന്തമാരിലും, അതേ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് അതിനായി അയവിറക്കി കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന നിർധനന്മാരിലും സാധാരണ കാണപ്പെടാറുള്ള അവസ്ഥ തന്നെയാണിത്. അതെ, ക്വാറന്റെയും അനൂയായി കളുടെയും സ്വഭാവം. അവരുടെ അറിവിന്റെ ആകെത്തുകയും അത് തന്നെയായിരിക്കും. അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നത് നോക്കുക:

فَاَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ - النجم

(നമ്മുടെ സ്മരണ വിട്ടുതിരിഞ്ഞുകളയുകയും, ഐഹികജീവിതത്തെയല്ലാതെ ഉദ്ദേശിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്ന് നീ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുകൊള്ളുക; അറിവിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ആകെത്തുകയത്രെ അത്.)

നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂകബ്ശത്തർ അൻമാരീ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിന്റെ അർദ്ധഭാഗം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'ഇഹലോകം നാല് കൂട്ടരുടേതുമാണ്. അഥവാ നാല് തരക്കാരെ അതിൽ കാണാം. ഒന്ന്: അല്ലാഹു ധനവും അറിവും നൽകിയിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ. അവൻ അത് മൂലം തന്റെ രമ്പിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അതിൽ അവന്റെ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ അല്ലാഹുവിന് ചില അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും അവന് അറിയാം. ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയിലുള്ളവനത്രെ. വേറൊരുവൻ; അല്ലാഹു അവന് അറിവ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്, ധനം കൊടുത്തിട്ടില്ല; എന്നാലവൻ നല്ല വിചാരക്കാരനാണ്; എനിക്ക് കുറെ ധനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്ന ആൾ (ആദ്യം പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ആൾ) പ്രവർത്തിക്കുന്നത് പോലെ എനിക്കും പ്രവർത്തിക്കാമായിരുന്നു എന്ന് അവൻ കരുതും. അതാണവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ, ഈ രണ്ടുപേരുടെയും പ്രതിഫലം ഒരുപോലെയായിരിക്കും. മറ്റൊരുവൻ: അവന് അല്ലാഹു ധനം നൽകി, അറിവ് നൽകിയിട്ടില്ല; അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ ധനത്തിൽ തപ്പിപ്പീണു (അനിയന്ത്രിതമായി കൈകാര്യം ചെയ്തു)കൊണ്ടിരിക്കും; അതിലവൻ തന്റെ രമ്പിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും തന്റെ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്തുകിട്ടില്ല; അതിൽ അല്ലാഹുവിന് അവകാശമുണ്ടെന്ന് അറിയുകയുമില്ല. അതിനാൽ ഇവനത്രെ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച പദവിക്കാരൻ. ഇനിയൊരാൾ: ഇവന് അല്ലാഹു ധനവും നൽകിയിട്ടില്ല, അറിവും നൽകിയിട്ടില്ല; എന്നിട്ട് ഇവൻ പറയും: എനിക്ക് കുറെ ധനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഇന്ന ആൾ (മൂന്നാമത്തെവൻ) പ്രവർത്തിക്കുന്നപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു എന്ന്. അതാണവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാൽ ഈ രണ്ട് പേരുടെയും കുറ്റം ഒരുപോലെയാകുന്നു.' (തിർമദീ)

80-ാം ആയത്തിന്റെ അവസാനം 'സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ അത് സാധിച്ചുകിട്ടുകയില്ല' (وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ) എന്ന് പറഞ്ഞ വാക്യം അറിവ് നൽകപ്പെട്ട ആ ജനങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ വാക്യമായിരിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ സഹനശീലൻമാർക്കേ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് സാരം. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യമായിരിക്കുമ്പോൾ, ഇങ്ങനെ പറയുവാനുള്ള മനഃസ്ഥിതിയും ഭാഗ്യവും സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ സിദ്ധിക്കുകയില്ല എന്നും സാരമായിരിക്കും.

﴿81﴾ അങ്ങനെ, അവനെയും അവന്റെ ഭവനത്തെയും നാം ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ തന്നെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷിയും അവനുണ്ടായില്ല; അവൻ (സ്വയം) രക്ഷാനുപദിയെടുക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനുമായില്ല.

فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنْ

الْمُنْتَصِرِينَ

﴿81﴾ അങ്ങനെ നാം അവനെ ആഴ്ത്തി, വിഴുങ്ങിച്ചു. അവന്റെ ഭവനത്തെയും, വീടിനെയും. ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ(ക്കൊണ്ട്) അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല. അവന് ഒരു കക്ഷിയും, കൂട്ടരും. അതുകൊണ്ട് അവനെ സഹായിക്കുന്ന, രക്ഷിക്കുന്ന. അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ, പുറമെ. അവൻ ആയതുമില്ല. മന്ത്വിര്യം. സ്വയരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവരിൽ, രക്ഷാനുപദിയെടുക്കുന്നവരിൽ.

ഇതായിരുന്നു കാരൂന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യം. കൂർആൻ ആ സംഭവം ഒറ്റവാക്യത്തിൽ ചുരുക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മൂസാ (അ) കാരൂനും കൂട്ടുകാർക്കും നൽകിയ ചില മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ബൈബിൾ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു: 'അവൻ ഈ വാക്കുകളെല്ലാം പറഞ്ഞുതീർന്നപ്പോൾ, അവരുടെ കീഴെ ഭൂമി പിളർന്നു. ഭൂമി വായ് തുറന്നു അവരെയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും കോരഹിനോട് ചേർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും അവരുടെ സർവ്വ സമ്പത്തിനെയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. അവരും അവരോട് ചേർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ജീവനോടെ പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങി; ഭൂമി അവരുടെ മേൽ അടയുകയും അവർ സഭയുടെ ഇടയിൽനിന്ന് നശിക്കുകയും ചെയ്തു.' (സംഖ്യ അ: 16) ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പല വിശദീകരണങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, കൂർആൻ പലപ്പോഴും ചെയ്യാനുള്ളത് പോലെ ഇവിടെയും കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ- ഇബ്നുകഥീർ (റ) പറഞ്ഞത് പോലെ- കേവലം 'ഇസ്റാഹൂലി യാത്തു' കളായ ആ പ്രസ്താവനകളിൽ നാം ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. കാരൂനെ മഹാ ഭാഗ്യവാനായി ഗണിച്ചിരുന്നവർക്ക് അവന്റെ സംഭവം കണ്ടപ്പോൾ ബോധം വീണു:

(82) ഇന്നലെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തിന്
 കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ (ഇന്ന്)
 പുലർച്ചക്ക് പറയുകയായി: 'അഹോ!
 അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാ
 രിൽനിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപ
 ജീവനം [ജീവിതവിഭവം] വിശാലപ്പെ
 ടുത്തിക്കാടുക്കുകയും (താൻ ഉദ്ദേശിക്കു
 ന്നവർക്ക്) കണക്കക്കി [കണ്ണക്കി] കൊടു
 കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് തോന്നു
 ന്നു! നമ്മളിൽ അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം
 ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ,
 നമ്മെയും അവൻ (ഭൂമിയിൽ)
 ആഴ്ത്തുമായിരുന്നു! 'അഹോ!
 കാര്യം, അവിശ്വാസികൾ ജയിക്കുകയി
 ല്ലെന്ന് തന്നെ തോന്നുന്നു!'

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ
بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَافُ اللَّهُ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ^ط لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ
عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَّا وَيَكَانَهُ^ط لَا يُفْلَحُ
الْكَافِرُونَ

﴿82﴾ وَأَصْبَحَ രാവിലെ (പുലർച്ചക്ക്) ആയി الَّذِينَ تَمَنَّوْا കൊതിച്ചവർ, വ്യാമോഹിച്ചവർ مَكَانَهُ അമ്മന്റെസ്ഥാനം بِالْأَمْسِ ഇന്നലെ يَقُولُونَ അവർ പറയുക(യായി) وَيُ അഹോഹാ (ആശ്ചര്യം തന്നെ) كَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നപോലെയിരിക്കുന്നു (തോന്നുന്നു) يَبْسُطُ അവൻ വിശാലമാക്കും (എന്നപോലെ) الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം, ജീവിതവിഭവം وَيَقْدِرُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് مِنْ عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് لِمَنْ يَشَاءُ കണക്കാക്കുകയും, (കുടുസ്സാക്കുകയും) ചെയ്യും لَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ أَنْ مَنْ ദാക്ഷിണ്യം (നന്മ, അനുഗ്രഹം) ചെയ്തൽ اللَّهُ അല്ലാഹു عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ لَخَسَفَ بِنَا അവൻ നമ്മെ ആഴ്ത്തുമായിരുന്നു وَكَانَتْ അഹോ കാര്യം ആയത് പോലെ ഇരിക്കുന്നു (തോന്നുന്നു) لَا يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല, ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കയില്ല (എന്നപോലെ) الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ

അതെ, ധനവും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യത്തെയോ, നന്മയെയോ, യോഗ്യതയെയോ നിർണയിക്കുന്ന ഒരു അളവ് കോലല്ല; ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ചിലർക്ക് കൂടുതലായും, ചിലർക്ക് കുറവായും നൽകുന്നു; അതവന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ അതിനൊരു മാനദണ്ഡം നിശ്ചയിക്കുവാനോ, അതിൽ കൈകടത്തുവാനോ ആർക്കും സാധ്യമല്ല; അവന്റെ നിയമത്തിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായി അവ വിനിയോഗിക്കുവാൻ മനുഷ്യനവകാശമില്ല; അവൻ നൽകിയ വിഭവങ്ങൾ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം വിനിയോഗിക്കുന്നത് അവനോടുള്ള നന്ദികേടും, അവനിൽ വിശ്വാസമില്ലായ്മയുമാണ്; ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അവസാനം പരാജയത്തിലും നാശത്തിലും കലാശിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും; എന്നൊക്കെ അവർക്ക് ബോധ്യമായി. ക്വാറന്റെ ധിക്കാരം കൂടുതൽ മുഴുത്തു കാണുകയുണ്ടായത് പരലോകവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവനെ ഉപദേശിച്ചപ്പോഴാണല്ലോ. എന്നാൽ പരലോകഗുണത്തിന് അർഹരായുള്ളവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന്

അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

വിഭാഗം - 9

﴿83﴾ ആ പരലോകഭവനം, ഭൂമിയിൽ ഔന്നത്യമാകട്ടെ, കുഴപ്പമാകട്ടെ ഉദ്ദേശിക്കാത്തവർക്കത്രേ നാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക. (ശുഭമായ) പര്യവസാനം ഭയഭക്തന്മാർക്കൊക്കുന്നു.

﴿84﴾ ആർ നന്മയും കൊണ്ടുവന്നുവോ അവൻ അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതുണ്ടായിരിക്കും; ആരെങ്കിലും തിന്മയും കൊണ്ടുവന്നാൽ, തിന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് അവൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا تُجْزَى

الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

﴿83﴾ ആ ഭവനം പരലോകമാകുന്ന നജ്ജുൽ ഔന്നത്യം അതിനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു, ആക്കുന്നു. لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കും ഉദ്ദേശിക്കാത്ത മേൽമ, ഔന്നത്യം ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ وَلَا فَسَادًا കുഴപ്പത്തെയും തന്നെ പര്യവസാനം (അന്ത്യഗുണം) لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തന്മാർക്കാണ്, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കാണ് ﴿84﴾ فَلَهُ ആർ വന്നുവോ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ بِالْحَسَنَةِ നന്മ (സൽക്കാര്യം)കൊണ്ട് مِنْ جَاءَ എന്നാലവന്നുണ്ട് خَيْرٌ ഉത്തമമായത്, കൂടുതൽ നല്ലത് مِمَّا അതിനെക്കാൾ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ بِالسَّيِّئَةِ തിന്മയും കൊണ്ട് فَلَا تُجْزَى എന്നാൽ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയില്ല إِلَّا مَا പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് السَّيِّئَاتِ തിന്മകളെ യാതൊന്നിനല്ലാതെ كَانَُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളിലും മറ്റും പരലോകത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ആ മഹത്തായ ഭവനം- അതെ, സകലവിധ സുഖൈശ്വര്യങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായ സ്വർഗീയ ഭവനം- ഈ ലോകത്ത് അഹംഭാവവും ഗർവ്വം നടിക്കാതെ, അക്രമവും അനീതിയും ചെയ്യാതെ, വിനയത്തോടും, മര്യാദയോടും, അച്ചടക്കത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്കാണ് അല്ലാഹു നൽകുക. നബി തിരുമേനി ﷺ അരുളിച്ചെയ്ത ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:-

١) وَإِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَىٰ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَفْخَرْ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ وَلَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ - مُسْلِم

٢) مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا وَمَا تَوَاضَعُ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ - مُسْلِم

٣) لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرِّجْلَ يَحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً قَالَ إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يَحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بِطَرِيقِ الْحَقِّ وَغَمَطِ النَّاسِ - مُسْلِم

٤) إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْخَفِيَّ - مُسْلِم

٥) لَا يَنْظُرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَىٰ مَنْ جَرَّ إِزَارَهُ بِطَرَا - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

അർത്ഥം: 1) ഒരാൾ ഒരാളോട് അനന്യസ്സ് നടിക്കാതെയും, ഒരാൾ ഒരാളോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വിനയം കാണിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു എനിക്ക് വഹ്യ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. 2) യാതൊരു ദാനധർമ്മവും തന്നെ ധനത്തിൽ കുറവ് വരുത്തുന്നതല്ല; മാപ്പ് നൽകുന്നത് മൂലം ഏതൊരു അടിയാനും വീര്യം (യോഗ്യത) അല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല; അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി- അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിച്ചു- ഏതൊരുവനും വിനയം കാണിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്താതിരിക്കുന്നതുമല്ല. 3) ഒരു അണുഅളവ് അഹംഭാവം ആരുടെയെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കണമെന്നും, തന്റെ ചെരിപ്പ് നല്ലതായിരിക്കണമെന്നും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു- ഇതും അഹംഭാവമാണോ? തിരുജനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്'; അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവം എന്നാൽ, ന്യായമായ കാര്യത്തോട് ശർവ്വ് (ധിക്കാരം) കാണിക്കുകയും, ജനങ്ങളോട് പുച്ഛം കാണിക്കലുമാണ്. 4) ഭയഭക്തനും, ധനികനും (ജനമദ്ധ്യേ പേരും കീർത്തിയും ആർജ്ജിക്കാതെ) അജ്ഞാതനുമായുള്ള അടിയാനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.' 5) ശർവ്വ് കാരണം വസ്ത്രം ഇഴച്ചുനടക്കുന്നവനിൽ ലേക്ക് കിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു (കോപം നിമിത്തം) നോക്കുന്നതല്ല. [അവസാനത്തെ ഹദീഥ് ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചതും, ബാക്കിയെല്ലാം മുസ്ലിം ഉദ്ധരിച്ചതുമാണ്.]

84-ാം ആയത്തിന്റെ ആശയം സ്പഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞ സൂ: 89-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

﴿85﴾ (നബിയെ) നിശ്ചയമായും, إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ
നിനക്ക് കുർആനെ നിയമിച്ചു തന്നി
ട്ടുള്ളവൻ,

നിന്നെ ഒരു മക്കസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നവനാകുന്നു.

الْقُرَّاءَ ۚ لَرَّادُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ

പറയുക: 'സന്മാർഗം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാരാണെന്നും, ഏതൊരുവനാണ് സ്പഷ്ടമായ ദുർമാർഗത്തിലുള്ളവനെന്നും എന്റെ രഞ്ചി നല്ലവണ്ണം

قُلْ رَبِّيَّ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِأَهْدَىٰ وَمَنْ

هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾

﴿85﴾ നിയമമായും, നിർബന്ധമാക്കിയവൻ عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ കൂർത്തുനെ നീയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നവൻ (ആക്കുന്നവൻ) തന്നെയാണ് قُلْ رَبِّيَّ أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ് مَنْ جَاءَ വന്നവനെ, വന്നതാരാണെന്ന് بِأَهْدَىٰ സന്മാർഗവും കൊണ്ട് ഒരുവനെയും, ആരാണെന്നും هُوَ അവൻ فِي ضَلَالٍ ദുർമാർഗത്തിലാണ്, വഴിപിഴവിലാണ് مُبِينٍ വ്യക്തമായ

ഈ വചനം മദീനാ ഹിജ്റക്കിടയിൽ ജുഹ്ഫഃ (الجُحْفَة)യിൽ വെച്ച് അവതരിച്ചതാണെന്ന് സുറത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നബി ﷺ മക്കയിൽ നിന്ന് ഗുവജായി പുറപ്പെട്ടു രണ്ട്മൂന്ന് ദിവസം മൗർമലയിലെ (ثَوْر) ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരുന്നശേഷം അതിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്നപ്പോൾ, പിതൃദേശത്തേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചുപോയാൽകൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നുകയുണ്ടായെന്നും, അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മുകാത്തിൽ (مقاتل - رح) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'മക്കസ്ഥാനം' (مَعَاد) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ മക്കയായിരിക്കുന്നതാണ്. മറ്റ് ചില മഹാൻമാരുടെ അഭിപ്രായവും ഇത് തന്നെ. അപ്പോൾ, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മക്കാവിജയം ഉണ്ടായതോട് കൂടി അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വാഗ്ദാനം- മക്കസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുമെന്ന വാഗ്ദാനം- പാലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നബി ﷺ യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരു പ്രവചനവും, അതിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരം അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കും. 'നിനക്ക് കൂർത്തുനെ നിയമിച്ചുതന്നു' (فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ) എന്നതിന്റെ താല്പര്യം, അത് പാരായണം ചെയ്യുന്നതും, അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുന്നതുമെല്ലാം നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ.

'മക്കസ്ഥാനം' എന്ന് പറഞ്ഞത്, പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, സ്വർഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, കിയാമത്ത് നാളിൽ നബി ﷺ ക്ക് നൽകപ്പെടുമെന്ന് കൂർത്തുനിൽ (17: 79ൽ) സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ 'പ്രശസ്തസ്ഥാനം' (المقام المحمود) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും കൂർത്തുൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

﴿86﴾ നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം കിട്ടുമെന്ന് നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല (അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല);

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ

എങ്കിലും, നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാര്യമായിട്ടത്രെ (നിനക്ക് കിട്ടിയത്). ആകയാൽ, നിശ്ചയമായും നീ അവിശ്വാസികൾക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കരുത്.

الْكَتَبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

﴿86﴾ നീ ആയിരുന്നില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല تَرَجُّوا പ്രതീക്ഷിക്കുക, ആഗ്രഹിക്കുക, അഭിലഷിക്കുക أَنْ يُلْقَى ഇട്ടുതരപ്പെടുമെന്ന്, കിട്ടുമെന്ന്, നൽകപ്പെടുന്നത് إِلَيْكَ നിനക്ക് നിങ്കലേക്ക് أَلِكِتَابُ ഗ്രന്ഥം വേദഗ്രന്ഥം إِلَّا رَحْمَةً എങ്കിലും കാര്യമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ലാതെ مِنْ رَّبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് فَلَا تَكُونَنَّ അതിനാൽ തീർച്ചയായും നീ ആകരുത് ظَهِيرًا പിൻതുണ നൽകുന്നവൻ സഹായി, അരു നിൽക്കുന്നവൻ لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്

ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാകട്ടെ, ലഭിക്കേണമെന്ന ആഗ്രഹമാകട്ടെ നബി ﷺ-ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹവും കാര്യവും കൊണ്ട് മാത്രം, അവിടുത്തേക്ക് ക്യാർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതാണ് എന്ന് ഈ വചനം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിക്കലും, വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കലും മനുഷ്യന്റെ പരിശ്രമംകൊണ്ടോ, യോഗ്യതകൊണ്ടോ, ആഗ്രഹംകൊണ്ടോ ഒന്നും സാധ്യമാകുന്ന കാര്യമല്ല. ഏതൊരാളെ അവമൂലം അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് അവൻ നൽകുമെന്നേയുള്ളൂ. അതിന് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ അവൻതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി സിദ്ധിക്കുന്നത് (الكسبي) അല്ല. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനാൽ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് (الوحي) ആകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലെ സർവ്വസാധാരണമായ ഒരടിസ്ഥാനതത്വമത്രെ ഇത്. ഈ തത്വത്തിനെതിരായി ഏതെങ്കിലും തല്പരകക്ഷികളിൽനിന്നോ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നോ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യാതൊരു നിർവ്വചനവും, ഏതൊരു വ്യാഖ്യാനവും ഇസ്‌ലാമിലെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ നിർവ്വചനമോ വ്യാഖ്യാനമോ അല്ലതന്നെ. അതെല്ലാം 'കുഫ്റും' അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നത് കുഫ്റിന് അരുനിൽക്കലുമത്രെ.

ഇസ്‌ലാമികപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നോ, പഠിച്ചറിഞ്ഞ പണ്ഡിതൻമാരിൽനിന്നോ അല്ലാതെ പശ്ചാത്യൻ സാഹിത്യങ്ങൾവഴി ഇസ്‌ലാമിനെ പരിചയപ്പെടുന്ന ചിലർക്കും തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം പ്രവാചകത്വത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുന്ന ചിലർക്കും ഈ തത്വം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വമ്പിച്ച അമളി പിണയാറുണ്ട്. നബി തിരുമേനി ﷺ പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഹിറാ മലയിലെ ഗുഹയിൽ പോയി ഏകാന്തവാസം ചെയ്തിരുന്നത്, ഈ ലോകത്തെ സത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാനുള്ള ഒരു വെളിച്ചം തേടിക്കൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിനായി ഒരു ആത്മീയപരിശ്രമം നടത്തുകയായിരുന്നു അവിടുന്ന് ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ആ തേടിയ വെളിച്ചം- അതെ, വഹ്യ് -പെട്ടെന്ന് ലഭിച്ചതെന്നും ഇവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ ചിത്രീകരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ അടിത്തറയെത്തന്നെ പൊളിച്ചു കളയുന്നതാണെന്ന് ഇവർ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് അത്ഭുതം. ഈ ഒരു ആയത്തിൽ മാത്രമല്ല,

ധ്വനേ ഇല്ല **إِلَهُهُ** അവനല്ലാതെ **كُلُّ شَيْءٍ** എല്ലാ വസ്തുവും **هَالِكٌ** നാശമടയുന്നതാണ് **إِلَآ وَجْهَهُ** അവന്റെ മുഖം (അവൻ) അല്ലാതെ **أَبَدٌ** അവനാണ് **أَلْحُكْمُ** അധികാരം, വിധി **وَإِلَيْهِ** അവങ്കലേക്ക് തന്നെ **تَرْجَعُونَ** നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടതായ ശിർക്കിന്റെ ആശങ്കാർക്ക് യാതൊരുവിധത്തിലും സഹായിക്കുകയോ, കൂട്ടുനിൽക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, തൗഹീദിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനും, അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാനും നബിﷺ യോട് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് അവ സാന്നിധ്യപ്പെടുന്നത്. ഇതിന് നാല് കാരണങ്ങളും അവൻ ഉണർത്തിക്കുന്നു.

(1) അവനല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു ഇലാഹും ഇല്ലതന്നെ.

(2) അവനല്ലാതെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും നാശത്തിന് വിധേയമാണ്; അവൻ മാത്രമേ നാശത്തിന് വിധേയനാകാത്തവനായുള്ളൂ.

(3) നിയമാധികാരം, അഥവാ വിധികർതൃത്വം അവനുമാത്രമാണ്.

(4) എല്ലാവരും അവങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതും.

ഈ നാലുകാര്യങ്ങളും തൗഹീദിന്റെ അനിവാര്യതക്ക് മതിയായ അടിസ്ഥാനങ്ങളാകുന്നുതാനും. ഹാ, എത്ര മഹത്തായ സമാപനം!

അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം, തൗഹീദിൽ ജീവിക്കുകയും, തൗഹീദിൽ മരിക്കുകയും, തൗഹീദോട് കൂടി അവങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

﴿التسويد: ١-٣-١٣٨١ هـ / ٢٦-٨-٦١ م. التبييض: ٢٣-٤-١٣٨٧ / ٣١-٧-٦٧ م﴾

سورة العنكبوت

29. സൂറത്തുൽ അൻകബൂത്ത്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 69 - വിഭാഗം (റൂക്വ) 7

(ആദ്യത്തെ 11 ആയത്തുകൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.)

പരമകാരുണികനും, കരുണാ നിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ 'അലിഫ്- ലാം- മീം'

الْم

﴿2﴾ 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് പറയുന്നത് കൊണ്ട് (മാത്രം)- ഞങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ- വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടാമെന്ന് മനുഷ്യർ ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ?!

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ

يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾

﴿3﴾ തീർച്ചയായും, അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; അങ്ങനെ, സത്യം പറഞ്ഞവരെ അല്ലാഹു അറിയുകതന്നെ ചെയ്യും; വ്യാജം പറയുന്നവരെയും അവൻ അറിയും.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا

وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾

﴿4﴾ അഥവാ, തിന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ നമ്മെ (തോൽപ്പിച്ചു) മുൻകടന്നു കളയാമെന്ന് ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?! അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നത് എത്ര ചീത്ത!

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

أَنْ يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾

٤

النَّاسُ يَرَوْنَكَ وَأَنْتَ غَافٍ ذَا ذُرِّيَّتٍ ۚ وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَارُ ﴿١﴾

അവർ വിട്ടുകളയപ്പെടുമെന്ന്, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർ പറയുന്നതിനാൽ **أَمَّا** ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു എന്ന് **وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ** അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ **مِنْ قَبْلِهِمْ** തീർച്ചയായും നാം പരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് **الَّذِينَ** യാതൊരു കൂട്ടരെയും **وَلَقَدْ فَتَنَّا** അവരുടെ മുമ്പുള്ള **اللَّهُ** അങ്ങനെ അല്ലാഹു അറിയുകതന്നെ ചെയ്യും **الَّذِينَ صَدَقُوا** സത്യം പറഞ്ഞവരെ **وَلَيَعْلَمَنَّ** അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും **الْكَافِرِينَ** വ്യാജം പറയുന്നവരെ **السَّيِّئَاتِ** തിന്മകൾ, ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ **أَنْ يَسْبِقُونَا** നമ്മെ മുൻകടന്നു (തോൽപ്പിച്ചു) കളയുമെന്ന് **سَاءَ** എത്ര ചീത്ത, വളരെ മോശം **مَا يَحْكُمُونَ** അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നത്

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച പല സ്വഹാബികൾക്കും മുശ്‌രികളിൽനിന്ന് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന മർദ്ദനങ്ങളും അക്രമങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാണ്. അമ്മാർ (റ), സുഹൈബ് (റ), ബിലാൽ (റ) മുതലായ മഹാൻമാർ കൂടുതൽ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നവരായിരുന്നു. അങ്ങനെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരായ ആദ്യമുസ്‌ലിംകളുടെ കാര്യത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്. ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രിവായത്തുകൾ കാണാമെങ്കിലും, അവയുടെ ആകെസാരം അതാണ്. ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അവതരിക്കുന്ന ആയത്തുകളും, കൽപനകളും അത്പോലെയുള്ളതിനെല്ലാം ബാധകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അത് കൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ പാഠങ്ങൾ എല്ലാ കാലത്തേക്കും ബാധകം തന്നെ.

വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് വായകൊണ്ട് പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ മാത്രം ഒരാൾ വിശ്വാസിയായാകുമെന്ന് ആരും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം അയാളെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുന്നതുമല്ല. വിശ്വാസികൾ പലവിധ പരീക്ഷണങ്ങളെയും നേരിടേണ്ടിവരും. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും അങ്ങനെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. പരീക്ഷണത്തിൽ ക്ഷമയും, സഹനവും, സ്ഥിരചിത്തതയും കൈക്കൊള്ളുന്നത് കൊണ്ടാണ് വിശ്വാസം യഥാർത്ഥീകരിക്കുന്നതും, അതിന് ദാർഢ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതും. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളും, കപടൻമാരും ആരെക്കൊണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള വസ്തുത അല്ലാഹുവിന് മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ തികച്ചും അറിയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, പരീക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന സത്യവാദികളും, അസത്യവാദികളും തമ്മിൽ വ്യക്തമായി വേർതിരിയുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എനി, പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിട്ടില്ലാത്ത കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ തൽക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടത് പോലെ മേലിലും തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്നും, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടചെയ്തികളുടെ ഫലം അനുഭവിക്കാതെ അല്ലാഹുവിനെ തോൽപ്പിച്ചു കളയാമെന്നും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ വിചാരവും പരമാബദ്ധമാണ്. അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ തക്ക ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് ആയത്തുകളുടെ ചുരുക്കം.

ഹിജ്റ: (സ്വന്തരം തുജിച്ചപോകൽ), സമരം, ദേഹപ്പാർശ്വ വർദ്ധിക്കൽ, നിയമങ്ങൾക്കും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകൽ, അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കൽ, ദേഹത്തിലും, ധനത്തിലും, മാനത്തിലും നേരിടുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല കാര്യങ്ങൾ മുഖേനയും സത്യവിശ്വാസികൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറവനുസരിച്ചായിരിക്കും പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറവും. കൂടുതൽ പരീക്ഷണത്തിന് പാത്രം

മാകുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു കൂടുതൽ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതുമാകുന്നു. പല ഹദീസുകളിലും നബിﷺ ഇക്കാര്യം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത് കാണാം.

ഇമാം ബുഖാരി (റ)യും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഖബ്ബാബ് (خَبَابُ بْنُ الْإِثْمِ) പറയുകയാണ്: ഞങ്ങൾക്ക് ക്വറൈശികളുടെ മർദ്ദനം കഠിനമായിത്തീർന്നപ്പോൾ, ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലേ, രക്ഷ തേടുന്നില്ലേ എന്നൊക്കെ ഞങ്ങൾ നബിﷺ യോട് സങ്കടപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി ഒരു പുതപ്പ് തലയണയാക്കിക്കൊണ്ട് കഅ്ബയുടെ നിഴലിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ മുസ് (മുൻ സമുദായങ്ങളിൽ) ഒരാളെ പിടിച്ചു ഭൂമിയിൽ കുഴിവെട്ടി അതിൽ നിറുത്തി അവന്റെ തലയിൽ വാളുളി വെച്ചു അവനെ രണ്ട് പൊളിയാക്കുമായിരുന്നു; ഇരുമ്പിന്റെ ചീർപ്പുകൊണ്ട് അവന്റെ മാംസവും എല്ലുമല്ലാത്ത ഭാഗം മുഴുവനും വാർന്നെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതൊന്നുംതന്നെ അവന്റെ മതത്തിൽനിന്നും അവനെ തടയുമായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവാണ സത്യം! ഒരു വാഹനക്കാരൻ (യമനിലെ) സ്വൻത്തൂൽ നിന്ന് ഹദർമൗത്തിലേക്ക് (*) പോകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെയും, ആടുകളെ സംബന്ധിച്ച് ചെന്നായയെയും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പേടിക്കാനില്ലാത്തവണ്ണം ഇക്കാര്യം (ഇസ്ലാമിന്റെ നില) പരിപൂർണ്ണമാകുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.' തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രവചനം അർപ്പ വർഷങ്ങൾക്കകം സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

വേറൊരു ഹദീസിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

عجا لأمر المؤمن إن أمره كله خير له وليس ذلك لأحد إلا للمؤمن إن أصابته سراء شكر فكان خيرا له وإن أصابته ضراء صبر فكان خيرا له - مسلم

“സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം അത്ഭുതം തന്നെ! അവന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന് ഗുണകരമാണ്. ഇത് സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ലതന്നെ. അവന്നൊരു സന്തോഷകരമായ സംഭവം ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദികാണിക്കും. അങ്ങനെ അതവന് ഗുണകരമായിത്തീരുന്നു. അവന്നൊരു വിഷമസംഭവം ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അതും അവന് ഗുണമായിത്തീരുന്നു.”(മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: ‘മനുഷ്യൻ അവന്റെ മതപ്പറ്റനുസരിച്ച് പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ മതത്തിൽ ദൃഢതയുണ്ടെങ്കിൽ പരീക്ഷണത്തിലും അവന് വർദ്ധനവുണ്ടായിരിക്കും.’

يتلى الرجل على حسب دينه فان كان في دينه صلاة زيد له في البلاء - حكا ابن كثير وقال صحيح

﴿5﴾ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന് ആശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (അഥവാ കാണുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ), നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ (നിശ്ചിത) അവധി വരാനിരിക്കും

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ

(*) **صُعَاء** ന്നിന്ന് **حُضْرَمُوت** ലേക്ക് അക്കാലത്തുള്ള യാത്രാമാർഗം ഭ്രാന്തകമായിരുന്നു.

നന്തന്നെയാകുന്നു. അവനത്രെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

﴿6﴾ ആരെങ്കിലും സമരം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണവൻ സമരം ചെയ്യുന്നത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ലോകരിൽ നിന്നും അനാശ്രയനാകുന്നു.

﴿7﴾ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കര്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അവരുടെ തിന്മകളെ നാം (പൊറുത്തു) മായിച്ചു കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടത് നാം അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ

إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

﴿5﴾ ആരെങ്കിലും ആണെങ്കിൽ يَزُجُوا പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, ആശിക്കുന്നു (എങ്കിൽ) لِقَاءَ اللَّهِ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന്, കാണുന്നതിനെ فَإِنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും أَجَلَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അവധി لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ വരുന്നത് (വരാനിരിക്കുന്നത്) തന്നെ وَهُوَ ആരെ അവൻ, അവനത്രെ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ കേൾക്കുന്നവൻ അറിയുന്നവൻ ﴿6﴾ ആരെങ്കിലും സമരം ചെയ്യുന്നതായാൽ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ നിശ്ചയമായും അവൻ സമരം ചെയ്യുന്നു لِنَفْسِهِ തനിക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെ, അവന്റെ ആത്മാവിന് വേണ്ടി മാത്രം إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അനാശ്രയനാകുന്നു, ധന്യൻ തന്നെ عَنِ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽനിന്ന്, ലോകരോട് ﴿7﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കര്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത നാം നായിച്ചുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും, പൊറുക്കും, മുടിവെക്കും عَنْهُمْ അവർക്ക് അവരിൽനിന്ന് سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിന്മകളെ, ദുഷ്കര്മങ്ങളെ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ അവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും أَحْسَنَ الَّذِي യാതൊന്നിൽവെച്ച് നല്ലതിന്, യാതൊന്നിനെക്കാൾ മെച്ചമായത് كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന

അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുമുട്ടണം, അവന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലഭിക്കണം എന്ന ആശയും, അതുണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും വല്ലവർക്കുമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിദൂരമാണു മല്ല; അതിനുള്ള അവധി ഇതാ ആസന്നമാണ്. അതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അവർ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ദേഹംകൊണ്ടോ, ധനം കൊണ്ടോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ സമരങ്ങളും- ശത്രുക്കളുമായുള്ള

ധർമസമരമോ, ദേഹേച്ഛയോടോ, പിശാചിനോടോ ഉള്ള കർമസമരമോ ഏതായാലും ശരി-വാസ്തവത്തിൽ അത്, ചെയ്യുന്നവരുടെ തന്നെ ഗുണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; അതിന്റെ ഫലം അവർക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമല്ല. അല്ലാഹുവിന് അത് മൂലം യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകാനില്ല. അവന് ആരുടെയും ആശ്രയമോ സഹായമോ ആവശ്യമില്ല. ശരിയായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരിൽനിന്ന് ആ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകമാത്രമല്ല അവൻ ചെയ്യുന്നത്; അവരുടെ പക്കൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ മൂടി മറച്ചു മാപ്പാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സൽപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച രീതിയിലുള്ള പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

7-ാം വചനത്തിലെ അവസാനഭാഗം (وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ) രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. (1) സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തോതിനനുസരിച്ച് കവിഞ്ഞ നിലക്കുള്ള പ്രതിഫലം അല്ലാഹു കൊടുക്കുന്നതാണ് എന്നും, (2) അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ല കർമ്മങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ച് മൊത്തത്തിൽ എല്ലാ കർമ്മങ്ങൾക്കും നല്ല പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും. (في الرازي كما)

﴿8﴾ മനുഷ്യനോട് അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ സംബന്ധിച്ച് (അവർക്ക്) നന്മ ചെയ്യാൻ-നാം ആജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നു; (ഹേ, മനുഷ്യാ) നിനക്ക് (യഥാർത്ഥത്തിൽ) യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത ഒന്നിനെ എന്നോട് പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിന് അവർ നിന്നോട് നിർബന്ധം ചെലുത്തുന്ന പക്ഷം നീ അവരെ (രണ്ടാളെയും) അനുസരിച്ചു പോകരുത്. എന്റെ അടുക്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ (എല്ലാവരുടെയും) മടക്കം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തം അറിയിച്ചു തരുന്നതാകുന്നു.

﴿9﴾ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും നാം അവരെ സദ്വൃത്തന്മാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا
وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَىٰ
مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

﴿8﴾ وَوَصَّيْنَا نാം വസ്വിയുത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ആജ്ഞ (ശാസന, നിർദ്ദേശം) നൽകിയിരിക്കുന്നു **الْإِنْسَانَ** മനുഷ്യനോട് **بِوَالِدَيْهِ** അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി, **حُسْنًا** നന്മയെ, നന്മ ചെയ്യാൻ **وَإِنْ جَاهَدَاكَ** അവർ രണ്ടാളും നിന്നോട് നിർബന്ധം ചെയ്യുന്നതിനാൽ, ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പോൽ **لِتَشْرِكَ بِكَ** നീ എന്നോട് പങ്കുചേർക്കുവാനായി **مَا** യാതൊന്നിനെ **لَيْسَ لَكَ** നിനക്കില്ല **بِهِ** അതിനെക്കുറിച്ച് **عَلِمَ** ഒരറിവ്, വിവരം **فَلَا تَطْغُهَا** എന്നാൽ നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത് **إِلَىٰ** എന്റെ അടുക്കലേക്കാണ് **مَرْجِعُكُمْ** നിങ്ങളുടെ മക്കൾ, മക്കൾക്കുവന്നു **أَنْتُمْ** അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യത്യാസം അറിയിക്കും, ബോധ്യപ്പെടുത്തും **بِمَا كُنْتُمْ** നിങ്ങളായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് **تَعْمَلُونَ** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്ന **﴿9﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا** വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ **لَنُدْخِلَنَّهُمْ** നിശ്ചയമായും **وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത **فِي الصَّالِحِينَ** സദ്വൃത്തരിൽ, സജ്ജനങ്ങളിൽ

കുർആനിൽ അല്ലാഹു വളരെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമ. മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമ എത്ര വമ്പിച്ചതാണെങ്കിൽപോലും, അതിലുപരിയായ ഒന്നത്രെ അല്ലാഹുവിനോട് മനുഷ്യനുള്ള കടമ. അത് കൊണ്ടാണ് മാതാപിതാക്കളുടെ കടമയെപ്പറ്റി ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുസരിച്ചുപോകരുതെന്ന് കൂടി പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത്.

സഅ്ദ് (سعد بن ابى وقاص رضي) ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ വിശ്വസിച്ച ഒരു സ്വഹാബിയാകുന്നു. അദ്ദേഹം നബി ﷺ യിൽ വിശ്വസിച്ചത് നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് (അബൂസുഫ്യാൻ മകൾ ഹംന) അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘മാതാവിനോട് നന്മ ചെയ്യണമെന്ന് നിന്നോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടില്ലേ?! അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ ഞാൻ മരണമടയുക, അല്ലെങ്കിൽ നീ ഇസ്‌ലാമിൽ അവിശ്വസിക്കുക, ഈ രണ്ടിലൊന്നുണ്ടാകുന്നതുവരെ ഞാൻ ഭക്ഷണപാനീയമൊന്നും കഴിക്കുകയില്ല.’ അങ്ങനെ ഒന്ന് രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞു. മാതാവിന് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാനായി അദ്ദേഹം അവരുടെ വായ നിർബന്ധിച്ചു പിളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചത്. അദ്ദേഹം പിൻമാറുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ മാതാവ് തന്റെ സത്യവ്രതത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറി. സഅ്ദ് (റ) തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചത് ‘എന്റെ ഉമ്മാ! നിങ്ങൾ നൂറുവട്ടം മരിച്ചാലും എനിക്ക് എന്റെ മതം വിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല’ എന്നായിരുന്നു. (الترمذى، واحمد، ومسلم وغيرهم)

‘നിനക്ക് യാതൊരറിവുമില്ലാത്തതിനെ എന്നോട് പങ്കുചേർക്കുവാൻ’ (لِتَشْرِكَ بِكَ بِمَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു പങ്കുകാരും ഇല്ലെന്നുള്ളത് സുസ്ഥാപിതമായ ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് അവനോട് വല്ലതിനെയും പങ്കുചേർക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുസരിക്കുക?! ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു പങ്കുകാരൻ അവന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതായി നിനക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതനുസരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമ വളരെ വമ്പിച്ചതാണെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരെ

അനുസരിക്കുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിനോട് മടങ്ങി വരുന്നവരാകുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മഫലങ്ങൾ- മാതാപിതാക്കളുടെ ശിരക്കിന്റെ ഫലവും, നീ അവർക്ക് ചെയ്ത നന്മയുടെയും, നിന്റെ മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഫലവും- അപ്പോൾ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ ആയത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ലുക്മാനിലും മറ്റും വരുന്നതാണ്. إِنَّ شَاءَ اللَّهُ

﴿10﴾ മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചില ആളുകൾ: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് അവർ പറയും. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് (വല്ലതും) ഉപദ്രവം ബാധിച്ചാൽ, ജനങ്ങളുടെ പരീക്ഷണം [മർദ്ദനം] അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് സമ്മതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

നിന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് നിന്ന് വല്ല സഹായവും വന്നുവെങ്കിലോ, അവർ പറയും: 'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ [സത്യവിശ്വാസികളുടെ] കൂടെയായിരുന്നു' എന്ന്. ലോകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനല്ലയോ?!

﴿11﴾ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും അറിയുന്നു; കപടവിശ്വാസികളെയും അവൻ തീർച്ചയായും അറിയും.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
فَإِذَا أُذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً
النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ

وَلِينَ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

﴿10﴾ മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചിലർ, ഒരു തരക്കാർ يَقُولُ അവർ (അവൻ) പറയും, പറയുന്ന ءَامَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ എന്നാൽ അവൻ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവൻ ഉപദ്രവം ബാധിച്ചാൽ فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ جَعَلَ അവൻ (അവർ) ആക്കും (ഗണിക്കും) فِتْنَةً النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ പരീക്ഷണം, കൃഷ്ണം (മർദ്ദനം) كَعَذَابِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെപ്പോലെ, ശിക്ഷക്ക് സമം وَلِينَ جَاءَ വന്നു വെങ്കിൽ لَيَقُولَنَّ നിന്റെ രണ്ടിന്റെ പക്കത്തുനിന്ന് നിശ്ചയമായും

3651

‘റിവായത്തു’കളിൽ **من تبعه الى يوم القيمة** (കിയാമത്ത് നാൾവരെ അവനെ പിൻപറ്റുന്നവരുടെ) എന്നാണുള്ളത്. ഈ ഹദീഥിൽനിന്ന് 13-ാം ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

വിഭാഗം - 2

﴿14﴾ നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവരിൽ അമ്പത് സംവത്സരം ഒഴിച്ച് ആയിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞുകൂടി. അങ്ങനെ, അവർ അക്രമികളായിരിക്കവെ ജലപ്രളയം അവരെ പിടികൂടി.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾

﴿15﴾ അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, (അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം) കപ്പലിലുള്ളവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അത് [ആ സംഭവം] നാം ലോകർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

﴿14﴾ **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا** തീർച്ചയായും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി **نُوحًا** നൂഹിനെ **إِلَىٰ قَوْمِهِ** തന്റെ ജനതയിലേക്ക് **فَلَبِثَ** എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി, **താമസിച്ച്** **فِيهِمْ** അവരിൽ **أَلْفَ سَنَةٍ** ആയിരം കൊല്ലം **إِلَّا خَمْسِينَ** അമ്പതൊഴിച്ച് **عَامًا** സംവത്സരം **فَأَخَذَهُمُ** എന്നിട്ട് അവർക്ക് പിടിപെട്ടു **الطُّوفَانُ** ജലപ്രളയം **وَهُمْ** അവരായിരിക്കെ **ظَالِمُونَ** അക്രമികൾ **﴿15﴾** **فَأَنْجَيْنَاهُ** അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി **أَصْحَابَ السَّفِينَةِ** കപ്പലിലുള്ളവരെയും **وَجَعَلْنَاهَا** നാം തിനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു **آيَةً** ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം **لِلْعَالَمِينَ** ലോകർക്ക്

950 കൊല്ലക്കാലം ബഹുമാനപ്പെട്ട നൂഹ് നബി (അ) തന്റെ ജനതയെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചത് മുതൽ ജലപ്രളയം ഉണ്ടായത് വരെയുള്ള കാലമായിരിക്കും ഇത് എന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. അപ്പോൾ അതിന് മുമ്പും പിമ്പുമായി കുറച്ച് കാലംകൂടി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. (*) ഏതായാലും മുൻകാലത്തുള്ളവർ ഇന്നത്തെക്കാൾ അധികം ജീവിച്ചിരിക്കാറുണ്ടായിരു

(*) ബൈബിൾ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: ‘ജലപ്രളയത്തിന്റെ ശേഷം നോഹ മൂന്നുവത് സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു. നോഹയുടെ ആയുഷ്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തമ്പത് സംവത്സരമായിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു. (ഉൽപ്പത്തി 9: 28, 29.)

നൂവെന്ന വസ്തുത ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നറിയാവുന്നതാണ്. ഇതിന് ശാസ്ത്രീയമായിത്തന്നെ ചില കാരണങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ആയുഷ്കാലം ചരിത്രത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണമായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. **اللَّهُ اعْلَم**

ഇത്രയും ദീർഘിച്ച കാലത്തെ പ്രബോധനം അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടും കുറഞ്ഞ ആളുകൾ- ഏറെക്കുറെ എൺപത് പേരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു -മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചത്. ജനത ആകമാനം അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം അദ്ദേഹം കപ്പൽ നിർമിച്ചതും ജലപ്രളയമുണ്ടായതും. ഹുദ്, ശുഅറാഅ് തുടങ്ങിയ സുറത്തുകളിൽ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി കുറെ വിവരം നാം കാണുകയുണ്ടായി. എനിയും ചില സുറത്തുകളിൽ വീണ്ടും കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതുമാണ്. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

﴿16﴾ ഇബ്റാഹീമിനെയും (ഓർക്കുക), അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയോട് (ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്- നിങ്ങൾ (വാസ്തവം) അറിയുന്നുവെങ്കിൽ!

﴿17﴾ 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (ചില) വിഗ്രഹങ്ങളെയാണ് ആരാധിച്ചുവരുന്നത്; നിങ്ങൾ വ്യാജം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവർ (ആരും) നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപജീവനവും അധീനമാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഉപജീവനത്തിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ അന്വേഷിക്കുവിൻ, അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയും, അവനോട് നന്ദികാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവങ്കലേക്കത്രെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.

﴿18﴾ 'നിങ്ങൾ കളവാക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളും കളവാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

وإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن

ഇതിൽ കൂർആന്റെ പ്രസ്താവനക്ക് യോജിക്കാത്ത ഭാഗം നമുക്ക് സ്വീകരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

‘റസൂലിന്റെ [ദൈവദൂതന്റെ] അർത്ഥം വ്യക്തമായ പ്രബോധനമല്ലാതെ (കുറവ്) ഇല്ല.’

قَبْلَكُمْ

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلْغُ

الْمُبِينِ

﴿16﴾ **لِقَوْمِهِ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ ജനതയോട് **اعْبُدُوا اللَّهَ** നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ **وَاتَّقُوهُ** അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **ذَلِكَ** അതാണ് **خَيْرٌ لَّكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത് **إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** നിങ്ങൾ അറിയുന്നു (എങ്കിൽ) ﴿17﴾ **إِنَّمَا تَعْبُدُونَ** നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു **وَتَخْلُقُونَ** നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പടച്ചുണ്ടാക്കുന്നു **إِنَّا** വ്യാജം **إِنَّ الَّذِينَ** നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ **تَعْبُدُونَ** നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു **مِنْ دُونِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന് പുറമെ **لَا يَمْلِكُونَ** അവർ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല, ഉടമയാക്കുന്നില്ല (ശക്തരല്ല) **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **رِزْقًا** ആഹാരം, ഉപജീവനം **فَابْتَغُوا** അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവിൻ **عِنْدَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിങ്കൽ **الرِّزْقَ** ഉപജീവനം, ആഹാരം **وَاعْبُدُوهُ** അവനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَاشْكُرُوا لَهُ** അവനോട് നന്ദികാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **إِلَيْهِ** അവങ്കലേക്കത്രെ, അവനിലേക്ക് തന്നെ **تُرْجَعُونَ** നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു ﴿18﴾ **وَأِنْ تُكَذِّبُوا** നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്ന പക്ഷം **فَقَدْ كَذَّبَ** എന്നാൽ കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട് **أَمُّ** പല സമുദായങ്ങൾ **مِنْ قَبْلِكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് **وَمَا عَلَى الرَّسُولِ** റസൂലിന്റെ മേൽ ഇല്ല **إِلَّا الْبَلَاغُ** എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ (പ്രബോധനം) അല്ലാതെ **الْمُبِينُ** സ്പഷ്ടമായ

‘നിങ്ങൾ വ്യാജം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു’ (**وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا**) എന്ന് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) അവരോട് പറഞ്ഞത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. സ്വന്തം കൈകളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, കേൾക്കുകയോ കാണുകയോ ചെയ്യാത്തതും, ഉപകാരമോ അപകാരമോ ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതുമായ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളെന്നും, ആരാധ്യന്മാരെന്നും നിശ്ചയിച്ചു അവയുടെ മുമ്പിൽ അങ്ങേയറ്റത്തെ ഭക്തിയാരാധനകളും, അപേക്ഷകളും അർപ്പിക്കുന്നതിൽപരം വ്യാജനിർമാണം മറ്റൊന്നാണുള്ളത്?! ചില പ്രത്യേക ദേവീദേവന്മാരുടെ പ്രതിമയെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ അവയ്ക്ക് ചില നാമകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും, അവയുടെ പേരിൽ -അവയുടെ പ്രസാദം, അനുഗ്രഹം, കോപശാപങ്ങൾ ആദിയായവയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന- പലതരം കള്ളക്കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും വിഗ്രഹകാരാധകന്മാരുടെ പതിവാണ്. ഓരോ വിഗ്രഹത്തിനും മറ്റേതിന്നില്ലാത്ത മഹത്വങ്ങളും കഴിവുകളും അവർ വെച്ചുകെട്ടിയിട്ടുണ്ടാവും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അടിതൊട്ട് മുടിയോളം വ്യാജത്തിന്മേൽ കെട്ടിപ്പറ്റത്തു വ്യാജത്തിൽമാത്രം നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് വിഗ്രഹപ്രസ്ഥാനമെന്ന് നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏത് ബുദ്ധി ജീവികൾക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഏതാണ്ട് മുശ്ശിക്കുകൾക്കിടയിൽ നിലനിന്നുവരുന്ന അതേമാതിരി പല കള്ളക്കഥകളും, വ്യാജ പ്രസ്താവനകളും ചില മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിൽ ഇന്ന് മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും പ്രചാരത്തിലുണ്ടെന്നത് ഏറ്റവും വേദകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ശിർക്ക്പരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും കാലക്രമത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പടർന്നുപിടിച്ചത്. ചിലപ്പോൾ, മരണപ്പെട്ടുപോയ മഹാത്മാക്കളോ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള വ്യക്തികളോ അല്ലാത്ത- തനി സങ്കല്പിതമായ- അജ്ഞാത നാമങ്ങളെച്ചൊല്ലിയും ഇത്തരം കെട്ടുകഥകളും പ്രാർത്ഥനാ വഴിപാടുകളും, കർമ്മങ്ങളും നടന്നുവരുന്നു. **مَعَاذَ اللَّهِ** (അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!)

അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവരാരും തന്നെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന് അനിവാര്യമായ ആഹാരം തരുവാൻ ശക്തരല്ല. ആഹാരം നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. ആകാശത്ത് നിന്ന് മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചു ഭൂമിയെ ഉൽപാദനയോഗ്യമാക്കുന്നതും, ആഹാരങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതും അവൻ മാത്രമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഉപജീവനമാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതും, അതിനപേക്ഷിക്കേണ്ടതും അവനോടത്രെ. അത് പോലെത്തന്നെ, ജനങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവുമെല്ലാം അവൻ മാത്രമായിരിക്കെ ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ വിധേനയുമുള്ള ആരാധനയും, കുറും, ഭക്തിയും അവന് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ഈ നഗ്നമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനും, സ്പഷ്ടമായ യുക്തിത്വത്തിനും കടകവിരുദ്ധമാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ഈ നില നിങ്ങൾ കൈവിടാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷകിട്ടുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട. നിങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ടതുണ്ട്. അവൻ നിങ്ങളുടെമേൽ തീർച്ചയായും നടപടിയെടുക്കും. ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇതേ നിലപാട് തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പും ഇത് പോലെ ദൈവദൂതൻമാരെ നിഷേധിച്ച ജനങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടാവും. ദൈവദൂതൻമാർക്ക് സത്യപ്രബോധനം ചെയ്യുക എന്ന ബാധ്യത മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നൊക്കെ ഇബ്റാഹീം നബി (അ) ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്.

ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചശേഷം- അതിനൊരു വിശദീകരണമെന്നോണം- തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാ സത്യനിഷേധികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട്- അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿19﴾ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് അവർ കാണുന്നില്ലേ?! പിന്നീട് അവനത് (രണ്ടാമതും) ആവർത്തിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അത് അല്ലാഹുവിന് നിസ്സാരമാണ്.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

﴿20﴾ പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചു നോക്കുവിൻ, എന്നിട്ട് അവൻ എങ്ങനെയാണ് സൃഷ്ടി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് നോക്കി മനസ്സിലാക്കൂ'

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ۚ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ

ക്കുവിൻ! പിന്നീട്, അല്ലാഹു അവസാനത്തെ ഉത്ഭവം ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يُبْدِئُ اللَّهُ الْبَشَرَ ثُمَّ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿19﴾
അല്ലാഹു ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നത്, ആരംഭമാക്കുന്നത് സൃഷ്ടിയെ ثُمَّ പിന്നെ يُعِيدُهُ അവനത് ആവർത്തിക്കുന്നു, മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത് عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ് ﴿20﴾ قُلْ നീ പറയുക سِيرُوا നിങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, നടക്കുവിൻ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ فَانظُرُوا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ നോക്കുവിൻ كَيْفَ എങ്ങനെയാണ് اللَّهُ ثُمَّ اللَّهُ പിന്നീട് സൃഷ്ടിയെ الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ ثُمَّ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നു النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ അവസാനത്തെ ഉത്ഭവിപ്പിക്കൽ, ഉണ്ടാക്കൽ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്

മനുഷ്യൻ കണ്ണ് തുറന്നു വെളിയിലേക്ക് ദൃഷ്ടിപതിക്കട്ടെ! കാലെടുത്ത് ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുനോക്കട്ടെ! ഉന്നതമായ ആകാശം, കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങൾ, ചലിക്കുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ വൻഗോളങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങൾ, മൈതാനങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ, കായ്കനികൾ, അരുവികൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ലക്ഷോപലക്ഷം ജീവികൾ എന്നിങ്ങനെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പലതും അവർക്ക് കാണാം. അവയെല്ലാം ശുദ്ധശുന്യതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു മഹാ ശക്തിയുണ്ടല്ലോ. വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിൽ നിലനിന്നുപോരുന്ന ഇവയെല്ലാം സ്വയമഞ്ജ അസ്തിത്വം പുണ്ടതാണെന്നുവെച്ച് തൃപ്തിയടയുവാൻ മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് സാധ്യമല്ലതന്നെ. തൃപ്തിയടയുവാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ബുദ്ധി മനുഷ്യബുദ്ധിയല്ലെന്ന് വേണം പറയുവാൻ. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാതൃകയോ, ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ സഹായമോ കൂടാതെ പുത്തനായും, ആദ്യമായും അവയെല്ലാം നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയ ആ സർവ്വശക്തനായ കർത്താവ് തന്നെ, അവയുടെ നാശത്തിന് ശേഷം അവയ്ക്കൊരു പുതിയ ഘടനാവ്യവസ്ഥയും നൽകും. അവരുടെ മരണത്തിന് ശേഷം അവർക്കൊരു പുതിയ ജീവിതവും നൽകും. ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവായ അവന് രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിയുടെ കാര്യം കൂടുതൽ നിസ്സാരമായിരിക്കുമല്ലോ. عَلَيْهِ- الروم) (وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ

﴿21﴾ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ കരുണ ചെയ്യും. അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ

وَالِيهِ تُقْلَبُونَ

﴿22﴾ ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾ (അവനെ) അസാധ്യമാക്കുന്നവരല്ല: അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ഒരു രക്ഷകർത്താവാകട്ടെ, ഒരു സഹായകനാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും.

വിഭാഗം - 3

﴿23﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ എന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] കാരുണ്യത്തെസമ്പന്നിച്ച് ആശ വെട്തത്തിരിക്കുകയാണ്: അക്കൂട്ടർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

﴿21﴾ അവൻ ശിക്ഷിക്കും, ശിക്ഷിക്കുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَيَرْحَمُ അവൻ കരുണയും ചെയ്യുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക് തന്നെ بِمُعْجِزِينَ നിങ്ങളല്ല وَمَا أَنْتُمْ ﴿22﴾ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യും അസാധ്യമാക്കുന്നവർ (പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ) فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَالسَّمَاءِ ആകാശത്തിലുമില്ല وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ലതാനും مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ ഒരു രക്ഷകർത്താവും, ബന്ധുവും وَلَا نَصِيرٍ ഒരു സഹായകനും ഇല്ല ﴿23﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ بِآيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിലും وَلِقَائِهِ അക്കൂട്ടർ يَئِسُوا നിരാശപ്പെടിക്കുന്നു, ആശ വെട്തത്തിരിക്കുന്നു مِنْ رَحْمَتِي എന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് وَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ لَعْنُ അവർക്കുണ്ട് عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചത് പോലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, വ്യക്തമായ ന്യായങ്ങളും നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) തന്റെ ജനതയെ വളരെ ശക്തിപൂർവ്വം ഉപദേശിച്ചു.

﴿24﴾ എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ മറുപടി, 'അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുവിൻ, അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട്, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ

അഗ്നിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

﴿24﴾ എന്നാൽ ആയിരുന്നില്ല **جَوَابَ قَوْمِهِ** അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ മറുപടി **إِلَّا أَنْ قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞതല്ലാത്ത **أَفْتُلُوهُ** നിങ്ങളവനെ കൊല്ലുവിൻ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളവനെ (ചുട്ടു) കരിക്കുവിൻ **فَأَنجَاهُ اللَّهُ** അപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി **مِنَ النَّارِ** അഗ്നി (തീ)യിൽ നിന്ന് **إِنَّ فِي ذَلِكَ** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **لَآيَاتٍ** ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ **لِقَوْمٍ** ഒരു ജനതക്ക് **يُؤْمِنُونَ** വിശ്വസിക്കുന്ന

ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ ചരിത്രവും, അദ്ദേഹം അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട സംഭവവും സു: അൻബിയാഇൽവെച്ച് വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അത് ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അഗ്നിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടശേഷവും അദ്ദേഹം പ്രബോധനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്വജനതക്കിടയിൽ താമസിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം നാട്വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. താഴെ വചനങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

﴿25﴾ (വീണ്ടും) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിശ്വഹങ്ങളെ (ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി) സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള താൽപ്പര്യത്തിനായി മാത്രമാകുന്നു. പിന്നെ, ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ നിഷേധിക്കുന്നതും, ചിലർ ചിലരെ ശപിക്കുന്നതുമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ സങ്കേതം നരകവുമായിരിക്കും; സഹായികളായിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് (ആരും തന്നെ) ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.’

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ
بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ

﴿26﴾ അപ്പോൾ, ലൂത്ത് അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചു. അദ്ദേഹം [ഇബ്റാഹീം] പറഞ്ഞു: ‘ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് ‘ഹിജ്റ’ [നാട്വിട്ടു] പോകുകയാണ്;

فَمَأْمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
إِلَىٰ رَبِّي

നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണു്, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ نِيْشَازًا مِّنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ أَوْ نَاقًا ۖ وَبِالْغَيْبِ كَافِرُونَ ﴿٢٦﴾

നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, ആക്കിയിരിക്കുന്നു مِنْ دُونِ اللّٰهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ أَوْ نَاقًا വിഗ്രഹങ്ങളെ مَوَدَّةً بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള താൽപര്യത്തിന്, സ്നേഹബന്ധത്തിന് (മാത്രം) يَكْفُرُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ثُمَّ പിന്നെ يَوْمَ الْقِيَامَةِ കീയാമത്ത് നാളിൽ നിഷേധിക്കും وَبِالْغَيْبِ നിങ്ങളിൽ ചിലർ بَعْضُ ചിലരെ, ചിലരിൽ وَيَلْعَنُ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും وَبِالْغَيْبِ നിങ്ങളിൽ ചിലർ بَعْضُ ചിലരെ وَمَا أَوَّاكُمُ നിങ്ങളുടെ സങ്കേതം, അഭയ സ്ഥാനം النَّارُ നരകമാകുന്നു, അഗ്നിയാണ് وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും مِنْ نَّاصِرِينَ സഹായികളായി (ആരും), സഹായികളിൽപെട്ടവർ (വർ) ﴿26﴾

അപ്പോൾ വിശ്വസിച്ചു اللَّهُ അദ്ദേഹത്തെ لَوْ ലൂത്ത് وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു إِنِّي مُهَاجِرٌ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഹിജറഃ (നാട്വിട്ടു) പോകുന്നവനാണ് إِلَى رَبِّي എന്റെ രബ്ബിലേക്ക് إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ് الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നിരർത്ഥതയും, കൊള്ളരുതായ്മയും നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും നിങ്ങളിൽ മുടുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ തമ്മിൽമുള്ള സ്നേഹ താൽപര്യബന്ധങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവാനും, അതിന് ഭംഗം നേരിടാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നാണ്, ആ മനുഷ്യാത്മപ്രഭാവമായ പ്രവാചകവര്യൻ അവരോട് പറയുന്നത്. ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഏറ്റവും കടുത്ത ഈ മഹാപാപം നിങ്ങളിലേപ്പോൾ ന്യായീകരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ കീയാമത്ത് നാളിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഈബന്ധമുറപ്പു പോകും. നിങ്ങൾ പരസ്പരം വൈരികളും, നിഷേധികളുമായി മാറും. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ശപിക്കും. ഒടുക്കം സഹായത്തിനും രക്ഷക്കും ആരുമില്ലാതെ എല്ലാവരും കാലാകാലം നരക ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വരും എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

എത്ര അർത്ഥവത്തായ ഒരു താക്കീതാണിത്?! തെറ്റായ ആദർശങ്ങളും, പിഴച്ച നടപടി ക്രമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) എടുത്തുകാട്ടിയത്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ആദർശത്തിന്റെയോ ചെയ്തികളുടെയോ ചീത്തത്തം ശരിക്കും മനസ്സിലായാൽപോലും- സഹവർത്തികളുടെയും, സ്വകക്ഷിയുടെയും അലോഹ്യവും വെറുപ്പും സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി- അതിൽ തന്നെ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, മനസ്സാക്ഷിയെ വെച്ചുകൊണ്ട് അതിന് ന്യായീകരണമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുക മിക്കവരുടെയും പതിവാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ, ചുറ്റുപാടുകൾ മാറുന്നതോടെ ഇത്തരം ആളുകൾ അവരുടെ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ തയ്യാറായെന്നും വരും. സമനിലയിലുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഉയർന്ന നില വാരത്തിലും താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുമുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടുബന്ധങ്ങളും ഇതിന് കാരണമായിത്തീരാറുണ്ട്. മേലേക്കിടയിലുള്ളവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മാത്രമേ തങ്ങൾക്ക് കാര്യലാഭം കൈവരികയുള്ളൂ, അല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ മർദ്ദനപരമായ പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുകയുള്ളവെന്ന് താഴേക്കിടയിലുള്ളവർ ധരിക്കുന്നു. മേലേക്കിടയിലുള്ളവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ നേതൃത്വവും, സ്വാധീനവും, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുവാനായി താഴേ

ക്കിടയിലുള്ളവരുടെ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാൻ അവരും മുതിരുന്നു. ഇതാണ് ഈ രണ്ട് വിഭാഗക്കാരെയും തമ്മിൽ ആ ദുഷിച്ച സഹവർത്തിത്വത്തിൽ കൂട്ടിയിണക്കുന്നത്. ഏത് വിഷയത്തിലാണോ ഒരാൾക്ക് മറ്റൊരാൾക്കു ഉന്നതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് എങ്കിൽ, ആ വിഷയത്തിൽ അയാളെക്കാൾ താണ പടിയിലുള്ളവരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുപോകാതെ നിലനിൽക്കുന്നത് അയാളുടെ നേതൃത്വത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ആവശ്യമാണല്ലോ.

ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ സുദീർഘമായ സദുപദേശങ്ങളും അദ്ദേഹം അഗ്നിയിൽനിന്ന് അത്ഭുതകരമായ വണ്ണം രക്ഷപ്പെട്ടതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല. എങ്കിലും ലൂത് (അ) അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എനി, ആ നാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആശക് വകയില്ലാതായി. അദ്ദേഹം തന്റെ രബ്ബികളേക്ക് -അഥവാ രബ്ബ് അനുഗ്രഹിച്ചവരുടെയും കൽപിച്ചവരുടെയും ചെയ്യുന്ന ഒരിടത്തേക്ക്- നാടുവിട്ടുപോകുവാൻ ഉറച്ചു. അതെ, ഇറാഖിൽ നിന്ന് ശാമിലേക്ക് നീങ്ങി. സഹോദരപുത്രനായ ലൂത് (അ) അല്ലാതെ, സ്വദേശത്ത് നിന്ന് തന്റെ അനുയായികളായി മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് പിന്നീട് പ്രദാനംചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ അളവറ്റതും, ഇണയറ്റതുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿27﴾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇസ്ഹാകിനെയും, യഅ്കൂബിനെയും നാം പ്രദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതിയിൽ നാം പ്രവാചകന്മാരും, വേദഗ്രന്ഥവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽ നാം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി. അദ്ദേഹം പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും സദ് വൃത്തൻമാരിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

﴿27﴾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പ്രദാനം ചെയ്തു ഇസ്ഹാകിനെയും, യഅ്കൂബിനെയും നാം ആക്കുകയും, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതിയിൽ നാം പ്രവാചകത്വം വേദഗ്രന്ഥവും അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽ നാം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി. അദ്ദേഹം പരലോകത്തിൽ സദ് വൃത്തൻമാരിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.

സ്വന്തം നാട്ടിൽ നിന്നും സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽനിന്നും ഇബ്റാഹീം നബി (അ) ബഹിഷ്കൃതനായി. അദ്ദേഹം നാടും വീടും വിട്ടുപോയി. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പാഴാക്കിയില്ല. ശാമിൽ വന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് പുത്രനായി ഇസ്ഹാക് നബി (അ)യെയും, പുത്രനായി യഅ്കൂബ് നബി (അ)യെയും അവൻ പ്രദാനം ചെയ്തു.

അവരുടെ സന്താനപരമ്പരയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു നാളിതുവരെ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും നൽകി ആ പരമ്പരയെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ വരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം ആ പരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു. പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ഈസാ നബി (അ)യുടെ മാതാവും അതിൽപ്പെട്ടവരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ലോകത്ത് നിലവിൽ വന്ന എല്ലാ സന്താന തത്വങ്ങളുടെയും ഉറവിടം ആ പരമ്പരയാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പലതും ഈ ലോകത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, പരലോകത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സദ്വൃത്തരായ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന സാക്ഷ്യപത്രം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്. عَلَيْهِ وَعَلَىٰ نَبِينَا وَسَلَّمَ صَلَّى اللَّهُ

﴿28﴾ ലൂത്രിനെയും (ഓർക്കുക). അതായത് അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയോട് (ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ നീചകൃത്യം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ലോകരിൽ നിന്ന് ഒരാളും തന്നെ അത് നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ചെയ്കയുണ്ടായിട്ടില്ല!

﴿29﴾ 'നിങ്ങൾ (കാമനിവാരണാർത്ഥം) പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുകയും, വഴി മുറിക്കുകയും [വഴിപോക്കരെ അക്രമിക്കുകയും] നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽവെച്ച് നിഷിദ്ധകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ?'

അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ മറുപടി, 'നീ സത്യവാദികളിൽപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടു വാ!' എന്ന് പറഞ്ഞതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ

﴿28﴾ ലൂത്രിനെയും, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം, പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ ജനതയോട് إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു (പ്രവർത്തിക്കുന്നു) الْفَاحِشَةَ നീചവൃത്തി مَا سَبَقَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് മുൻകടന്നിട്ടില്ല (മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടില്ല) بِهَا അതുകൊണ്ട് مِنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ مِنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽനിന്ന്

﴿29﴾ أَيْنَكُم لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ پൂരുഷൻമാരുടെ അടുത്തു് وَتَقْطَعُونَ നിങ്ങൾ മുറിക്കുകയും (തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയും) السَّبِيلَ വഴി, മാർഗം وَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും فِي نَادِيكُمْ നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽ, സഭയിൽ الْمُنْكَرِ ദുരാചാരം, നിഷിദ്ധം أَمْ أَهْلَ جَوَابٍ قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ മറുപടി إِلَّا أَنْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലെന്തെ اتَيْنَا നീ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവാ اللَّهُ عَذَابُ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ നീ ആണെങ്കിൽ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവൻ

മുന്ന് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ലൂത് നബി (അ) അങ്ങേയറ്റത്തെ അറപ്പോടും, വെറുപ്പോടുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്:

1. സ്ത്രീകൾക്ക് പകരം പുരുഷൻമാരെ കാമനിവാരണ മാർഗമായി സ്വീകരിച്ചത്. പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും, തികച്ചും മൃഗീയവുമായ ഈ നിചകൃത്യം ആദ്യമായി സ്വീകരിച്ചത് അവരായിരുന്നു. അവരുടെ മുൻ ആരും പ്രവർത്തിക്കാത്ത ആ നീചവൃത്തി അവരിൽ സർവ്വത്ര പടർന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. മാനമര്യാദയോ, മനുഷ്യസഹജമായ ലജ്ജാശീലമോ അവരെ തടഞ്ഞിരുന്നില്ല. നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ ഈ ഏർപ്പാട് ആദ്യമായി നടപ്പാക്കിയവരെന്ന നിലക്ക് ലോകാവസാനംവരെ ആ കൃത്യത്തിന് മുതിരുന്ന ആളുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന കുറ്റങ്ങളിൽ അവർക്കും തുല്യപങ്കുണ്ടായിരിക്കും. معاذ الله

2. വഴിമുറിക്കൽ, അഥവാ വഴിപോക്കരായ ആളുകളെ, സൈര്യസഞ്ചാരത്തിനനുവദിക്കാതെ, അവരുടെ ദേഹത്തിനും, ധനത്തിനും, മാനത്തിനും ഭംഗം വരുത്തുന്ന അക്രമങ്ങൾ നടത്തുക.

3. സദസ്സുകളിൽ- ആളുകൾ കൂടിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ- വെച്ച് ദുരാചാരങ്ങളും, നിഷിദ്ധങ്ങളുമായ കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുക.

അസഭ്യമായ വാക്കും ഭാഷയും ഉപയോഗിക്കൽ, പരസ്യമായി പുരുഷഭോഗം നടത്തൽ, അനിയന്ത്രിതമായി ചിരിച്ചുപുളച്ചും, ബഹളംകൂടിയുംകൊണ്ടിരിക്കൽ, ആട്, കോഴി തുടങ്ങിയ ജന്തുക്കൾക്കിടയിൽ പന്തയപരീക്ഷകൾ നടത്തൽ, വൃഥാ കൂക്കും വിളിയുമുണ്ടാക്കൽ എന്നിങ്ങനെ പലതരം ദുർന്നടപ്പുകളും ആ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പതിവായിരുന്നുവെന്നാണ് പല നിവേദനങ്ങളിൽ നിന്നുമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. നിവേദനങ്ങൾ വെവ്വേറെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പലതും വിമർശനാർഹമായിരിക്കാമെങ്കിലും, ക്വർആൻ അവരെ സംബന്ധിച്ച് ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ അത്തരം സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നത് ഒട്ടും അസംഭവ്യമായി തോന്നുന്നില്ല. (*) علم

(*) നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്ന് -പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും ഉൽബുദ്ധതയുടെയും ഉച്ചകോടിയിൽ മനുഷ്യൻ എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്ത് -അടിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും, പുരോഗമനത്തിന്റെയും പേരിൽ-നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല പേക്കുത്തുകളും, അച്ചടക്കരാഹിത്യവും, ധാർമിക അരാജകത്വവും, മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള പരിഹാസവും കാണുമ്പോൾ, ഏതാക്കൂന് >> >> നാലായിരം കൊല്ലം

ഇമാം തിർമദീ (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ ഉമ്മുഹാനീ (ام هانئ بنت ابي طالب - رض) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനിﷺയോട് (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽവെച്ച് നിഷിദ്ധകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവർ വഴിയിൽ ഇരുന്നു ജനങ്ങളെ ചരൽക്കല്ലെടുത്തു എറിയുകയും, പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.' (الطبراني) (الترمذى واحمد والبيهقى)

മനുഷ്യന്റെ ധിക്കാരവും, നിഷിദ്ധബുദ്ധിയും മുഴുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവനെ ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ നേരെയും അതേ നിലതന്നെ അവൻ കൈകൊള്ളും. ഭവിഷ്യത്തുകളെ പറ്റി അവൻ ചിന്തിക്കുകയില്ല. ചിന്തിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലാതാകുന്ന സമയത്തേ അവൻ ബോധം വരികയുള്ളൂ. ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും താക്കീതിനും ആ ജനത കൊടുത്ത മറുപടിയുടെ രത്നച്ചുരുക്കമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത്: 'നീ സത്യവാദിയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ തങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവാ' എന്ന്! എനി, ലൂത്ത് (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ എന്ത് ചെയ്യാനാണ്?!

﴿30﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രക്ഷിതാവേ, (ഈ) നാശകാരികളായ ജനങ്ങളുടെ മേൽ എന്നെ നീ സഹായിക്കണം'

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ

الْمُفْسِدِينَ

﴿30﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ أَنْصُرْنِي എന്നെ നീ സഹായിക്കണം عَلَى الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെ മേൽ الْمُفْسِدِينَ നാശകാരികളായ, കൃഷ്ടക്കാരായ

അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു. അത് നടപ്പിൽ വരുത്തിയതെങ്ങിനെയാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 4

﴿31﴾ നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ [മലക്കൾ] ഇബ്റാഹീമിന്റെ അടുക്കൽ സന്തോഷവാർത്തയും കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ ഈ രാജ്യക്കാരെ നശിപ്പിക്കുന്ന

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ

بِالْبَشَرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ

മുന്യുണ്ടായിരുന്ന ആ ജനതയുടെ മിക്ക സ്വഭാവങ്ങളും ഇന്നത്തെ ആളുകൾ മാതൃകയാക്കിയിരിക്കുകയാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളുടെ കൃത്യതയും, നേതാക്കളുടെയും, അധികാരസ്ഥൻമാരുടെയും കൊള്ളരുതായ്മയും കാരണം ദിനം പ്രതി

സമുദായത്തിന്റെ

സൈന്യ

ജീവിതം കടങ്കഥയായി അവശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിദാരുണമായ ഒരാപൽഗർത്തത്തിലേക്ക് നാം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് പറയേണ്ടയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ, ആമീൻ.

ظَلَمِينَ

الْغَابِرِينَ

മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

﴿33﴾ നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ലൂതിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായപ്പോൾ, അവർ മൂലം അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനം പിടിപെടുകയും, അവരെ കൊണ്ട് മനസ്സ് മുട്ടുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ പേടിക്കേണ്ട, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട! താങ്കളെയും, താങ്കളുടെ ഭാര്യ ഒഴികെയുള്ളവീട്ടുകാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവരാകുന്നു. അവൾ അവശേഷിക്കുന്ന[ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്ന]വരിൽ പെട്ടവളാകുന്നു.'

﴿34﴾ 'ഈ രാജ്യക്കാർ തോന്നിവാസം പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത് കൊണ്ട് ആകാശത്ത് നിന്ന് അവരുടെ മേൽ ഞങ്ങൾ ഒരു ആപത്ത് [ശിക്ഷ] ഇറക്കുന്നവരാണ്.'

﴿35﴾ മനസ്സിലാക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ [ആ രാജ്യത്തിൽ] നിന്ന് ഒരു വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തം നാം തീർച്ചയായും ബാക്കിയാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ يَوْمٍ وَّضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

﴿33﴾ നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ലൂട്ടിന്റെ അടുക്കൽ സി അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനം (അനിഷ്ടം) പിടിപെട്ടു. അവർ മൂലം, അവരെ കൊണ്ട് മൂലം ഇടുങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ മൂലം മുഴക്കെ [മനസ്സ്] وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ താങ്കൾ പേടിക്കേണ്ട വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട! നീയായും ഞങ്ങൾ مُنْجُوكَ താങ്കളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവരാണ് وَأَهْلَكَ താങ്കളുടെ വീട്ടുകാരെയും, കുടുംബത്തെയും إِلَّا أَمْرَأَتَكَ താങ്കളുടെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ كَانَتْ അവളാകുന്ന مِنَ الْغَابِرِينَ അവശേഷിക്കുന്നവരിൽ ﴿34﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ നീയായും ഞങ്ങൾ ഇറക്കുന്നവരാണ് رِجْزًا ആപത്ത്, ശിക്ഷ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ عَلَى أَهْلِ

يَفْسُقُونَ ആകാശത്ത് നിന്ന് بِمَا كَانُوا അവരായത് കൊണ്ട് തോന്നിയവാസം (തെമ്മാടിത്തം) പ്രവർത്തിക്കുന്ന(വർ) ﴿35﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا തീർച്ചയായും നാം ഒഴിവാക്കി (ബാക്കിയാക്കി)വെച്ചിട്ടുണ്ട് مِنْهَا അതിൽ നിന്ന്, അത് നിമിത്തം آيَةً بَيِّنَةً വ്യക്തമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക് يَعْقِلُونَ മനസ്സിലാക്കുന്ന, ബുദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന

ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന ദൂതൻമാർ പിന്നീട് ലൂത് നബി (അ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അതിസുന്ദരമായ മനുഷ്യരൂപത്തിലായിരുന്നു അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരെ കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ നാട്ടുകാരായ തെമ്മാടികളുടെ നില ഓർത്തു അദ്ദേഹത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നി. അപ്പോഴാണ് അവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ലൂത് നബി (അ)യുടെ രാജ്യക്കാർക്ക് പിണഞ്ഞ അതിഭയങ്കരമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് അൻബിയാള്, 'ശുഅറാള്' മുതലായ സുറത്തുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അത് കേവലം ഒരു 'പൊട്ടിത്തറിയായിരുന്നു' എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് ആ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. 34-ാം വചനവും ഇതിന് തെളിവാകുന്നു.

ضَاقَ ذَرْعًا എന്ന വാക്കിനാണ് 'മനസ്സ് മുട്ടി' എന്ന് സാരാർത്ഥം കൊടുത്തത്. 'മുഴുകെ ഇടുങ്ങി' എന്നും മറ്റുമാണതിന് വാക്കർത്ഥം നൽകേണ്ടത്. 'ബുദ്ധിമുട്ടി, കഴിവില്ലാതെ കഴുങ്ങി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ആ വാക്ക് അറബിയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. നേരെമറിച്ച് 'കഴിവുണ്ടായി, സാധ്യമായി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ طال ذرعا (മുഴുകെ നീണ്ടു) എന്നും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

﴿36﴾ മദ്യനിലേക്ക് അവരുടെ [മദ്യൻകാരുടെ] സഹോദരൻ ശുഅയ്ബിനെയും അയച്ചു. എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, അന്ത്യദിനത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും (അഥവാ യേശ്വകയും) ചെയ്യുവിൻ! നിങ്ങൾ നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് നാട്ടിൽ കൂഴപ്പുരുണ്ടാക്കരുത്.'

﴿37﴾ അപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി: അതിനാൽ അവരെ കഠിനകമ്പനം പിടികൂടി; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ വസതികളിൽ ചത്തൊടുങ്ങിയവരായി.

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِيمِينَ

﴿36﴾ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا إِلَى مَدْيَنَ അവരുടെ സഹോദരൻ ശുഅയ്ബിനെയും എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَأْقُومُ എന്റെ ജനങ്ങളേ اَعْبُدُوا اللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ وَارْجُوا നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും, (ഭയപ്പെടുകയും) ചെയ്യുവിൻ أَلْيَوْمَ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തെ وَلَا تَعْتَوْا നിങ്ങൾ കൂഴപ്പുണുണ്ടാക്കരുത് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) مُفْسِدِينَ നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് ﴿37﴾ فَكَذَّبُوهُ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ അവർ فَاَصْبَحُوا أَصْحَابُ الرَّجْفَةِ കഠിനകമ്പനം (കുലുക്കം) അങ്ങനെ അവരായി, രാവിലെയായി فِي دَارِهِمْ അവരുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ (വസതികളിൽ) جَاثِمِينَ ചത്തൊടുങ്ങിയവരായി, ഭൂമിയിലമർന്നവരായി

ഈ സംഭവവും, ആദ്യ- മമൂദിന്റെ കഥയും ഇതിന് മുമ്പ് നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ സുറത്തിൽ അതെല്ലാം അല്ലാഹു വളരെ ചുരുക്കത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്

﴿38﴾ ആദിനെയും, മമൂദിനെയും (നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി); അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായിട്ടുമുണ്ട്, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ പിശാച് അവർക്ക് ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ (ശരിയായ) മാർഗത്തിൽനിന്ന് അവൻ അവരെ തടയുകയും ചെയ്തു. അവർ കണ്ടറിയാവുന്നവരായിരുന്നു താനും. (പക്ഷേ, അവരത് ചെയ്തില്ല.)

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ
مِّن مَّسْكِنِهِمْ^ط وَزَيْنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ

﴿38﴾ ആദിനെയും മമൂദിനെയും وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ അത് വ്യക്തമായിട്ടുമുണ്ട് لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْ مَّسَاكِينِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് അവിടെ ഭംഗിയായ്ക്കൊടുക്കുന്നു الشَّيْطَانُ പിശാച് أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമ്മങ്ങളെ فَصَدَّهُمْ അങ്ങനെ അവൻ അവരെ തടഞ്ഞു, തിരിച്ചു عَنِ السَّبِيلِ മാർഗത്തിൽനിന്ന് അവരായിരുന്നുതാനും مُسْتَبْصِرِينَ കണ്ടറിയുന്നവർ.

ആദിന്റെ വാസസ്ഥലം യമനിലും, മമൂദിന്റെത് ഹിജ്റിലും ആയിരുന്നു. (*) ക്ഷത്വങ്ങളിലും അവരവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അറബികൾക്ക് കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

﴿39﴾ ക്വാറുനെയും, ഹിർഔനെയും, ഹാമാനെയും(നശിപ്പിച്ചു.)

وَقُرُونًا وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

മുസാ അവർക്ക് തെളിവുകളുമായി വരികയുണ്ടായി; അപ്പോൾ അവർ നാട്ടിൽ അഹംഭാവം നടിച്ചു. അവർ (നമ്മെ) തോല്പിച്ചു മുൻകടന്നുപോകുന്നവരായിരുന്നില്ല.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا

سَابِقِينَ ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ അതിനാൽ, എല്ലാവരെയും അവനവന്റെ കുറ്റത്തിന് നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). അങ്ങനെ, നാം ചരൽക്കാറ്റ് അയച്ചിട്ടുള്ളവർ അവരിലുണ്ട്; ഘോര ശബ്ദം പിടിപെട്ടവരും അവരിലുണ്ട്; നാം ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിയവരും അവരിലുണ്ട്; നാം (വെള്ളത്തിൽ) മുക്കി നശിപ്പിച്ചവരും അവരിലുണ്ട്. അല്ലാഹു അവരോട് അക്രമം ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല; പക്ഷേ, അവർ തങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ
أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ
خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ
أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

يُظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

﴿39﴾ ഹാമാനെയും ഫിരഔനെയും കാരൂനെയും وَقَارُونَ തീർച്ചയായും അവർക്ക് വരികയുണ്ടായി മുസാ ബാലിബാത് തെളിവുകളും കൊണ്ട് فَاسْتَكْبَرُوا എന്നിട്ട് അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു. ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ അവരായിരുന്നില്ല سَابِقِينَ മുൻകടക്കുന്നവർ, കവച്ചുവെക്കുന്നവർ ﴿40﴾ فَكُلًّا അതിനാൽ എല്ലാവരെയും നാം പിടിച്ചു, പിടികൂടി بِذَنبِهِ അവനവന്റെ കുറ്റത്തിന്, പാപത്തിന് فَمِنْهُمْ അങ്ങനെ അവരിലുണ്ട്. ഒരു കുട്ടർ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ അവരിൽ നാം അയച്ചു ചരൽക്കാറ്റ് وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട്. ഒരു കുട്ടരും أَخَذَتْهُ അവർക്ക് പിടിപെട്ടു ഘോരശബ്ദം, അട്ടഹാസം وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട്. ഒരു കുട്ടരും خَسَفْنَا بِهِ അവരെ നാം ആഴ്ത്തി الْأَرْض ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട്. നാം മുക്കിന ശിപ്പിച്ചവരും അല്ലാഹു അല്ല, ആയിരുന്നില്ല لِيُظْلِمَهُمْ അവരെ അക്രമിക്കുക, അക്രമിക്കുവാൻ (യുദ്ധം) وَلَكِنْ كَانُوا അവരായിരുന്നു أَنْفُسَهُمْ അവരോട് തന്നെ, തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ يُظْلِمُونَ അക്രമം ചെയ്യുക, അനീതി ചെയ്യുന്നവർ(ർ)

അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞകളെ ധിക്കരിക്കുകയും, നബിമാരെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തവർ ഈ ലോകത്ത് വെച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന നാലുതരം ശിക്ഷകളെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞത്.

1) ചരൽക്കറ്റ് ലുത് നബി (അ)യുടെ രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് അവിടെ അതിഭയങ്കരമായ ചരൽക്കാറ്റടിക്കുകയുണ്ടായി.

2) ഘോരശബ്ദം: മദ്യൻ നിവാസികൾക്കും, മമൂദ് ഗോത്രത്തിനും ബാധിച്ച ശിക്ഷ ഇതായിരുന്നു.

3) ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തുക: ക്വാറും അവന്റെ വസതിയും ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തപ്പെട്ട സംഭവം കഴിഞ്ഞ സുറത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

4) മുക്കി നശിപ്പിക്കൽ: നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ജനത ജലപ്രളയത്തിലും, ഫിർഔനും സൈന്യവും ചെങ്കടലിലും മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

﴿41﴾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (ഏതെങ്കിലും) രക്ഷകർത്താക്കളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഉപമ, (വലകെട്ടി) വീടുണ്ടാക്കിയ എട്ടുകാലിയുടെ മാതിരിയാകുന്നു. വീടുകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായത് എട്ടുകാലിയുടെ വീട് തന്നെ, അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ!

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ
لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

يَعْلَمُونَ

﴿41﴾ ഉപമ ഉപമ **مَثَلُ** **الَّذِينَ اتَّخَذُوا** അല്ലാഹുവിന് പുറമെ **مِنْ دُونِ** രക്ഷകർത്താക്കളെ, കാര്യകർത്താക്കളെ **أَوْلِيَاءَ** എട്ടുകാലിയുടെ മാതിരിയാണ് **كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ** ഉണ്ടാക്കിയ **بَيْتًا** വീട് **وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ** നിശ്ചയമായും വീടുകളിൽ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായത് **لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ** എട്ടുകാലിയുടെ വീട് തന്നെ **لَوْ كَانُوا** അവരായിരുന്നെങ്കിൽ **يَعْلَمُونَ** അറിയും.

എട്ടുകാലിയുടെ വീടാകുന്ന വലയുടെ ദുർബ്ബല്യത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ചൂടോ, തണുപ്പോ, മഴയോ, വെയിലോ, കാറ്റോ ഒന്നുംതന്നെ തടയ്ക്കുവാൻ അത് പര്യാപ്തമല്ല. കാറ്റോ, മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കളോ അതിനെ സ്പർശിക്കുമ്പോഴേക്കും അത് കേട് വന്നു പോകുകയും ചെയ്യും. ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ രക്ഷകർത്താക്കളായി സ്വീകരിക്കുകയും, അവരെ ആരാധിക്കുകയും, അവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവർക്ക് നേർച്ചവഴിപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയും. യാതൊരു രക്ഷയും സഹായവും അത്മുലം അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല. ഒന്നിനെയും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാനുമില്ല. കാരണം:

﴿42﴾ നിശ്ചയമായും, തനിക്ക് പുറമെ അവർ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവിനെയും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ അവനത്രെ.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

﴿42﴾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعْلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു مَا يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നതിനെ, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് مِنْ دُونِهِ അവൻ പുറമെ مِنْ شَيْءٍ ഏതൊരു വസ്തുവെയും وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ

അവർ രക്ഷകർത്താക്കളായി ഗണിച്ചു വരുന്നവർ ആരാവട്ടെ- വിഗ്രഹങ്ങളോ, ദേവീദേവന്മാരോ, മനുഷ്യരോ, മലക്കുകളോ, മഹാത്മാക്കളോ ആരായാലും ശരി- ഓരോരുത്തനെക്കുറിച്ചും, അവരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം. അവർക്കാർക്കും തന്നെ സ്വന്തം നിലക്ക് യാതൊരു ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലെന്നും അവന് പരിപൂർണ്ണമായും അറിയാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഈ ഉപമയിൽനിന്ന് ഒരാളെയും ഒഴിവാക്കുവാനില്ലാതിരുന്നതും. ഇതും, ഇത്പോലെ ക്വർആനിൽ കാണുന്ന മറ്റ് ഉപമകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿43﴾ ആ ഉപമകൾ (എല്ലാംതന്നെ) നാം മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി വിവരിക്കുകയാണ്. അറിവുള്ളവരല്ലാതെ അവയെ (ചിന്തിച്ചു) മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ

وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

﴿44﴾ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അല്ലാഹു മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

﴿43﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ ആ ഉദാഹരണങ്ങൾ نَضْرِبُهَا നാം അവയെ വിവരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തുന്നു لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് وَمَا يَعْقِلُهَا അവയെ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല, ഗ്രഹിക്കുകയില്ല إِلَّا الْعَالِمُونَ അറിവുള്ളവരല്ലാതെ, ജ്ഞാനികളല്ലാതെ ﴿44﴾ خَلَقَ اللَّهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു السَّمَوَاتِ ആകാശങ്ങളെ وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും بِالْحَقِّ മുറപ്രകാരം, ന്യായപ്രകാരം, യഥാർത്ഥമനുസരിച്ച് إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ദൃഷ്ടാന്തം لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

ഓരോന്നും അതതിന്റെ ചിട്ടയും, ക്രമവും അനുസരിച്ച് -നീക്ക്പോക്കും, ഏറ്റക്കുറവും കൂടാതെ- യുക്തവും ലക്ഷ്യപൂർണ്ണവുമായ വിധത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചു' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

'ചാണകം ഒട്ടകത്തെയും, കാൽപാടുകൾ നടന്നുപോയതിനെയും കുറിക്കുന്നു' (البقرة تدل على البعير واثار الاقدام تدل على المسير) എന്ന് അറബിയിൽ ഒരു ഉപമ വാക്യമുണ്ട്. അത്പോലെ ഈ ലോകത്തിലെ ഓരോ മണൽതരിയിലും, അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സൃഷ്ടി വൈഭവത്തിനും, അപാരമായ കഴിവിനും മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം കണ്ടറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ അത്.

വിഭാഗം - 5

﴿45﴾ (നബിയെ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് നിനക്ക് 'വഹ്' [ബോധനം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് നീ പാരായണം ചെയ്യുക. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക; നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം, നീചവൃത്തിയിൽ നിന്നും, നിഷിദ്ധമായതിൽനിന്നും തടയുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം തന്നെ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്.

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ
اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

﴿45﴾ أَتْلُ നീ പാരായണം ചെയ്യുക, ഓതുക مَا أُوحِيَ വഹ് നൽകപ്പെട്ടത് إِلَيْكَ നിനക്ക് مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്, വേദഗ്രന്ഥമായി الْقُرْآنَ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക إِنَّ الصَّلَاةَ നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം തടയുന്നു. നിരോധിക്കുന്നു عَنِ الْفَحْشَاءِ നീചവൃത്തി (ദുഷ്പ്രവൃത്തി)യിൽ നിന്ന് وَالْمُنْكَرِ നിഷിദ്ധമായ (നികൃഷ്ടമായ- വെറുക്കപ്പെട്ട)തിൽനിന്നും وَلَذِكْرُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കൽ, ന്മ്മിക്കൽ ഏറ്റവും വലിയ (മഹത്തായ) കാര്യംതന്നെ وَاللَّهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു مَا تَصْنَعُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്

വിശുദ്ധ കുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യാനും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനുമുള്ള ഈ കൽപന ബാഹ്യത്തിൽ നബി ﷺ യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അത് നബി ﷺ ക്ക് മാത്രം ബാധകമായതല്ല, എല്ലാവർക്കും ബാധകമായതാണ്. കുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് സ്വയം തന്നെ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാകുന്നു. അതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായ വശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയുമാണ് വായനയുടെ ആവശ്യം. അത് പ്രവർത്ത

INDIAN ISLAHI CENTER - KUWAIT

www.iicinkuwait.com